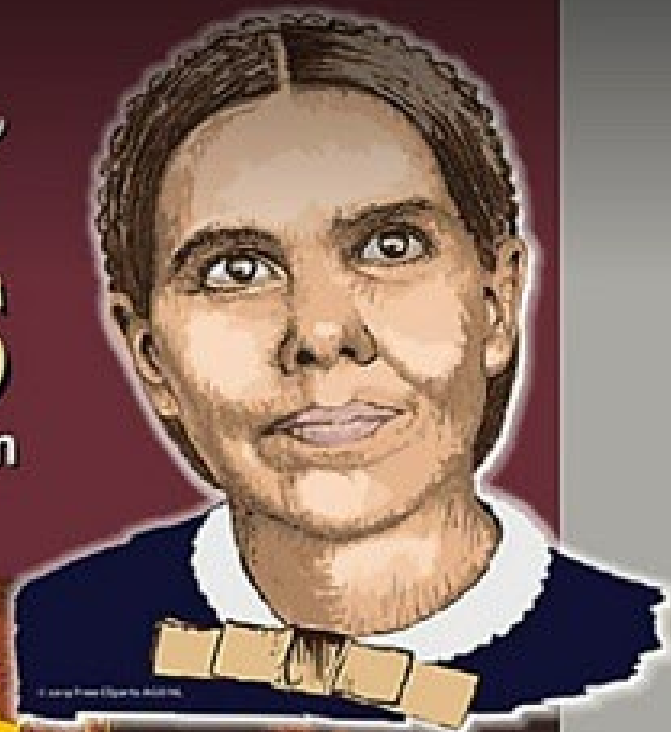

Ellen G. White
NOTITIES
bij de SabbatSchool Lessen

ONZE HOOP VOOR DE TOEKOMST

*Wat leert de Bijbel
over Leven en Dood?*

Geordende citaten van de Geest der Profetie bij de
dagelijkse bestudering van de volwassen Sabbatschool lessen.

Inhoud:

4^e kwartaal 2022

Over dood en sterven: Onze toekomstige hoop

Les 1 - Opstand in een perfect universum	3
Les 2 - Dood in een zondige wereld	8
Les 3 - De menselijke natuur begrijpen	12
Les 4 - De hoop van het Oude Testament	17
Les 5 - Verrijzenissen vóór het kruis	22
Les 6 - Hij stierf voor ons	27
Les 7 - Christus' overwinning op de dood	32
Les 8 - De nieuwtestamentische hoop	37
Les 9 - Tegenstrijdige passages?	41
Les 10 - De vuren van de hel	46
Les 11 - Bedrog in de eindtijd	51
Les 12 - Het Bijbelse wereldbeeld	56
Les 13 - Het beoordelingsproces	61
Les 14 - Alles wordt nieuw	66

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten berusten bij Pacific Press Publishing Association®

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry®**

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

Les 1 - Opstand in een perfect universum

Sabbatmiddag, 24 september

Wij zijn afhankelijk van de Bijbel voor de kennis over de vroege geschiedenis van onze wereld, over de schepping van de mens en zijn zondeval. Haal het Woord van God weg, en we kunnen niets anders verwachten dan dat we worden overgelaten aan fabels en vermoedens en aan die verzwakking van het intellect die het zekere gevolg is van het zich vasthouden aan dwalingen.

Wij hebben de waarheidsgetrouwe geschiedenis nodig van het ontstaan van de aarde, van de zondeval van Lucifer, en van de introductie van de zonde in de wereld. Zonder de Bijbel zouden we overgelaten zijn aan valse theorieën. De geest zou onderworpen zijn aan de tirannie van bijgeloof en leugen. Maar met een waarheidsgetrouwe geschiedenis van het begin van de wereld in ons bezit, hoeven we niet opgezaald te zitten met menselijke vermoedens en onbetrouwbare theorieën. —*Mind, Character, and Personality, vol. 2, p. 742.*

Satan is een misleider. Toen hij in de hemel zondigde, konden zelfs de trouwe engelen zijn bedrog niet volledig onderscheiden. Daarom vernietigde God Satan niet onmiddellijk. Had Hij dat gedaan, dan zouden de heilige engelen de rechtvaardigheid en de liefde van God niet hebben waargenomen. Een twijfel aan Gods goedheid zou als kwaad zaad zijn geweest dat de bittere vrucht van zonde en ellende zou opleveren. Daarom werd de aanstichter van het kwaad gespaard, om zijn karakter volledig te ontwikkelen. Door de lange eeuwen heen heeft God de angst gedragen om het werk van het kwaad te aanschouwen, Hij heeft het oneindige Geschenk van Golgotha gegeven, liever dan iemand te laten misleiden door de verkeerde voorstellingen van de goddeloze; want het onkruid kon niet worden uitgerukt zonder gevaar dat het kostbare graan zou worden ontworteld. En zullen wij niet even verdraagzaam zijn tegenover onze medemensen als de Heer van hemel en aarde is tegenover Satan? —*Christ's Object Lessons, p. 72.*

Toen Satan de mens tot zonde had gebracht, had hij gehoopt dat Gods afschuw van de zonde Hem voor altijd van de mens zou scheiden, en de verbinding tussen hemel en aarde zou verbreken. Het openen van de hemel, in combinatie met de stem van God die Zijn Zoon aanspreekt, was als een doods-klok voor Satan. Hij vreesde dat God de mens nu vollediger met Zichzelf zou verenigen en macht zou geven om zijn listen te overwinnen. En voor dit doel was Christus van de koninklijke hoven naar de aarde gekomen. Satan was goed bekend met de erepositie die Christus in de hemel had bekleed als Zoon van God, de geliefde van de Vader. En dat Hij de hemel zou verlaten en als mens naar deze wereld zou komen, vervulde hem met vrees voor zijn veiligheid. Hij kon het mysterie van dit grote offer ten behoeve van de gevallen mens niet bevatten... De duurste schatten van de wereld, wist hij, zouden niet te vergelijken zijn met de waarde ervan. Omdat hij door zijn rebellie alle rijkdommen en zuivere heerlijkheden van de hemel had verloren, was hij vastbesloten zich te wreken door zo velen als hij kon ertoe te brengen de hemel neer te halen en hun genegenheid te richten op aardse schatten. —*Confrontation, p. 29.*

Zondag 25 september: Schepping, een uitdrukking van liefde

Gods geschapen werken getuigen van zijn liefde en macht. Hij heeft de wereld in het leven geroepen, met alles wat erin is. God is een liefhebber van het mooie; en in de wereld die Hij voor ons heeft ingericht, heeft Hij ons niet alleen alles gegeven wat nodig is voor ons comfort, maar Hij heeft de hemel en de aarde gevuld met schoonheid. Wij zien Zijn liefde en zorg in de rijke velden van de herfst, en Zijn glimlach in de blijde zonschijn. ... De hoge

bomen groeien op Zijn bevel; Hij heeft het groene fluwelen tapijt van de aarde uitgespreid en bezaaid met struiken en bloemen.

Waarom heeft Hij de aarde en de bomen bekleed met levend groen, in plaats van met donker, somber bruin? Is het niet opdat zij een groter genoegen zouden zijn voor het oog? En zullen onze harten niet vervuld zijn van dankbaarheid als we de bewijzen van Zijn wijsheid en liefde lezen in de wonderen van Zijn schepping? —*Lift Him Up*, p. 67.

De hele natuur is bedoeld als uitlegger van de dingen van God. Voor Adam en Eva in hun huis in Eden was de natuur vol van de kennis van God, vol van goddelijk onderricht. Voor hun aandachtige oren klonk de stem van de wijsheid. De wijsheid sprak tot het oog en werd ontvangen in het hart, want zij communiceerden met God in Zijn geschapen werken. Meteen toen het heilige paar de wet van de Allerhoogste overtrad, verdween de helderheid van Gods aangezicht uit de natuur. De natuur is nu ontsierd en verontreinigd door de zonde. Maar Gods levenslessen zijn niet uitgewist; zelfs nu, op de juiste manier bestudeerd en geïnterpreteerd, spreken zij van hun Schepper. ... Op zichzelf leidt de schoonheid van de natuur de ziel weg van zonde en wereldse attracties naar reinheid, vrede en God. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 186.

Liefde zoals die welke in Christus tot uiting komt, is onvergelijkbaar; zij is waardevoller dan goud, zilver of edelstenen. De liefde die Christus bezat, kan gevonden worden door te bidden en te zoeken. De christen die haar bezit, draagt een karakter dat alle menselijke zwakheden te boven gaat.

De reden waarom er zoveel hardvochtige mannen en vrouwen in onze wereld zijn, is dat ware genegenheid als zwakheid wordt beschouwd en wordt ontmoedigd en onderdrukt. Van het grootste deel van de mensen werd het karakter al in de kindertijd verdorven en vernietigd, en tenzij stralen van goddelijk licht hun kilheid en hardvochtig egoïsme kan wegsmelten, is het geluk van zulken voor altijd begraven. Als wij tedere harten willen hebben, zoals Jezus had toen Hij op aarde was, en een geheiligde sympathie, zoals de engelen hebben voor zondige stervelingen, moeten wij kinderlijke zuiverheid cultiveren, zoals kinderen de eenvoud zelve zijn. —*Mind, Character, and Personality*, vol. 2, pp. 606, 607.

Maandag 26 september: Vrije wil, de enige basis voor liefde

Ieder mens is vrij om te kiezen welke macht hij over zich wil hebben. Niemand is zo laag gevallen, niemand is zo verachtelijk, dat hij in Christus geen bevrijding kan vinden. De bezeten man kon in plaats van bidden alleen de woorden van Satan uitspreken; toch werd de onuitgesproken schreeuw van zijn hart door God gehoord. Geen roep van een ziel in nood, al kan hij niet in woorden worden uitgedrukt, zal onverhoord blijven. Zij die instemmen met een verbondsrelatie met de God van de hemel worden niet overgelaten aan de macht van Satan of aan de zwakheid van hun eigen karakter. Zij worden door de Verlosser uitgenodigd: "Laat hem Mijn kracht grijpen, opdat hij vrede met Mij sluit; en hij zal vrede met Mij sluiten." Jesaja 27:5. De geesten der duisternis zullen strijden om de ziel die eenmaal onder hun heerschappij was terug te brengen, maar engelen van God zullen met overmacht om die ziel strijden. ... Zo zegt de Here: "Zelfs de gevangenen van de machtigen zullen worden weggenomen, en de prooi van de verschrikkelijke zal worden bevrijd; want Ik zal strijden met hem die met u strijdt, en Ik zal uw kinderen redden." Jesaja 49:24, 25. — *The Desire of Ages*, blz. 258.

Toen wij nog liefdeloos en liefdeloos van karakter waren, "hatelijk en elkaar hatend", heeft onze hemelse Vader zich over ons ontfermd. "Nadat de goedheid en liefde van God, onze Redder, tegenover de mens verschenen was, heeft Hij ons gered niet door werken der gerechtigheid, die wij gedaan zouden hebben, maar naar zijn barmhartigheid." Titus 3:3—5. Zijn ontvangen liefde zal ons op dezelfde wijze vriendelijk en teder maken, niet alleen tegenover hen die ons behagen, maar ook tegenover de meest gebrekkige, dwalende en zondige mensen.

De kinderen van God zijn zij die deelhebben aan Zijn natuur, zijn karakter. Het is niet aardse rang, noch geboorte, noch nationaliteit, noch religieus voorrecht, dat bewijst dat wij leden zijn van de familie van God; het is liefde, een liefde die de hele mensheid omvat. Zelfs zondaars wier harten niet volledig gesloten zijn voor Gods Geest, zullen reageren op vriendelijkheid; terwijl zij misschien haat voor haat geven, zullen zij ook liefde voor liefde geven. Maar het is alleen de Geest van God die liefde geeft voor haat. Vriendelijk zijn voor de ondankbaren en voor de kwaadwilligen, het goede doen in de hoop niets ervoor terug te ontvangen, is het teken van het koningschap van de hemel, het zekere teken waarmee de kinderen van de Allerhoogste hun hoge positie openbaren. —*Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 75.

Het vernuft van de mens, zijn oordeel, zijn vermogen om te handelen, komen allemaal van God. Aan Gods dienst moet alles worden gewijd. De principes van de Bijbel moeten de dienaren van de Heer beheersen. Zijn werkers moeten altijd recht en oordeel doen, standvastig de weg van de Heer volgen. "Zoekt eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid" (Mattheüs 6:33). —*The Upward Look*, blz. 74.

Dinsdag 27 september: Mysterieuze ondankbaarheid

Het is onmogelijk om de oorsprong van de zonde zo te verklaren dat er een reden is voor haar bestaan. Toch kan er genoeg worden begrepen over zowel de oorsprong als de uiteindelijke bestemming van de zonde, om de rechtvaardigheid en welwillendheid van God in zijn omgang met het kwaad volledig duidelijk te maken. Niets wordt duidelijker in de Schrift geleerd dan dat God op geen enkele wijze verantwoordelijk was voor de intrede van de zonde. ... De zonde is een indringer, voor wiens aanwezigheid geen reden kan worden gegeven. Ze is mysterieus, onverklaarbaar; haar verontschuldigen is haar verdedigen. Zou er een excuus voor gevonden kunnen worden, of een oorzaak voor zijn bestaan, dan zou het ophouden zonde te zijn. Onze enige definitie van zonde is die welke in het woord van God wordt gegeven; het is "de overtreding van de wet" (1 Johannes 3:4); het is de uitwerking van een principe dat in strijd is met de grote wet van liefde, die de grondslag vormt van het godsbestuur. —*The Great Controversy*, pp. 492, 493.

De zonde komt voort uit zelfzucht. Lucifer, de overdekkende cherub, wilde de eerste zijn in de hemel. Hij wilde de macht krijgen over de hemelse wezens, hen wegtrekken van hun Schepper en hun eerbetoon voor zichzelf winnen. Zo misleidde hij engelen. Zo misleidde hij de mensen. Hij liet hen twifelen aan het woord van God, en Zijn goedheid wantrouwen. Zo trok hij de mensen aan om zich bij hem aan te sluiten in rebellie tegen God, en de nacht van rampspoed streek neer op de wereld.

De zonde verscheen in een volmaakt universum. De reden van haar ontstaan of ontwikkeling is nooit verklaard en zal dat ook nooit kunnen zijn, zelfs niet op de laatste grote dag waarop de Grote Rechtszitting zal plaatsvinden en de boeken zullen worden geopend. Op die dag zal het voor iedereen duidelijk zijn dat er geen oorzaak voor de zonde is en nooit is geweest. Bij de uiteindelijke veroordeling van Satan en zijn engelen en van alle mensen die zich definitief met

hem hebben vereenzelvigd als overtreders van Gods wet, zal iedere mond verstommen. Wanneer de rebellen, van de eerste grote rebel tot de laatste overtreder, wordt gevraagd waarom zij de wet van God hebben overtreden, zullen zij sprakeloos zijn. Er zal geen antwoord te geven zijn. —*That I May Know Him, p. 15.*

Open uw hart voor de liefde van de Verlosser, en laat die uitstromen naar anderen. Bedenk dat allen beproevingen hebben die moeilijk te dragen zijn, verleidingen die moeilijk te weerstaan zijn, en dat u iets kunt doen om die lasten te verlichten. Druk dankbaarheid uit voor de zegeningen die u hebt; toon waardering voor de attenties die u ontvangt. Houd uw hart vol van de kostbare beloften van God, zodat u uit deze schat woorden kunt voortbrengen die anderen tot troost en kracht zullen zijn. Dit zal u omringen met een sfeer die nuttig en opbeurend zal zijn. Laat het uw doel zijn om de mensen om u heen te zegenen, en u zult manieren vinden om behulpzaam te zijn, zowel voor de leden van uw eigen gezin als voor anderen. —*The Ministry of Healing, p. 257.*

Woensdag 28 september: De prijs van trots

Het werk van opstand tegen de wet van God had zijn begin in de hoven van de hemel, met Lucifer, de overdekkende cherub. Satan was vastbesloten om de eerste te zijn in het bestuur van de hemel, en gelijk aan God. Hij begon zijn werk van rebellie met de engelen onder zijn bevel, en probeerde onder hen de geest van ontevredenheid te verspreiden. En hij werkte op zo'n bedrieglijke manier dat hij vanwege zijn hoge positie veel van de engelen voor zich won voordat zijn bedoelingen volledig doorgrond werden. Zelfs de trouwe engelen konden zijn karakter niet volledig onderscheiden, noch zien waartoe zijn werk zou leiden. Toen Satan erin geslaagd was vele engelen aan zijn kant te krijgen, legde hij zijn zaak voor aan God, en stelde dat het de wens van de engelen was dat hij de positie zou innemen die Christus bekleedde.

Het kwaad bleef werken totdat de geest van ontevredenheid rijpte tot actieve opstand. Toen kwam er oorlog in de hemel, en Satan, met allen die met hem sympathiseerden, werd uitgeworpen. Satan had gestreden om de heerschappij in de hemel, en had de strijd verloren. God kon hem niet langer eer en heerschappij toevertrouwen, en deze, met het aandeel dat hij had in de regering van de hemel, werden hem ontnomen. —*Selected Messages, book 1, p. 222.*

Trots, eigenliefde, egoïsme, haat, afgunst en jaloezie hebben het waarnemingsvermogen verduisterd, en de waarheid, die u wijs zou maken tot zaligheid, heeft haar macht verloren om de geest te bekoren en te beheersen.

Laat wrok niet uitgroeien tot kwaadaardigheid. Laat de wond niet etteren en uitbarsten in vergiftigende woorden, die de geest van de toehoorders bezoedelen. Laat niet toe dat bittere gedachten je geest blijven vullen. Ga naar je broeder en praat in nederigheid en oprechtheid met hem over de zaak.

De hele hemel is geïnteresseerd in het gesprek tussen degene die gekwetst is en degene die in de fout is. ... De olie der liefde neemt de pijn weg die door het onrecht is veroorzaakt. De Geest van God verbindt hart tot hart, en er is muziek in de hemel over de tot stand gebrachte eenheid. —*Mind, Character, and Personality, vol. 2, p. 529.*

Het kwaad dat tot de val van Petrus leidde en dat de Farizeeër van de gemeenschap met God uitsloot, veroorzaakt vandaag de dag de ondergang van duizenden. Niets is zo beledigend voor God of zo gevaarlijk voor de menselijke ziel als hoogmoed en zelfgenoegzaamheid. Van alle zonden is het de meest hopeloze, de meest ongeneeslijke.

Petrus' val was niet ogenblikkelijk, maar geleidelijk. Zelfvertrouwen bracht hem tot het geloof dat hij gered was, en stap na stap werd gezet op de neerwaartse weg, totdat hij zijn Meester kon verloochenen. —*Christ's Object Lessons*, pp. 154, 155.

Donderdag 29 september: De verspreiding van ongeloof

Nadat Satan en degenen die met hem waren gevallen uit de hemel waren gezet, en hij zich realiseerde dat hij voor altijd alle zuiverheid en glorie ervan had verloren, kreeg hij berouw en wenste weer in de hemel te worden opgenomen. Hij was bereid zijn eigen plaats weer in te nemen, of welke positie dan ook die hem kon worden toegewezen. Maar nee, de hemel mocht niet in gevaar komen. De hele hemel zou kunnen worden ontsierd als hij zou worden teruggenomen; want de zonde kwam bij hem vandaan, en het zaad van rebellie was in hem. Zowel hij als zijn volgelingen weenden, en smeekten om teruggenomen te worden in de gunst van God. Maar hun zonde — hun haat, hun afgunst en jaloezie — was zo groot dat God die niet kon uitwissen. Ze moest blijven om haar uiteindelijke straf te ontvangen.

Toen Satan zich er ten volle van bewust werd dat er geen mogelijkheid was om hem weer bij God in de gunst te brengen, begonnen zijn kwaadaardigheid en haat zich te manifesteren. Hij overlegde met zijn engelen, en er werd een plan gemaakt om Gods regering nog steeds tegen te werken. Toen Adam en Eva in de prachtige tuin werden geplaatst, smeedde Satan plannen om hen te vernietigen. ... Hij besloot een andere verschijningsvorm aan te nemen en belangstelling te tonen voor de mens. Hij zou insinuaties uiten tegen Gods waarachtigheid en twijfel zaaien of God wel meende wat Hij zei; vervolgens zou hij hun nieuwsgierigheid prikkelen en hen ertoe brengen de ondoorgrondelijke plannen van God te onderzoeken — precies de zonde waaraan Satan zich schuldig had gemaakt. —*Early Writings*, p. 146.

Wanneer de ziel zich aan Christus overgeeft, neemt een nieuwe kracht bezit van het nieuwe hart. Er vindt een verandering plaats die de mens nooit zelf kan bewerkstelligen. Het is een bovennatuurlijk werk, dat een bovennatuurlijk element in de menselijke natuur brengt. De ziel die aan Christus overgeeft, wordt Zijn eigen vesting, die in een opstandige wereld standhoudt, en Hij wil dat er geen ander gezag in gekend wordt dan het Zijne. Een ziel die aldus door de hemelse instellingen in bezit wordt gehouden, is onneembaar voor de aanvallen van Satan. Maar tenzij we ons overgeven aan de controle van Christus, zullen we worden gedomineerd door de boze. Wij zullen onvermijdelijk onder controle staan van de ene of de andere van de twee grote machten die strijden om de heerschappij van de wereld.

Het is niet nodig dat wij bewust de dienst van het koninkrijk der duisternis kiezen om onder zijn heerschappij te komen. We hoeven alleen maar te verzuimen ons aan te sluiten bij het koninkrijk van het licht. Als wij niet samenwerken met de hemelse instellingen, zal Satan bezitnemen van het hart en het tot zijn verblijfplaats maken. De enige verdediging tegen het kwaad is de inwoning van Christus in het hart door geloof in zijn gerechtigheid. Tenzij ons leven met God verbonden is, kunnen we nooit de ongeoorloofde effecten van eigenliefde, zelfverheerlijking en verleiding tot zonde weerstaan. Wij kunnen veel slechte gewoonten achterwege laten, voor een tijd kunnen wij afscheid nemen van Satan; maar zonder een vitale verbinding met God, door de overgave van onszelf aan Hem, van moment tot moment, zullen wij overwonnen worden. —*The Desire of Ages*, blz. 324.

Vrijdag 30 oktober: Voor verdere bestudering

My Life Today, "Through Christ There Is Victory," p. 317;
The Great Controversy, "The Origin of Evil," pp. 492–504.

Les 2 - Dood in een zondige wereld

Sabbatmiddag, 1 oktober

Toen alle engelen zich voor Jezus bogen om Zijn opperheerschappij en hoog gezag en rechtmatige heerschappij te erkennen, boog Lucifer met hen mee; maar zijn hart was vervuld van afgunst en haat. Christus was opgenomen in de speciale raad van God voor de uitvoering van Zijn plannen, terwijl Lucifer daar geen kennis van had. Hij begreep de bedoelingen van God niet, noch mocht hij die kennen. Maar Christus werd erkend als soeverein van de hemel, en zijn macht en gezag waren dezelfde als die van God zelf. Lucifer dacht dat hij zelf een favoriet was in de hemel onder de engelen. Hij was hoog verheven, maar dit riep bij hem geen dankbaarheid en lof op aan zijn Schepper. Hij streefde naar de hoogte van God zelf. Hij verheerlijkte zijn verhevenheid. ... Hij was dicht bij de grote Schepper geweest, en de onophoudelijke stralen van glorieus licht die de eeuwige God omhulden, hadden speciaal op hem geschinen. Hij dacht eraan hoe engelen zijn bevel met plezierige opgewektheid hadden gehoorzaamd. Waren zijn kleren niet licht en mooi? Waarom zou Christus zo geëerd moeten worden om zichzelf? —*The Story of Redemption*, p. 14.

In het midden van de tuin, bij de boom des levens, stond de boom der kennis van goed en kwaad. Deze boom was speciaal door God ontworpen om hun gehoorzaamheid, geloof en liefde aan Hem te testen. De Heer gebood onze eerste ouders niet van deze boom te eten, noch hem aan te raken, opdat zij niet zouden sterven. Hij zei hun dat zij vrij mochten eten van alle bomen in de tuin, behalve van één, maar als zij van die boom zouden eten, zouden zij zeker sterven.

Toen Adam en Eva in de prachtige tuin werden geplaatst, hadden zij alles voor hun geluk wat zij konden verlangen. Maar God verkoos, in Zijn alwijze heerschappij, om hun trouw te testen voordat zij eeuwig veiliggesteld konden worden. Zij zouden Zijn gunst krijgen, en Hij zou met hen spreken en zij met Hem. Toch plaatste Hij het kwaad niet buiten hun bereik. Satan mocht hen verleiden. Als zij de beproeving verdroegen, zouden zij eeuwig bij God en de hemelse engelen in de gunst staan. —*The Story of Redemption*, p. 24.

De grote strijd tussen waarheid en dwaling, tussen licht en duisternis, tussen de macht van God en de pogingen tot ondermijning van de vijand van alle gerechtigheid, is het enige grote schouwspel waarvan het redelijk is te veronderstellen dat het de aandacht van alle werelden in beslag moet nemen. Dat een dergelijke strijd bestaat als gevolg van de zonde, dat zij verschillende stadia moet doorlopen en uiteindelijk moet eindigen op een wijze die ten goede komt aan de glorie van God en de hogere verheffing van zijn trouwe dienaren, is even zeker als dat de Bijbel een openbaring van God aan de mensen is. ...

Zo'n tijd is het heden, want alles wijst erop dat wij nu vol vertrouwen de hoop mogen koesteren dat deze lange strijd haar einde nadert. —*Patriarchs and Prophets*, p. 17.

Zondag 2 oktober: Verklaringen in tijden van spanningen

De engelen waarschuwden Adam en Eva op hun hoede te zijn voor de listen van Satan, want zijn pogingen om hen in de val te lokken zouden meedogenloos zijn. Zolang zij God gehoorzaamden kon de boze hen niet deren; want als het nodig was zou elke engel in de hemel hen te hulp worden gestuurd. Als zij zijn eerste verleidingen standvastig afslaan, zouden zij even veilig zijn als de hemelse boodschappers. Maar als zij eenmaal aan de verleiding zouden toegeven, zou hun natuur zo verdorven worden dat zij in zichzelf geen kracht en geen aanleg zouden hebben om Satan te weerstaan. ...

De engelen hadden Eva gewaarschuwd zich niet van haar man af te zonderen terwijl zij bezig waren met hun dagelijkse arbeid in de tuin; met hem zou zij minder gevaar lopen voor verleiding dan wanneer zij alleen zou zijn. Maar verzonken in haar aangename taak, week zij onbewust van zijn zijde. Toen zij merkte dat zij alleen was, vreesde zij voor gevaar, maar zij verwierp haar vrees en besloot dat zij voldoende wijsheid en kracht bezat om het kwaad te onderscheiden en het te weerstaan. — *Patriarchs and Prophets*, p. 53.

Eva's nieuwsgierigheid werd gewekt. In plaats van te vluchten, luisterde ze naar een slang die sprak. Het kwam niet bij haar op dat het die gevallen vijand kon zijn, die de slang als medium gebruikte. Het was Satan die sprak, niet de slang. Eva was misleid, gevleid, verliefd. Had zij een bevelend persoon ontmoet, met een gestalte als de engelen en gelijkend op hen, dan zou zij op haar hoede zijn geweest. Maar die vreemde stem had haar naar de zijde van haar man moeten drijven om hem te vragen waarom een ander zich zo vrijelijk tot haar richtte. Maar zij ging in discussie met de slang. — *The Story of Redemption*, p. 33.

Er wordt uitdrukkelijk gezegd dat Satan in de kinderen der ongehoorzaamheid werkt, en niet alleen toegang heeft tot hun geest, maar door hun invloed, bewust en onbewust, anderen in dezelfde ongehoorzaamheid trekt. Als de kwade engelen zoveel macht hebben over de mensenkinderen in hun ongehoorzaamheid, hoeveel groter is dan de macht van de goede engelen over hen die ernaar streven gehoorzaam te zijn. Als wij ons vertrouwen op Jezus Christus stellen en gehoorzaamheid tot gerechtigheid nastreven, werken engelen van God in ons hart tot gerechtigheid. ...

De mensen hebben alle hulp die Christus had in hun conflicten met Satan. Zij hoeven niet overwonnen te worden. Zij kunnen meer dan overwinnaars zijn door Hem die hen heeft liefgehad en zijn leven voor hen heeft gegeven. "Gij zijt gekocht met een prijs" (1 Korintiërs 6:20). En wat een prijs! De Zoon van God worstelde in zijn menszijn met dezelfde hevige, schijnbaar overweldigende verleidingen die mensen overvallen. ... Iedereen zal worden verzocht, maar het Woord verklaart dat wij niet boven onze macht zullen worden verzocht. Wij kunnen de sluwe vijand weerstaan en verslaan. — *Selected Messages, bk 1*, p. 94, 95.

Maandag 3 oktober: Bedrogen door de slang

Heilige engelen bezochten vaak de tuin, en gaven Adam en Eva onderricht over hun werk en leerden hen ook over de opstand en de val van Satan. De engelen waarschuwden hen voor Satan en waarschuwden hen om zich niet van elkaar te scheiden in hun werk, want zij zouden in contact kunnen komen met deze gevallen vijand. De engelen spoorden hen ook aan de aanwijzingen die God hun had gegeven nauwgezet op te volgen, want alleen in volmaakte gehoorzaamheid waren zij veilig. Dan kon deze gevallen vijand geen macht over hen hebben.

Satan begon zijn werk met Eva, om haar ongehoorzaam te maken. Eerst dwaalde zij af van haar man, vervolgens bleef zij rond de verboden boom hangen en vervolgens luisterde zij naar de stem van de verleider en durfde zelfs te twijfelen aan wat God had gezegd: "Op de dag dat gij daarvan eet, zult gij zeker sterven." Zij dacht dat de Heer misschien niet precies meende wat Hij zei, en waagde het erop, stak haar hand uit, nam van de vrucht en at ervan. Het was aangenaam voor het oog en aangenaam van smaak. Toen werd zij jaloers dat God hun had onthouden wat werkelijk voor hun bestwil was.

Satan zou het idee overbrengen dat Adam en Eva door te eten van de verboden boom een nieuw en edeler soort kennis zouden ontvangen dan zij tot dan toe hadden bereikt. Dit is zijn speciale werk geweest, met groot succes, sinds zijn val, om de mensen ertoe te brengen in de

geheimen van de Almachtige te neuzen en niet tevreden te zijn met wat God heeft geopenbaard, en niet voorzichtig te zijn om te gehoorzamen wat Hij heeft bevolen. Hij wil hen ertoe brengen Gods geboden niet te gehoorzamen, en hen dan doen geloven dat zij zich op een wonderbaarlijk terrein van kennis begeven. Dit is slechts een veronderstelling en een ellendige misleiding. Zij begrijpen niet wat God heeft geopenbaard, negeren Zijn uitdrukkelijke geboden en streven naar wijsheid, onafhankelijk van God, en proberen te begrijpen wat Hij voor stervelingen heeft willen achterhouden. Zij zijn opgetogen over hun ideeën van vooruitgang en gecharmeerd van hun eigen ijdele filosofie, maar tasten in middernachtelijke duisternis ten opzichte van ware kennis. Zij leren altijd maar zijn nooit in staat om tot de kennis van de waarheid te komen. —*The Story of Redemption*, p. 33.

De kennis die God niet wilde dat onze eerste ouders hadden, was de kennis van schuld. En toen zij de valse beweringen van Satan accepteerden, werden ongehoorzaamheid en overtreding in onze wereld geïntroduceerd. Deze ongehoorzaamheid aan Gods uitdrukkelijke bevel, dit geloof in Satans leugen, opende de sluizen van het ongeluk over de wereld. —*Mind, Character and Personality*, vol 2, p. 562.

Dinsdag 4 oktober: Je zult niet sterven

Toegevend aan Satans suggesties, openden onze eerste ouders de sluizen van het kwaad over de wereld. De twijfelachtige principes van de vader en de moeder van het menselijk ras beïnvloedden sommigen van hen met wie zij omgingen. Het kwaad dat in het paradijs begon, heeft zich door de eeuwen heen uitgebreid. Hoewel Adam en Eva het trieste verhaal van de zondeval met smart aan hun kinderen vertelden, werd hun gezin een verdeeld gezin. Kaïn koos ervoor Satan te dienen, Abel God. Kaïn doodde zijn broer Abel, omdat deze zijn voorbeeld niet wilde volgen.

Het moderne spiritisme en de vormen van oude hekserij en afgoderij - alle met gemeenschap met de doden als hun leidend principe - zijn gebaseerd op die eerste leugen waarmee Satan Eva in Eden misleidde: "Gij zult zeker niet sterven; want God weet, dat op de dag, waarop gij daarvan eet, ... gij als goden zult zijn." Genesis 3:4, 5. Ze zijn beide gebaseerd op leugens en houden deze in stand, ze zijn beide afkomstig van de vader der leugen. ...

De "bekende geesten" waren niet de geesten van de doden, maar boze engelen, de boodschappers van Satan. De oude afgoderij, die, zoals wij gezien hebben, zowel de verering van de doden als de voorgewende gemeenschap met hen omvat, wordt door de bijbel verklaard als demonenverering. ...

Het moderne spiritualisme, dat op hetzelfde fundament rust, is slechts een herleving in een nieuwe vorm van de hekserij en demonenverering die God vroeger veroordeelde en verbood.

...

God heeft in Zijn woord de grote gebeurtenissen van de toekomst voor ons geopend - alles wat wij moeten weten - en Hij heeft ons een veilige gids gegeven voor onze voeten te midden van alle gevaren; maar het is Satans doel om het vertrouwen van de mensen in God te vernietigen, hen ontevreden te maken met hun toestand in het leven, en hen ertoe te brengen kennis te zoeken van wat God wijselijk voor hen verborgen heeft gehouden, en te verachten wat Hij in Zijn Heilig Woord heeft geopenbaard. —*Patriarchs and Prophets*, p. 685, 686.

Zij die stand willen houden in de tijd van gevaar moeten het getuigenis van de Schrift over de aard van de mens en de toestand van de doden begrijpen, want in de nabije toekomst zullen velen worden geconfronteerd met de geesten van duivels die zich voordoen als geliefde

familieleden of vrienden en de gevaarlijkste ketterijen verkondigen. Deze bezoekers zullen een beroep doen op onze tederste sympathieën en wonderen verrichten om hun pretenties te ondersteunen. Wij moeten bereid zijn hen te weerstaan met de Bijbelse waarheid dat de doden niets weten, en dat zij die aldus verschijnen de geesten van duivels zijn.

Beetje bij beetje heeft [Satan] de weg bereid voor zijn meesterwerk van misleiding in de ontwikkeling van het Spiritualisme. Hij heeft de volledige verwezenlijking van zijn plannen nog niet bereikt; maar het zal worden bereikt in het laatste restant van de tijd, en de wereld zal worden meegesleurd in de gelederen van deze waanvoorstelling. Zij worden snel in een fatale zekerheid gesust, die alleen door de uitstorting van de toorn van God zal worden gewekt. —*The Story of Redemption*, p. 398, 399.

Woensdag 5 oktober: Gevolgen van de zonde

De eerste grote morele les die Adam kreeg was die van zelfverloochening. De teugels van zelfbestuur werden in zijn handen gelegd. Oordeel, rede en geweten moesten de scepter zwaaien.

Adam en Eva mochten van elke boom in de tuin eten, behalve één. Er was slechts één verbod. De verboden boom was even aantrekkelijk en mooi als alle andere bomen in de tuin. Hij werd de boom der kennis genoemd, omdat zij door van die boom te eten, waarvan God gezegd had: "Gij zult daarvan niet eten" (Genesis 2:17), kennis van de zonde zouden krijgen, een ervaring in ongehoorzaamheid. —*That I May Know Him*, p. 14

In nederigheid en onuitsprekelijke droefheid verlieten Adam en Eva de heerlijke tuin waarin zij zo gelukkig waren geweest totdat zij ongehoorzaam waren aan het bevel van God. De atmosfeer was veranderd en niet langer onveranderlijk zoals vóór de overtreding. God bekleedde hen met huiden om hen te beschermen tegen het gevoel van kilte en vervolgens van hitte waaraan zij zijn blootgesteld.

De hele hemel rouwde om de ongehoorzaamheid en de val van Adam en Eva, die de toorn van God over de hele mensheid bracht. Zij waren afgesneden van de gemeenschap met God en werden ondergedompeld in hopeloze ellende. De wet van God kon niet veranderd worden om tegemoet te komen aan de noodzaak van de mens, want in Gods regeling mocht zij nooit haar kracht verliezen of het kleinste deel van haar aanspraken opgeven.

De Zoon van God heeft medelijden met de gevallen mens. Hij weet dat de wet van zijn Vader even onveranderlijk is als hijzelf. Hij ziet maar één uitweg voor de overtreder. Hij biedt zichzelf aan zijn Vader aan als offer voor de mens, om hun schuld en straf op zich te nemen, en hen van de dood te verlossen door in hun plaats te sterven, en zo het losgeld te betalen. ... Omwille van zijn lieve Zoon ziet de Vader even af van de uitvoering van de dood, en aan Christus draagt hij het gevallen geslacht over. —*Spiritual Gifts*, vol 3, p. 46.

De overtreding van Gods wet bracht ellende en dood met zich mee. Door ongehoorzaamheid werden de krachten van de mens aangetast en nam egoïsme de plaats in van liefde. Zijn natuur werd zo verzwakt dat het voor hem onmogelijk was de macht van het kwaad te weerstaan, en de verleider zag zijn doel vervuld om het goddelijke plan van de schepping van de mens te dwarsbomen en de aarde te vullen met ellende en verwoesting. De mensen hadden een heerser gekozen die hen als gevangenen aan zijn wagen ketende. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 33.

Donderdag 6 oktober: De eerste evangeliebelofte

Verdriet vulde de hemel, omdat men beseftte dat de mens verloren was, en dat de wereld die God had geschapen, gevuld zou worden met stervelingen die gedoemd waren tot ellende,

ziekte en dood, en er was geen weg om te ontsnappen voor de overtreder. De hele familie van Adam moest sterven. Ik zag de mooie Jezus en zag een uitdrukking van medeleven en verdriet op Zijn gelaat. Spoedig zag ik Hem het buitengewoon heldere licht naderen dat de Vader omhulde. Zei mijn begeleidende engel, Hij is in nauw gesprek met Zijn Vader. ... Toen Hij van de Vader kwam ... Toen maakte Hij aan de engelen bekend dat er voor de verloren mens een vluchtweg was gemaakt. Hij vertelde hen dat Hij bij Zijn Vader had gepleit, en had aangeboden Zijn leven als losprijs te geven, om het vonnis van de dood op Zich te nemen, opdat door Hem de mens vergeving zou vinden; dat door de verdiensten van Zijn bloed, en gehoorzaamheid aan de wet van God, zij de gunst van God zouden kunnen krijgen, en in de prachtige tuin gebracht worden, en eten van de vrucht van de boom des levens. —*Early Writings*, p. 149.

In al de volheid van zijn goddelijkheid, in al de heerlijkheid van zijn vlekkeloze menselijkheid, heeft Christus zich voor ons gegeven als een volledig en kosteloos offer, en ieder die tot Hem komt moet Hem aanvaarden alsof hij de enige is voor wie de prijs is betaald. Zoals in Adam allen sterven, zo zullen in Christus allen levend worden gemaakt, want de gehoorzame zal worden opgewekt tot onsterfelijkheid, en de overtreder zal opstaan uit de dood om de dood te ondergaan, de straf van de wet die hij heeft overtreden. ...

Velen hebben het standpunt ingenomen dat zij niet kunnen zondigen omdat zij geheiligd zijn, maar dit is een misleidende valstrik van de boze. Er is voortdurend gevaar om in zonde te vallen, want Christus heeft ons gewaarschuwd te waken en te bidden opdat wij niet in verzoeking komen. Als we ons bewust zijn van de zwakheid van onszelf, zullen we niet zelfverzekerd en roekeloos zijn voor gevaar, maar zullen we de noodzaak voelen om te zoeken naar de Bron van onze kracht, Jezus, onze gerechtigheid. Wij zullen in berouw en berouw komen, met een wanhopig besef van onze eigen eindige zwakheid, en leren dat wij ons dagelijks moeten beroepen op de verdiensten van het bloed van Christus, opdat wij vaten worden die geschikt zijn voor het gebruik van de Meester. Als wij aldus van God afhankelijk zijn, zullen wij niet in strijd met de waarheid worden bevonden, maar zullen wij altijd in staat zijn ons in te zetten voor het recht. Wij moeten ons vastklampen aan de leer van de Bijbel, en niet de gewoonten en tradities van de wereld volgen, de uitspraken en daden van mensen. —*This Day With God*, p. 148.

Vrijdag 7 oktober: voor verder lezen

Our High Calling, “How to Maintain Your Integrity!” p. 94;
Education, “The Knowledge of Good and Evil,” pp. 23–27.

Les 3 - De menselijke natuur begrijpen

Sabbatmiddag, 8 oktober

Als we kijken naar de mogelijkheden van de mens tot onderzoek; hoe kort zijn leven; hoe beperkt zijn werkterrein; hoe beperkt zijn visie; hoe vaak en hoe groot de fouten in zijn conclusies zijn, vooral wat betreft de gebeurtenissen die geacht worden vooraf te gaan aan de Bijbelse geschiedenis; hoe vaak de veronderstelde gevolgtrekkingen van de wetenschap worden herzien of terzijde geschoven; met welke bereidheid de veronderstelde periode van de ontwikkeling van de aarde van tijd tot tijd met miljoenen jaren wordt verhoogd of verlaagd; en hoe de theorieën van verschillende wetenschappers elkaar tegenspreken; zullen wij, dit alles in overweging nemend, voor het voorrecht om onze afstamming van kiemen en weekdieren en apen

na te gaan, toestemmen in het wegwerpen van die verklaring van de Heilige Schrift, zo groots in haar eenvoud: "God schiep de mens naar zijn beeld, naar het beeld van God schiep Hij hem"? Genesis 1:27. Zullen wij het genealogische verslag verwerpen, dat mooier is dan enig ander verslag dat in de koningshoven wordt bewaard, namelijk "die de zoon van Adam was, die de zoon van God was"? Lucas 3:38. —*Education, p. 130.*

De hand die de werelden in de ruimte in stand houdt, de hand die alle dingen in het heelal van God in hun ordelijke ordening en onvermoeibare activiteit houdt, is de hand die voor ons aan het kruis genageld werd.

De grootheid van God is voor ons onbegrijpelijk. "De troon van de Heer is in de hemel" (Psalm 11:4); toch is Hij door Zijn Geest overal aanwezig. Hij heeft een intieme kennis van en een persoonlijk belang bij alle werken van Zijn hand. —*Education, p. 132.*

Als de mensen bereid waren geweest de waarheid aan te nemen die zo duidelijk in de Schriften staat over de aard van de mens en de toestand van de doden, zouden zij in de beweringen en manifestaties van het spiritualisme de werking van Satan met macht en tekenen en leugenachtige wonderen zien. Maar in plaats van de vrijheid op te geven die zo aangenaam is voor het vleselijke hart, en afstand te doen van de zonden die zij liefhebben, sluiten velen hun ogen voor het licht en lopen rechtdoor, ongeacht de waarschuwingen, terwijl Satan zijn strikken om hen heen legt en zij zijn prooi worden. "Omdat zij de liefde tot de waarheid niet hebben ontvangen, opdat zij behouden zouden worden," daarom "zal God hun een sterke misleiding zenden, zodat zij een leugen geloven." 2 Tessalonicenzen 2:10,11.

Zij die zich verzetten tegen de leer van het spiritisme, vallen niet alleen mensen aan, maar Satan en zijn engelen. Zij zijn een strijd aangegaan tegen de overheden en machten en boze geesten op hoge plaatsen. Satan zal geen centimeter terrein prijsgeven, tenzij hij wordt teruggedreven door de macht van hemelse boodschappers. Het volk van God moet in staat zijn om hem te ontmoeten, zoals onze Verlosser deed, met de woorden: "Het is geschreven." Satan kan nu de Schrift aanhalen zoals in de dagen van Christus, en hij zal de leerstellingen ervan verdraaien om zijn waanideeën te ondersteunen. Zij die stand willen houden in deze tijd van gevaar moeten voor zichzelf het getuigenis van de Schrift begrijpen. —*The Great Controversy, p. 559.*

Zondag 9 oktober: "Een levend wezen"

Het lichamelijke leven is iets dat ieder mens heeft ontvangen. Het is niet eeuwig of onsterfelijk, want God, de Levensgever, neemt het terug. De mens heeft geen controle over zijn leven. Maar het leven van Christus was ongeleend. Niemand kan dit leven van Hem afnemen. "Ik leg het van mijzelf af," zei Hij. In Hem was het leven, oorspronkelijk, ongeleend, ontsproten. Dit leven is niet gelijk aan die van de mens. Hij kan het alleen door Christus bezitten. Hij kan het niet verdienen; het wordt hem gegeven als een gratis geschenk als hij wil geloven in Christus als zijn persoonlijke Verlosser. "Dit is het eeuwige leven, opdat zij U kennen, de enige ware God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt." Johannes 17:3. Dit is de open fontein van het leven voor de wereld. —*Ellen G. White Commentary, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1130.*

In de schepping van de mens was de werking van een persoonlijke God zichtbaar. Toen God de mens naar zijn beeld had gemaakt, was de menselijke vorm in al zijn onderdelen volmaakt, maar zonder leven. Toen blies een persoonlijke, in zichzelf bestaande God de levensadem in die vorm, en de mens werd een levend, intelligent wezen. Alle delen van het

menselijk organisme kwamen in actie. Het hart, de slagaders, de aderen, de tong, de handen, de voeten, de zintuigen, de vermogens van het verstand, alles begon te werken en alles werd onder wetmatigheid gesteld. De mens werd een levend wezen. Door Christus, het Woord, schiep een persoonlijke God de mens en begiftigde hem met intelligentie en kracht. —*The Ministry of Healing*, p. 415.

Dit wezen is door de Levensgever in staat om eeuwig te leven, en de mens moet speciaal zorgen voor het leven dat Christus met zijn eigen bloed heeft gekocht. ... Als de kostbaarheid van het leven niet gewaardeerd wordt, als haar tempelhoven verontreinigd zijn door kopers en verkopers, en door haar in gedachten of gevoelens over te leveren aan de heerschappij en inwoning van Satan, dan zou ik u in diepe ernst willen smeken om niet te treuzelen, maar in oprecht gebed voor God te komen zonder één moment van afweging of aarzeling, en te zeggen: "O Heer, ik heb de deur van mijn hart geopend voor Uw ergste vijand, en de ergste vijand van mijn leven. Ik heb gehandeld alsof ik mijn eigen leven kon redden. ... Ik durf haar niet toe te vertrouwen aan een andere macht dan de Uwe. Ik leg het aan Uw voeten. Gij Lam Gods, was mijn leven in het bloed van het Lam; bekleed haar met Uw eigen klederen van reinheid en gerechtigheid. —*Lift Him Up*, p. 215

Maandag 10 oktober: "De ziel die zondigt zal sterven"

Wanneer de stem van God de dode wekt, zal hij uit het graf komen met dezelfde eetlust en hartstochten, dezelfde sympathieën en antipathieën, die hij koesterde toen hij nog leefde. God verricht geen wonder om een mens te herscheppen die niet herschept zou worden toen hem alle mogelijkheden en voorzieningen werden geboden. Tijdens zijn leven schepte hij geen vreugde in God, noch vond hij genoegen in Zijn dienst. Zijn karakter is niet in harmonie met God, en hij kan niet gelukkig zijn in de hemelse familie. —*Christ's Object Lessons*, p. 270.

Satan droeg zijn engelen op een bijzondere inspanning te leveren om de leugen te verspreiden die voor het eerst aan Eden aan Eva werd herhaald: "Gij zult zeker niet sterven." En toen de dwaling door de mensen werd aanvaard en hen werd wijsgemaakt dat de mens onsterfelijk was, bracht Satan hen ertoe te geloven dat de zondaar in eeuwige ellende zou leven. Toen werd de weg bereid voor Satan om via zijn vertegenwoordigers te werken en God aan het volk voor te stellen als een wraakzuchtige tiran - iemand die allen die Hem niet bevallen in de hel stort en hen altijd Zijn toorn laat voelen; en terwijl zij onuitsprekelijke angst lijden en in de eeuwige vlammen kronkelen, wordt Hij voorgesteld als iemand die met genoegen toekijkt. Satan wist dat als deze dwaling zou worden aanvaard, God door velen zou worden gehaat, in plaats van geliefd en aanbeden; en dat velen ertoe zouden worden gebracht te geloven dat de dreigementen van Gods Woord niet letterlijk zouden worden vervuld, want het zou in strijd zijn met Zijn karakter van welwillendheid en liefde om de wezens die Hij had geschapen in eeuwige kwellingen te storten. —*Early Writings*, p. 218.

Het Woord van de levende God moet onze gids zijn. Ieder moet zich bewust worden van zijn afhankelijkheid van Hem door schepping en door verlossing. Lees en bestudeer de uitspraken in het zesde hoofdstuk van Johannes. Bid voor een begrip van deze waarheden. Ik ben verontrust als ik de geestelijke zwakheid zie van hen die zo'n groot licht hebben gehad. Hadden zij in dit licht gewandeld, dan zouden zij sterk zijn geweest in de Heer. Maar dat hebben zij niet, en zij die door hun inspanningen in de waarheid komen, kijken naar mensen voor wijsheid, in plaats van te kijken naar Jezus Christus, "het ware Licht, dat ieder mens verlicht die in de wereld komt"

(Johannes 1:9). Wanneer zij die beweren in Christus te geloven Hem door geloof aannemen, zal Hij voor hen hun heiliging, hun gerechtigheid en hun buitengewoon grote beloning zijn. —*The Upward Look*, p. 181.

Dinsdag 11 oktober: De Geest keert terug naar God

God stelt de mens leven en dood voor. Hij kan kiezen. ... Zij die er niet voor kiezen om het zo duur gekochte heil te aanvaarden, moeten gestraft worden. Maar ik zag dat God hen niet in de hel wil opsluiten om eindeloze ellende te ondergaan, noch wil Hij hen naar de hemel brengen; want om hen in het gezelschap van de reinen en heiligen te brengen zou hen buitengewoon ellendig maken. Maar Hij zal hen volkomen vernietigen en hen doen zijn alsof zij niet geweest zijn; dan zal Zijn rechtvaardigheid bevredigd zijn. Hij heeft de mens uit het stof der aarde gevormd en de ongehoorzamen en onheiligen zullen door het vuur worden verteerd en weer tot stof terugkeren. Ik zag dat de welwillendheid en het mededogen van God in deze zaak iedereen ertoe zou moeten brengen Zijn karakter te bewonderen en Zijn heilige naam te aanbidden. Nadat de goddelozen van de aarde zijn verdeld, zullen alle hemelse scharen zeggen: "Amen!" —*Early Writings*, p. 221.

De edelen der aarde zijn slechts mensen; zij sterven en keren terug tot stof; en er is geen blijvende voldoening in hun lof en eer. Maar de eer die van God komt is blijvend. Erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Christus te zijn, is recht hebben op onnaspeurlijke rijkdom, schatten van zo'n grote waarde dat in vergelijking daarmee het goud en zilver, de edelstenen en de juwelen van de aarde in het niet vallen. Door Christus wordt ons een onuitsprekelijke vreugde geboden, een eeuwig gewicht van heerlijkheid. "Wat geen oog heeft niet gezien, noch het oor gehoord, noch in het hart van de mens is opgekomen, is wat God heeft voorbereid voor degenen die Hem liefhebben."

Het ontbreekt ons aan eenvoudig geloof; we moeten de kunst leren te vertrouwen op onze allerbeste vriend. Hoewel wij Hem niet zien, waakt Jezus over ons met tedere ontferming; en Hij is geraakt door de gevoelens van onze zwakheden. Niemand heeft in zijn grote nood ooit in geloof naar Hem opgekeken en werd teleurgesteld. De christen is de gelukkigste mens ter wereld. Hij voelt zich veilig, want hij vertrouwt op Jezus, en geniet van Zijn aanwezigheid. Zijn verdediging is "van God, die de oprechten van hart redt." Stel deze zaak niet uit, maar begin uw gedachten vaster op Jezus en de hemelse dingen te vestigen, en bedenk dat wij door het aanschouwen veranderd worden naar hetzelfde beeld. Heb moed in God. —*Lift Him Up*, p. 376.

"Als de dood de laatste vijand is die bij de opstanding zal worden vernietigd, kunnen we leren hoe ernstig gelovigen moeten verlangen en bidden voor de wederkomst van Christus, wanneer deze volledige en definitieve overwinning zal worden behaald. ... Dit is de dag waarnaar alle gelovigen moeten verlangen, hopen en wachten, als zijnde de voltooiing van al het werk van hun verlossing en al de verlangens en inspanningen van hun zielen." "Laat deze gezegende dag spoedig komen, o Heer!" Dat was de hoop van de apostolische kerk, van de "kerk in de woestijn" en van de hervormers. —*Maranatha*, p. 14, January 6.

Woensdag 12 oktober: "De doden weten niets"

"Maar, moeder," zei ik, "geloof u werkelijk dat de ziel in het graf slaapt tot de opstanding? Denkt u dat de christen, als hij sterft, niet onmiddellijk naar de hemel gaat, en de zondaar niet naar de hel?"

Zij antwoordde: "De Bijbel geeft ons geen bewijs dat er een eeuwig brandende hel is. Als er zo'n plaats is, zou die in het Heilige Boek vermeld moeten staan." . . .

Het duurde enige maanden na dit gesprek voordat ik verder iets over deze leer hoorde; maar gedurende deze tijd was mijn geest er veel mee bezig geweest. Toen ik het hoorde prediken, geloofde ik dat het de waarheid was. Vanaf het moment dat het licht over de slaap van de doden in mijn geest daagde, verdween het mysterie dat de opstanding had omhuld, en kreeg de grote gebeurtenis zelf een nieuwe en verheven betekenis. ... Als bij de dood de ziel het eeuwige geluk of de ellende binnengaat, waar was dan de noodzaak van een wederopstanding van het arme, wegwijnende lichaam?

Maar dit nieuwe en mooie geloof leerde mij de reden waarom geïnspireerde schrijvers zo veel hadden stilgestaan bij de opstanding van het lichaam; het was omdat het hele wezen in het graf slaapt. Ik zag nu duidelijk de dwaling van ons vroegere standpunt in deze kwestie. —*Life Sketches, p. 49, 50.*

Christus werd één met de mensheid, opdat de mensheid één zou worden in gedachten en leven met Hem. Door deze vereniging in gehoorzaamheid aan het Woord van God wordt Zijn leven hun leven. Hij zegt tot de boeteling: "Ik ben de opstanding en het leven" (Johannes 11:25). De dood wordt door Christus gezien als slapen: stilte, duisternis, slaap. Hij spreekt erover alsof het van weinig belang is. "Wie leeft en in Mij gelooft", zegt Hij, "zal nooit sterven" (Johannes 11:26). "Indien iemand mijn Woord bewaart, zal hij nooit de dood smaken" (Johannes 8:52). "Hij zal de dood nooit zien" (Johannes 8:51). En voor de gelovige is de dood maar een kleinigheid. Voor hem is sterven slechts slapen. "Ook degenen die in Jezus slapen, zal God met Hem brengen" (1 Tessalonicenzen 4:14). —*Selected Messages, bk, p. 302.*

De mens was oorspronkelijk begiftigd met edele krachten en een evenwichtige geest. Hij was volmaakt in zijn wezen en in harmonie met God. Zijn gedachten waren zuiver, zijn doelen heilig. Maar door ongehoorzaamheid werden zijn krachten verdraaid, en egoïsme nam de plaats in van liefde. Zijn natuur werd door de overtreding zo verzwakt, dat hij in zijn eigen kracht de macht van het kwaad niet kon weerstaan. Hij werd door Satan gevangengenomen, en zou dat voor altijd zijn gebleven als God niet had ingegrepen. Het was de bedoeling van de verleider om het goddelijke plan in de schepping van de mens te dwarsbomen en de aarde te vullen met ellende en verwoesting. En hij wees op al dit kwaad als het resultaat van Gods werk in de schepping van de mens.

Donderdag 13 oktober: Rusten bij de voorvaderen

"Dit is het verslag, dat God ons het eeuwige leven heeft gegeven, en dit leven is in zijn Zoon. Wie de Zoon heeft, heeft het leven." 1 Johannes 5:11,12. En Jezus zei: "Ik zal hem opwekken op de laatste dag." Christus werd één vlees met ons, opdat wij één geest met Hem zouden worden. Het is op grond van deze vereniging dat wij uit het graf moeten voortkomen, niet alleen als een manifestatie van de kracht van Christus, maar omdat door het geloof Zijn leven het onze is geworden. Zij die Christus in zijn ware karakter zien en Hem in hun hart opnemen, hebben eeuwig leven. Door de Geest woont Christus in ons; en de Geest van God, in het hart ontvangen door geloof, is het begin van het eeuwige leven.

Het was Elisa niet gegeven zijn meester te volgen in een vurige wagen. De Heer liet een slepende ziekte op hem afkomen. Gedurende de lange uren van menselijke zwakheid en lijden hield zijn geloof stevig vast aan de beloften van God, en hij zag steeds hemelse boodschappers van troost en vrede om zich heen. Zoals hij op de hoogten van Dothan de omringende heerscharen van de hemel had gezien, de vurige wagens van Israël en de ruiters daarvan, zo was hij zich nu bewust van de aanwezigheid van meelevende engelen, en hij werd ondersteund. Zijn

hele leven lang had hij een sterk geloof beleden, en naarmate hij verder gevorderd was in de kennis van Gods voorzienigheid en van Zijn barmhartige goedheid, was het geloof gerijpt tot een blijvend vertrouwen in zijn God, en toen de dood hem riep was hij bereid te rusten van zijn arbeid. ...

Met de psalmist kon Elisa in alle vertrouwen zeggen: "Wat mij betreft, ik zal Uw aangezicht aanschouwen in gerechtigheid: Ik zal tevreden zijn, wanneer ik ontwaak, met Uw beeld in mijn ogen." Psalm 17:15. —*Prophets and Kings*, p. 263, 264.

De Bijbel leert duidelijk dat de doden niet onmiddellijk naar de hemel gaan. Zij worden voorgesteld als slapend tot de opstanding. 1 Tesselonicenzen 4:14; Job 14:10-12. Op de dag dat het zilveren koord wordt losgemaakt en de gouden schaal wordt gebroken (Prediker 12:6), vergaan de gedachten van de mens. Zij die ten grave gaan, liggen in stilte. Zij weten niets meer van wat er onder de zon gebeurt. Job 14:21. Gezegende rust voor de vermoeide rechtvaardige! Tijd, zij het lang of kort, is slechts een moment voor hen. Zij slapen; zij worden gewekt door de bazuin van God tot een heerlijke onsterfelijkheid. "Want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt." 1 Korintiërs 15:52.

Als zij uit hun diepe slaap worden geroepen, beginnen zij na te denken waar zij zijn opgehouden. De laatste sensatie was de pijn van de dood; de laatste gedachte, dat zij onder de macht van het graf vielen. Wanneer zij opstaan uit het graf, zal hun eerste blijde gedachte weerklinken in de triomfkreet: "O dood, waar is uw engel? O graf, waar is uw overwinning?" Vers 55. —*The Great Controversy*, p. 549.

Vrijdag 14 oktober: voor verder lezen

The Great Controversy, "The First Great Deception," pp. 531–550;

My Life Today, "Man Created in God's Image," p. 126.

Les 4 - De hoop van het Oude Testament

Sabbatmiddag, 15 oktober

Tegen die tijd zullen de hemelpoorten worden geopend om Gods kinderen binnen te laten, en van de lippen van de Koning der heerlijkheid zal de zegening als een rijk muzikje in hun oren vallen: "Komt, gij gezegenden van mijns Vader, beërft het Koninkrijk dat voor u bereid is vanaf de grondlegging der wereld" (Mattheüs 25:34).

Dan zullen de verlostten worden verwelkomd in het huis dat Jezus voor hen heeft bereid. Daar zullen hun metgezellen niet de verachtelijken der aarde zijn, leugenaars, afgodendienaars, onreinen en ongelovigen; maar zij zullen omgaan met hen die Satan hebben overwonnen en door goddelijke genade volmaakte karakters hebben gevormd. Elke zondige neiging, elke onvolkomenheid, die hen hier treft, is weggenomen door het bloed van Christus, en de voortreffelijkheid en helderheid van Zijn heerlijkheid, die de helderheid van de zon ver te boven gaat, is hun deel. —*Lift Him Up*, p. 54.

Abraham geloofde dat Izaäk de zoon van de belofte was. Hij geloofde ook dat God precies meende wat Hij zei toen Hij hem opdroeg hem als brandoffer te gaan offeren. Hij wankelde niet over de belofte van God; maar geloofde dat God, die in zijn voorzienigheid Sara een zoon had gegeven in haar oude dag, en die van hem had geëist dat hij het leven van die zoon zou nemen, ook weer leven kon geven en Izaäk kon opwekken uit de dood. ... Hebréeën 11:18,19

Toen Abrahams hand werd opgeheven om zijn zoon te doden, riep een engel van God, die alle trouw van Abraham op de weg naar Moria had opgemerkt, hem vanuit de hemel toe en zei: "Abraham! Abraham! . . . Sla uw hand niet aan de jongen en doe hem niets; want nu weet ik dat gij God vreest, want gij hebt uw zoon, uw enige zoon, niet aan mij onthouden. —*Spiritual Gifts*, vol 3, p. 106, 107.

Hoe kostbaar zijn voor hen die hun geliefde van deze wereld verliezen, hun geloof en hoop op de beloften van God die het toekomstige onsterfelijke leven voor hen openen! Hun hoop mag gevestigd zijn op de ongeziene werkelijkheid van de toekomstige wereld. Christus is opgestaan uit de dood, de eersteling. Hoop en geloof sterken de ziel om door de donkere schaduwen van het graf te gaan, in het volle geloof van het onsterfelijke leven op de morgen van de opstanding. Het Paradijs van God, het huis van de gezegenden! Daar zullen alle tranen van alle gezichten worden afgeveegd. Wanneer Christus de tweede keer zal komen, om "bewonderd te worden door allen die geloven" (2 Tessalonicenzen 1:10), zal de dood worden verzwolgen in overwinning, en er zal geen ziekte, geen verdriet, geen dood meer zijn! ...

De Levengever zal Zijn gekochte bezit roepen in de eerste opstanding, en tot dat triomfantelijke uur, wanneer de laatste bazuin zal klinken en het grote leger zal uitrukken naar de eeuwige overwinning, zal iedere slapende heilige in veiligheid worden gehouden en worden bewaakt als een kostbaar juweel, dat bij God bekend is bij naam. —*That I May Know Him*, p. 362.

Zondag 16 oktober: Ik zal God zien

De leer van de wederkomst is de basis van de Heilige Schrift. Vanaf de dag dat het eerste paar hun treurige schreden uit Eden wendde, hebben de kinderen van het geloof gewacht op de komst van de Beloofde om de macht van de vernietiger te breken en hen opnieuw naar het verloren Paradijs te brengen. Heilige mannen van vroeger keken uit naar de komst van de Messias in heerlijkheid, als de voltooiing van hun hoop. Henoch, slechts de zevende in afkomst van hen die in Eden woonden, hij die drie eeuwen lang op aarde met zijn God wandelde, mocht de komst van de Bevrijder van verre aanschouwen. "Zie," verklaarde hij, "de Heer komt met tienduizenden van zijn heiligen, om het oordeel over allen uit te voeren." Judas 14, 15. De aartsvader Job riep in de nacht van zijn ellende met onwankelbaar vertrouwen uit: "Ik weet dat mijn Verlosser leeft, en dat Hij ten laatste op de aarde zal staan." Job 19:25. — *The Great Controversy*, p. 299.

Hij roept ons op met Hem te wandelen op het pad van nederige, waarheidsgetrouwe gehoorzaamheid. ... Als wij ervoor kiezen om met Christus te leven door de eindeloze eeuwen van de eeuwigheid, waarom kiezen wij Hem dan niet nu als onze meest geliefde en vertrouwde vriend, onze beste en wijste raadgever.

Het is ons voorrecht om dagelijks een kalme, nauwe, gelukkige omgang met Jezus te hebben. We hoeven ons geen zorgen te maken als de weg door conflicten en lijden loopt. Wij mogen de vrede hebben die het begrip te boven gaat; maar het zal ons gevechten kosten met de machten der duisternis, ernstige strijd tegen zelfzucht en ingesleten zonde. De overwinningen die dagelijks worden behaald door volhardende, onvermoeibare inspanning in het goede doen, zullen kostbaar zijn voor Christus die ons heeft liefgehad, die Zichzelf voor ons heeft gegeven, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid en voor Zichzelf een "bijzonder volk, ijverig in goede werken" zou reinigen. —*Lift Him Up*, p. 98.

De hele hemel heeft het diepste belang bij ons welzijn, dat satan ons niet zal beheersen en ons aan zijn karakter zal aanpassen. "Want zie, de dag komt, brandend als een oven! Dan zullen alle overmoedigen en allen die goddeloosheid bedrijven, zijn als stoppels, en de dag die komt, zal hen in brand steken (zegt de Here der heerscharen) welke hun wortel noch tak zal overlaten. Maar voor u, die mijn naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder haar vleugelen; gij zult uitgaan en springen als kalveren uit de stal." (Maleachi 4:1, 2). —*This Day With God*, p. 123.

Maandag 17 oktober: Over de kracht van het graf

Christus eist allen als de Zijne op die in zijn naam hebben geloofd. De vitaliserende kracht van de Geest van Christus die in het sterfelijke lichaam woont, bindt iedere gelovige aan Jezus Christus. Zij die in Jezus geloven zijn heilig voor Zijn hart; want hun leven is met Christus verborgen in God. Het bevel zal komen van de Levengever: "Ontwaakt en jubelt, gij, die woont in het stof! Want uw dauw is een dauw van licht; en de aarde zal aan de schim men het leven hergeven." (Jesaja 26:19).

De Levengever zal Zijn gekochte bezit tot leven roepen in de eerste opstanding, en tot dat triomfantelijke uur, wanneer de laatste bazuin zal klinken en het grote leger zal voortkomen naar de eeuwige overwinning, zal iedere slapende heilige in veiligheid worden gehouden en worden bewaakt als een kostbaar juweel, dat bij God bekend is bij naam. Door de kracht van de Verlosser die in hen woonde toen zij leefden en omdat zij de goddelijke natuur deelachtig waren, worden zij uit de doden opgewekt. —*Selected Messages*, bk 2, p. 271.

Zij die nauw met God verbonden zijn, kunnen in de dingen van dit leven niet voorspoedig zijn; zij kunnen vaak zwaar beproefd en gekweld worden. Jozef werd verguisd en vervolgd omdat hij zijn deugdzaamheid en integriteit bewaarde. David, die uitverkoren boodschapper van God, werd door zijn boze vijanden opgejaagd als een roefdier. Daniel werd in een leeuwenkuil geworpen, omdat hij trouw en onverzettelijk was in zijn trouw aan God. Job werd beroofd van zijn wereldse bezittingen en zo gekweld in zijn lichaam dat hij werd verafschuwde door zijn familieleden en vrienden, maar hij behield zijn integriteit en trouw aan God. ...

Deze voorbeelden van menselijke standvastigheid, in de macht van de goddelijke kracht, zijn een getuigenis voor de wereld van de trouw van Gods beloften, van zijn blijvende aanwezigheid en ondersteunende genade. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 525.

Het offer voor de mens was oneindig groot, gaat het begrip van het sterkste intellect te boven, maar de mensen die beweren deel te hebben aan deze hemelse weldaden, die hun tegen zo'n hoge prijs werden gebracht, zijn te zelfzuchtig om een echt offer voor God te brengen. Hun gedachten zijn gericht op de wereld, de wereld, de wereld.

In de negenenveertigste psalm lezen we: "Zij die vertrouwen op hun rijkdom, en zich beroemen op de veelheid van hun rijkdom; niemand van hen kan op enigerlei wijze zijn broeder verlossen, noch aan God een losprijs voor hem geven (want de verlossing van hun ziel is kostbaar, en zij houdt eeuwig op)." Als allen het immense offer van Christus in gedachten zouden houden, en in geringe mate zouden kunnen waarderen, zouden zij zich berispt voelen voor hun vreesachtigheid en hun opperste zelfzuchtigheid. —*Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 197.

Dinsdag 18 oktober: Uit het diepe van de aarde

David smeekte de Heer om hem niet in de steek te laten in zijn oude dag. En waarom bad hij zo? Hij zag dat de meeste ouderen om hem heen ongelukkig waren, omdat de ongelukkige

trekken van hun karakter toenamen met hun leeftijd. Waren zij van nature al gesloten en hebzuchtig, dan waren zij dat op latere leeftijd nog meer. . .

Hij keek vooruit naar de tijd dat hij oud zou worden, en vreesde dat God hem zou verlaten en dat hij even ongelukkig zou zijn als andere bejaarden wiens loop hij had opgemerkt, en dat hij zou worden overgelaten aan de smaad van de vijanden van de Heer. Met deze last op zich bidt hij ernstig (Psalm 71:9, 17, 19) ...

Als allen de positie zouden innemen die God van hen verlangt, zouden hun laatste dagen hun beste, hun gelukkigste kunnen zijn. ... Zij moeten zorgen en lasten opzijleggen, en hun tijd zo gelukkig mogelijk besteden aan het voorbereiden op de hemel. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1148.*

Sinds de dagen van David was er geen koning geweest die in een tijd van afvalligheid en ontmoediging zo krachtig had gewerkt aan de opbouw van het koninkrijk van God als Hizkia. De stervende heerser had zijn God trouw gediend en het vertrouwen van het volk in Jehovah als hun hoogste heerser versterkt. En, net als David, kon hij nu pleiten: ... *"Gij zijt mijn hoop, Here God, Gij zijt mijn vertrouwen vanaf mijn jeugd. Door U ben ik staande gebleven." "Verlaat mij niet als mijn kracht faalt." "O God, wees niet ver van mij: O mijn God, kom mij haastig te hulp." "O God, verlaat mij niet, totdat ik Uw kracht heb getoond aan dit geslacht, en Uw kracht aan allen die komen."* Psalm 71:5, 6, 9, 12, 18.

Hij wiens "medelijden niet faalt", verhoorde het gebed van zijn dienaar. Klaagliederen 3:22. ...

Hersteld in zijn oude kracht, erkende de koning van Juda in woorden van zang de barmhartigheden van Jehovah, en zwoer zijn resterende dagen door te brengen in gewillige dienst aan de Koning der koningen. Zijn dankbare erkenning van Gods barmhartige omgang met hem is een inspiratie voor allen die hun jaren willen doorbrengen tot eer van hun Maker. —*Prophets and Kings, p. 340-342.*

Als de ziel depressief wordt, is dat geen bewijs dat God veranderd is. Hij is "gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid". Je bent zeker van de gunst van God als je de stralen van de Zon der gerechtigheid voelt; maar als de wolken over je ziel trekken, moet je niet het gevoel hebben dat je verlaten bent. ... Koester de lessen die Zijn liefde geeft. Laat uw geloof zijn als dat van Job, zodat u kunt verklaren: "Al doodt Hij mij, toch zal ik op Hem vertrouwen." Houd u vast aan de beloften van uw hemelse Vader, en herinner u Zijn vroegere omgang met u en Zijn dienaren; want "alle dingen werken samen ten goede voor hen die God liefhebben." —*Mind, Character, and Personality, vol. 2, p. 496.*

Woensdag 19 oktober: "Uw doden zullen leven".

Als gevolg van Adams zonde is de dood over het hele menselijke ras gekomen. Allen gaan in het graf. En door de bepalingen van het verlossingsplan worden allen uit hun graf gehaald. "Er zal een opstanding zijn van de doden, zowel van de rechtvaardigen als van de onrechtvaardigen, want zoals in Adam allen sterven, zo zullen in Christus allen levend gemaakt worden. Handelingen 24:15; 1 Korintiërs 15:22.

Maar er wordt onderscheid gemaakt tussen de twee klassen die worden voortgebracht. "Allen die in de graven zijn, zullen Zijn stem horen en tevoorschijn komen; zij die goed gedaan hebben, tot de opstanding des levens; en zij die kwaad gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis." Johannes 5:28, 29. Zij die de opstanding des levens "waardig" zijn bevonden, zijn "gezegend en heilig". "Over dezen heeft de tweede dood geen macht." Openbaring 20:6. Maar zij

die niet door berouw en geloof vergeving hebben verkregen, moeten de straf van de overtreding ontvangen — "het loon van de zonde". —*The Great Controversy*, p. 544.

Jezus houdt van u en Hij wil uw liefde. Hij wil dat u zich herinnert dat Hij zijn kostbaar leven gaf opdat u niet verloren zou gaan; en Hij zal u een aanwezige hulp zijn in elke tijd van nood. Kijk alleen naar Jezus en vertel Hem elke verwarring en beproeving. Vraag Hem u te helpen, te versterken en te zegenen, en geloof dat Hij uw gebeden hoort.

De hele hemel kijkt naar je met diepe interesse. Eén ziel voor wie Christus is gestorven, is meer waard dan de hele wereld. Ik wou dat elke jonge man en vrouw de waarde van het menselijk leven kon waarderen. Als zij zich aan Jezus zouden geven zoals zij zijn, hoewel zondig en verontreinigd, zal Hij hen aanvaarden op het moment dat zij zich aan Hem geven, en Jezus zal zijn Geest in het hart van de nederige zoeker leggen. Wie tot Hem komt, zal Hij in geen geval verstoten. U mag Jezus met uw hele hart liefhebben, en Hij zal die liefde en dat vertrouwen nooit teleurstellen. —*Our High Calling*, p. 98.

De grote militaire bevelhebber verovert naties en doet de legers van de halve wereld schudden, maar hij sterft van teleurstelling en in ballingschap. De filosoof die het heelal doorkruist en overal de uitingen van Gods macht opspoort en zich verheugt in hun harmonie, ziet in deze wonderbaarlijke wonderen vaak niet de Hand die ze allemaal gevormd heeft. "De mens die in eer is, en het niet begrijpt, is als de beesten die vergaan." Geen hoop op glorieuze onsterfelijkheid verlicht de toekomst van de vijanden van God. Maar die helden van het geloof hebben de belofte van een erfenis van grotere waarde dan enige aardse rijkdom, een erfenis die het verlangen van de ziel zal bevredigen. Zij zijn misschien onbekend en niet erkend in de wereld, maar zij staan ingeschreven als burgers in de boeken van de hemel. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 526.

Donderdag 20 oktober: Zij die slapen in het stof

Uit de opkomst en ondergang van naties, zoals duidelijk gemaakt in de boeken Daniël en Openbaring, moeten we leren hoe waardeloos louter uiterlijke en wereldse glorie is. Babylon, met al haar macht en pracht. ... hoe volledig is het verdwenen! Als "de bloem van het gras" is het vergaan. Jakobus 1:10. ... Alleen wat verbonden is met Zijn doel, en Zijn karakter uitdrukt, kan standhouden. Zijn principes zijn de enige standvastige dingen die onze wereld kent.

Een zorgvuldige studie van de uitwerking van Gods doel in de geschiedenis van de volkeren en in de openbaring van de komende dingen, zal ons helpen de geziene en de ongeziene dingen op hun juiste waarde te schatten, en te leren wat het ware doel van het leven is. Zo kunnen wij, de dingen van de tijd bekijkend in het licht van de eeuwigheid, net als Daniël en zijn medemensen, leven voor dat wat waar, edel en duurzaam is. En door in dit leven de beginselen te leren van het koninkrijk van onze Heer en Verlosser, dat gezegende koninkrijk dat voor eeuwig en altijd zal bestaan, kunnen we bij Zijn komst voorbereid zijn om met Hem het bezit ervan binnen te gaan. —*Prophets and Kings*, p. 548.

Uit krotten, uit grotten, uit kerkers, uit schavotten, uit bergen en woestijnen, uit de diepten van de aarde en de spelonken van de zee zal Christus zijn kinderen tot zich verzamelen. Op aarde zijn zij berooid, gekweld en gepijnigd. Miljoenen zijn beladen met schande ten grave gedragen omdat zij weigerden toe te geven aan de misleidende aanspraken van Satan. Door menselijke rechtbanken zijn de kinderen van God veroordeeld als de gemeenste misdadigers. Maar de dag is nabij waarop "Daar verkondigt de hemel zijn gerechtigheid, want God is rechter." (Psalm 50:6).

Dan zullen de besluiten van de aarde worden teruggedraaid. "De berisping van Zijn volk zal Hij wegnemen." Jesaja 25:8. Witte gewaden zullen aan ieder van hen worden gegeven. (Openbaring 6:11.) En "zij zullen hen het heilige volk noemen, de verlost des Heren." Isaiah 62:12. — *Christ's Object Lessons*, pp. 179, 180.

Christus wil dat iedereen de genade van de hemel in overvloed bezit. Hij wil dat zijn vreugde in u is, en dat uw vreugde vol is. ... De hand van God is ten goede over allen die Hem zoeken, maar Zijn macht en Zijn toorn zijn tegen hen die Hem verlaten en vertrouwen op de hulp en de vriendschap van de wereld. ...

De kinderen van God zullen weten wie hun helper is. Zij zullen weten op wie zij onvoorwaardelijk kunnen vertrouwen, en met Christus' hulp kunnen zij, zonder aanmatiging, een heilig vertrouwen hebben. Ja, Zijn dienaren kunnen veilig op Hem alleen vertrouwen, zonder angst, kijkend naar Jezus, drukkend in gehoorzaamheid aan Zijn eisen, alles achterlatend wat verbonden is met de wereld, of de wereld tegenwerkt of begunstigt. Hun succes komt van God, en zij zullen niet falen omdat zij niet de rijkdom en invloed van goddeloze mensen hebben. — *This Day With God*, p. 354.

Vrijdag 21 oktober: voor verder lezen

Maranatha, "Mysteries of the Resurrection," p. 301;
The Upward Look, "God and His Creation," p. 340.

Les 5 - Verrijzenissen vóór het kruis

Sabbatmiddag, 22 oktober

Abrahams onvoorwaardelijke gehoorzaamheid was een van de opvallendste voorbeelden van geloof en vertrouwen in God die in het Heilige Boek te vinden zijn. Met slechts de naakte belofte dat zijn nakomelingen Kanaän zouden bezitten, zonder het minste uiterlijke bewijs, volgde hij waar God hem zou leiden, volledig en oprecht de voorwaarden van zijn kant nalevend en erop vertrouwend dat de Heer zijn woord getrouw zou uitvoeren. De patriarch ging waar God zijn plicht aangaf; hij trok door woestijnen zonder angst; hij leefde tussen afgodische volken, met de ene gedachte: "God heeft gesproken; ik gehoorzaam Zijn stem; Hij zal mij leiden, Hij zal mij beschermen." — *Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 524.

Alle geschapen wezens leven door de wil en de kracht van God. Zij zijn ontvangers van het leven van de Zoon van God. Hoe bekwaam en begaafd ze ook zijn, hoe groot hun capaciteiten ook zijn, ze worden aangevuld met leven uit de Bron van alle leven. Hij is de bron, de fontein van het leven. Alleen Hij die alleen onsterfelijkheid heeft, wonend in licht en leven, zou kunnen zeggen: "Ik heb macht om het [mijn leven] af te leggen en Ik heb macht om het weer op te nemen" (Johannes 10:18). — *Selected Messages*, bk 1, p. 301.

Terloops over godsdienst praten, bidden zonder zielshonger en levend geloof, levert niets op. Een nominaal geloof in Christus, dat Hem slechts aanvaardt als de Redder van de wereld, kan nooit genezing brengen voor de ziel. Het geloof dat redding brengt is niet slechts een intellectuele instemming met de waarheid. Wie wacht op volledige kennis voordat hij geloof uitoefent, kan geen zegen van God ontvangen. Het is niet genoeg om *over* Christus te geloven; we moeten *in* Hem geloven. Het enige geloof dat ons zal baten is dat wat Hem omarmt als een persoonlijke

Verlosser; dat Zijn verdiensten aan onszelf toe-eigent. Velen houden geloof voor een mening. Reddend geloof is een transactie waardoor zij die Christus aannemen zich in een verbondsrelatie met God voegen. Echt geloof is leven. Een levend geloof betekent een toename van kracht, een vertrouwend vertrouwen, waardoor de ziel een overwinnende kracht wordt. ...

Onze belijdenis van Zijn trouw is het door de hemel gekozen middel om Christus aan de wereld te openbaren. Wij moeten Zijn genade erkennen zoals die bekend is gemaakt door de heilige mannen van weleer; maar wat het meest effectief zal zijn, is het getuigenis van onze eigen ervaring. Wij zijn getuigen voor God als wij in onszelf de werking van een goddelijke kracht openbaren. Ieder individu heeft een leven dat verschilt van alle anderen, en een ervaring die wezenlijk verschilt van de hunne. God verlangt dat onze lof tot Hem opstijgt, gekenmerkt door onze eigen individualiteit. Deze kostbare erkenningen tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade hebben, wanneer zij ondersteund worden door een christelijk leven, een onweerstaanbare kracht die werkt tot heil van zielen. —*The Desire of Ages*, p. 347

Zondag 23 oktober: De opstanding van Mozes

Een woestijngraf was het doel van Mozes' jaren van zwoegen en hartverscheurende zorg. Maar Hij die "oneindig meer kan doen dan wij kunnen bidden of beseffen" (Efeziërs 3:20), had in deze mate het gebed van zijn dienaar verhoord. Mozes ging onder de heerschappij van de dood door, maar hij mocht niet in het graf blijven. Christus zelf riep hem tot leven. Satan de verleider had het lichaam van Mozes opgeëist vanwege zijn zonde; maar Christus de Verlosser riep hem uit het graf. (Judas 9)

Mozes op de berg der verheerlijking was een getuige van Christus' overwinning op zonde en dood. Hij vertegenwoordigde hen die bij de opstanding van de rechtvaardigen uit het graf tevoorschijn zullen komen. Elia, die naar de hemel was overgebracht zonder de dood te zien, vertegenwoordigde hen die op aarde zullen leven bij de tweede komst van Christus, en die zullen worden "veranderd, in een ogenblik, in het knippen van een oog, bij de laatste bazuin;" wanneer "dit sterfelijke onsterfelijke moet aandoen" en "dit vergankelijke onvergankelijke moet aandoen". 1 Korintiërs 15:51-53. — *The Desire of Ages*, blz. 421.

De Vader koos Mozes en Elia om Zijn boodschappers voor Christus te zijn, om Hem te verheerlijken met het licht van de hemel, en met Hem te communiceren over Zijn komende lijdensweg, omdat zij als mensen op aarde hadden geleefd; zij hadden menselijk leed en lijden ervaren, en konden meevoelen met de beproeving van Jezus in Zijn aardse leven. Elia, in zijn positie als profeet van Israël, had Christus vertegenwoordigd, en zijn werk was tot op zekere hoogte gelijk aan dat van de Verlosser. En Mozes, als leider van Israël, had in de plaats van Christus gestaan, met Hem gecommuniceerd en Zijn aanwijzingen gevolgd; daarom waren deze twee, van alle scharen die zich rond de troon van God hadden verzameld, het meest geschikt om de Zoon van God te dienen. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1096.*

Christus kwam naar deze wereld met geen ander doel dan om de heerlijkheid van God te openbaren, opdat de mens zou worden verheven door de herstellende kracht ervan. Alle macht en genade waren Hem gegeven. Zijn hart was een bron van levend water, een nooit falende fontein, altijd klaar om in een rijke, heldere stroom uit te stromen naar de mensen om Hem heen. Zijn hele leven werd doorgebracht in pure belangeloze welwillendheid. Zijn doelen waren vol liefde en sympathie. Hij verheugde zich erover dat Hij meer kon doen voor zijn volgelingen dan zij konden vragen of denken. Zijn constante gebed voor hen was dat zij geheiligd mochten worden

door de waarheid, en Hij bad met zekerheid, wetende dat een almachtig besluit was genomen voordat de wereld was gemaakt. Hij wist dat het evangelie van het koninkrijk in de hele wereld gepredikt zou worden; dat de waarheid, gewapend met de almacht van de Heilige Geest, zou overwinnen in de strijd met het kwaad; en dat de bebloede banier op een dag triomfantelijk over Zijn volgelingen zou wapperen. —*That I May Know Him*, p. 37.

Maandag 24 oktober: Twee zaken uit het Oude Testament

In dit door armoede geteisterde huis drukte de hongersnood zwaar, en weldra zou er helemaal niets meer te eten zijn. De komst van Elia op de dag dat de weduwe vreesde dat zij de strijd om in leven te blijven zou verliezen, stelde haar geloof in de macht van de levende God om in haar levensbehoeften te voorzien, op de proef. Maar zelfs in haar uiterste nood getuigde zij van haar geloof door in te gaan op het verzoek van de vreemdeling die haar vroeg haar laatste hap met hem te delen.... . . .

De weduwe van Sarefat deelde haar maaltijd met Elia, en in ruil daarvoor werden haar leven en dat van haar zoon behouden. En aan allen die, in tijden van beproeving en gebrek, medeleven en hulpverlening aan anderen die meer behoeftig zijn, heeft God grote zegen beloofd. —*Conflict en Courage*, p. 206.

De moeder zou niet tevreden zijn tot Elisa zelf bij haar kwam. "Zo de Heer leeft, en zo uw ziel leeft, ik zal u niet verlaten," verklaarde zij. "En hij stond op en volgde haar." . . .

Toen zij het huis bereikten, ging Elisa de kamer binnen waar het dode kind lag, "en sloot de deur achter hen beiden en bad tot de Heer. En hij ging naar boven, en ging op het kind liggen, en legde zijn mond op zijn mond, en zijn ogen op zijn ogen, en zijn handen op zijn handen; en hij strekte zich uit op het kind; en het vlees van het kind werd warm. Toen keerde hij terug, en wandelde in het huis heen en weer, en ging op, en strekte zich op het kind uit; en het kind niesde zevenmaal, en het kind opende zijn ogen." . . .

Zo werd het geloof van deze vrouw beloond. Christus, de grote Levengever, gaf haar haar zoon terug. Op dezelfde wijze zullen zijn getrouwen worden beloond, wanneer bij zijn komst de dood zijn angel verliest en het graf wordt beroofd van de overwinning die het had opgeëist. Dan zal Hij zijn dienaren de kinderen teruggeven die hun door de dood zijn ontnomen. "Zo zegt de Heer: Een stem werd gehoord in Rama, weklagen en bitter geweend; Rachel weende om haar kinderen, weigerde getroost te worden om haar kinderen, omdat zij er niet meer waren. Zo zegt de Here: Onthoud uw stem van geweend, en uw ogen van tranen; want uw werk zal beloond worden, . . . en zij zullen wederkomen uit het land des vijands. En er is hoop in uw einde, spreekt de Here, dat uw kinderen zullen wederkomen naar hun eigen grens." Jeremia 31:15-17. — *Prophets and Kings*, p. 238, 239.

Dinsdag 25 oktober: De zoon van de weduwe van Nain

Uw barmhartige Verlosser kijkt met liefde en sympathie naar u, klaar om uw gebeden te verhoren en u de hulp te bieden die u nodig hebt. Hij kent de lasten van elk moederhart en is haar beste vriend in elke noodsituatie. Zijn eeuwige armen ondersteunen de godvrezende, trouwe moeder. Toen Hij op aarde was, had Hij een moeder die worstelde met armoede, met veel zorgen en moeilijkheden, en Hij leeft mee met elke christelijke moeder in haar zorgen en angsten. De Verlosser die een lange reis ondernam om het bezorgde hart van een vrouw, wier dochter door een boze geest bezeten was, te verlichten, zal de gebeden van de moeder verhoren en haar kinderen zegenen.

Hij die de weduwe haar enige zoon teruggaf toen hij naar de begrafenis werd gedragen, wordt vandaag geraakt door het verdriet van de rouwende moeder. Hij is vandaag de beste vriend van de vrouw en staat klaar om haar bij te staan in alle betrekkingen van het leven. —*The Adventist Home*, p. 204.

Hij die naast de treurende moeder stond aan de poort van Nain, waakt met elke rouwende naast de baar. Hij is geraakt door sympathie voor ons verdriet. Zijn hart, dat liefhad en medelijden had, is een hart van onveranderlijke tederheid. Zijn woord, dat de doden tot leven riep, is nu niet minder doeltreffend dan toen het gesproken werd tot de jongeman van Nain. Hij zegt: "Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde." Mattheüs 28:18. Die macht is niet verminderd door het verstrijken der jaren, noch uitgeput door de onophoudelijke activiteit van zijn overvloeierende genade. Voor allen die in Hem geloven is Hij nog steeds een levende *Verlosser*. —*The Desire of Ages*, p. 319.

Toen onze edele Henry op zestienjarige leeftijd stierf, toen onze lieve zanger naar het graf werd gedragen en we zijn vroeger lied niet meer hoorden, was ons huis eenzaam. Beide ouders en de twee overgebleven zonen voelden de klap het sterkst. Maar God troostte ons in ons verlies, en met geloof en moed gingen we door met het werk dat Hij ons had gegeven, in de stralende hoop onze kinderen, die door de dood van ons waren weggerukt, te ontmoeten in die wereld waar ziekte en dood nooit zullen komen. —*Life Sketches*, p. 165.

We moeten anticiperen op het verdriet, de moeilijkheden, de problemen van anderen. We moeten ons verdiepen in de vreugden en zorgen van hoog en laag, rijk en arm. "Vrijelijk hebt gij ontvangen," zegt Christus, "vrijelijk geeft gij." Mattheüs 10:8. Overal om ons heen zijn arme, beproefde zielen die sympathiserende woorden en behulpzame daden nodig hebben. Er zijn weduwen die sympathie en hulp nodig hebben. Er zijn wezen die Christus Zijn volgelingen heeft opgedragen te ontvangen als een vertrouwen van God. Maar al te vaak worden zij met verwaarlozing voorbijgegaan. Zij kunnen haveloos en onbehouden zijn, en ogenschijnlijk in alle opzichten onaantrekkelijk; toch zijn zij Gods eigendom. Ze zijn gekocht met een prijs, en ze zijn even kostbaar in Zijn ogen als wij. Zij zijn leden van Gods grote huisgezin, en christenen zijn als zijn rentmeesters verantwoordelijk voor hen. — *Christ's Object Lessons*, p. 386.

Woensdag 26 oktober: De dochter van Jaïrus

Terwijl zij nog onderweg waren, drong een boodschapper door de menigte heen, die aan Jaïrus het nieuws bracht dat zijn dochter dood was, en dat het zinloos was de Meester verder lastig te vallen. Jezus hoorde het bericht. "Vrees niet," zei Hij, "geloof alleen, en zij zal gezond worden."

Jairus drukte zich dicht tegen de Verlosser aan, en samen haastten zij zich naar het huis van de heerser. Daar waren de ingehuurde rouwenden en fluitspelers al en vulden de lucht met hun lawaai. De aanwezigheid van de menigte en het tumult schokten de geest van Jezus. Hij probeerde hen tot zwijgen te brengen en zei: "Waarom maakt u zoveel ophef en weent u? De jonkvrouw is niet dood, maar slaapt." Zij waren verontwaardigd over de woorden van de vreemdeling. Ze hadden het kind gezien in de omarming van de dood, en ze lachten Hem uit. ...

Jezus naderde het bed en nam de hand van het kind in de zijne en sprak zachtjes, in de vertrouwde taal van haar huis, de woorden: "Meisje, ik zeg u: sta op." Onmiddellijk ging er een huivering door het bewusteloze lichaam. De impulsen van het leven klopten weer. De lippen sloten zich met een glimlach. De ogen gingen wijd open als uit de slaap en het meisje staarde

verwonderd naar de groep naast haar. Ze stond op, en haar ouders sloten haar in hun armen en huilden van vreugde. — *The Desire of Ages*, pp. 342, 343.

Het is het voorrecht van christenen om te weten dat Christus in hen is. "Dit is de overwinning die de wereld overwint, namelijk ons geloof." Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft; en welke dingen wij ook wensen als wij bidden, als wij geloven dat wij ze ontvangen, zullen wij ze krijgen. Dit geloof doordringt de donkerste wolk en brengt stralen van licht en hoop naar de hangende, moedeloze ziel. Het is de afwezigheid van dit geloof en vertrouwen die verwarring, angst en vermoedens van kwaad brengt. God zal grote dingen doen voor Zijn volk wanneer zij hun volledig vertrouwen in Hem stellen. "Godzaligheid met tevredenheid is grote winst." Zuivere en onbesmette godsdienst zal een voorbeeld zijn in het leven. Christus zal een nooit aflatende bron van kracht blijken, een aanwezige hulp in elke tijd van moeilijkheden. — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 139.

Gods stem wordt gehoord: "Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde" (Jeremia 31:3). "Met eeuwige goedheid zal Ik mij over u ontfermen" (Jesaja 54:8). Hoe verbazingwekkend is deze liefde, dat God zich neerbuigt om alle reden voor twijfel en twijfel uit menselijke angsten en zwakheid weg te nemen en de bevende hand die in geloof naar Hem reikt, vastpakt; en Hij helpt ons om Hem te vertrouwen door veelvuldige verzekeringen en zekerheden. Wat kan onze Heer nog meer doen om ons geloof in zijn beloften te versterken? — *That I May Know Him*, p. 262.

Donderdag 27 oktober: Lazarus

Christus moest niet alleen denken aan de geliefden in Bethanië, maar ook aan de opleiding van Zijn discipelen. Zij moesten Zijn vertegenwoordigers zijn in de wereld, opdat de zegen van de Vader iedereen zou omvatten. Omwille van hen liet Hij Lazarus sterven. Had Hij hem van ziekte tot gezondheid hersteld, dan zou het wonder dat het meest positieve bewijs is van Zijn goddelijk karakter niet zijn verricht.

Als Christus in de ziekenkamer was geweest, zou Lazarus niet zijn gestorven; want dan zou Satan geen macht over hem hebben gehad. In de aanwezigheid van de Verlosser had de dood zijn pijn niet op Lazarus kunnen richten. Hij liet Lazarus overgaan onder de heerschappij van de dood, en de lijdende zusters zagen hun broer in het graf liggen. Christus wist dat, terwijl zij naar het gezicht van hun dode broer keken, hun geloof in hun Verlosser zwaar op de proef zou worden gesteld. Zo snoeide Hij de takken, opdat zij meer vrucht zouden voortbrengen. Hij wist dat door de strijd waar zij nu doorheen gingen, hun geloof met veel grotere kracht zou schijnen.

"Neemt gij de steen weg," zei Christus. Martha, die dacht dat Hij alleen maar naar de doden wilde kijken, maakte bezwaar en zei dat het lichaam al vier dagen begraven was en dat het bederf al begonnen was. Deze uitspraak, gedaan vóór de opwekking van Lazarus, liet de vijanden van Christus geen ruimte om te zeggen dat er bedrog was gepleegd. In het verleden hadden de Farizeeën valse verklaringen verspreid over de meest wonderbaarlijkste manifestaties van de macht van God. Toen Christus de dochter van Jairus tot leven wekte, had Hij gezegd: "De jonkvrouw is niet dood, maar slaapt." Markus 5:39. Daar zij slechts korte tijd ziek was geweest, en onmiddellijk na de dood werd opgewekt, verklaarden de Farizeeën dat het kind niet dood was geweest; dat Christus Zelf had gezegd dat zij slechts sliep. Zij hadden getracht het te doen voorkomen dat Christus geen ziekte kon genezen, dat er vals spel was met Zijn wonderen. Maar in dit geval kon niemand ontkennen dat Lazarus dood was. — *The Desire of Ages*, p. 534.

Omdat Christus één was met de Vader, gelijk aan Hem, kon Hij een verzoening doen voor overtredingen, en de mens redden — niet in zijn zonden, maar van zijn zonden. ...

In de woorden gesproken tot Gods getrouwen: "Komt, gij gezegenden van mijn Vader," zegt Christus, "beërft het koninkrijk dat voor u bereid is vanaf de grondlegging der wereld." Dan stijgt uit de menigte van de verlost en het triomfantelijk koor op: "O dood, waar is uw angel? O graf, waar is uw overwinning?" Dat onze geest de grootsheid van het thema en het prachtige belang van de gelegenheid kon bevatten.

"Wie leeft en in mij gelooft, zal nooit sterven." "Als iemand mijn uitspraak bewaart, zal hij de dood nooit zien." Gods *uitverkorenen* kunnen vallen op hun post van plicht, maar zij zijn slechts in slaap gevallen, om te rusten tot Jezus hen wekt om met Hem te delen in een eeuwig gewicht van heerlijkheid. —*The Upward Look*, p. 272.

Vrijdag 28 oktober: Voor verder lezen

Our High Calling, "Come Unto Me," p. 97;

The Desire of Ages, "Lazarus, Come Forth," pp. 524–536.

Les 6 - Hij stierf voor ons

Sabbatmiddag 29 oktober

Toen in antwoord op zijn gebed, het leven van Hizkia vijftien jaar werd verlengd, bracht de dankbare koning God een lofzang voor zijn grote barmhartigheid. In dit lied vertelt hij de reden waarom hij zo blij is: "Het graf kan U niet loven, de dood kan U niet eren; zij die in de put afdalen kunnen niet hopen op Uw waarheid. De levende, de levende, hij zal U loven, zoals ik heden doe." Jesaja 38:18, 19. De populaire theologie stelt de rechtvaardige doden voor als in de hemel, opgenomen in de gelukzaligheid en God lovend met een onsterfelijke tong; maar Hizkia zag geen dergelijk heerlijk vooruitzicht in de dood. Met zijn woorden stemt het getuigenis van de psalmist overeen: "In de dood is er geen herinnering aan U; wie zal U in het graf danken?" "De doden loven de Heer niet, noch iemand die in stilte ten onder gaat." Psalm 6:5; 115:17. —*The Great Controversy*, p. 546.

De opstanding van Jezus was een voorbeeld van de uiteindelijke opstanding van allen die in Hem zijn ontslapen. Het opgestane lichaam van de Verlosser, Zijn houding, de kenmerkende aspecten van Zijn spreken, waren allemaal vertrouwd voor Zijn volgelingen. Zo zullen ook zij die in Jezus slapen opstaan. Wij zullen onze vrienden herkennen, zoals de discipelen Jezus herkenden. Hoewel zij in dit sterfelijke leven misvormd, ziek of verminkt mogen zijn, zal in hun herrezen en verheerlijkte lichaam hun individuele identiteit volmaakt bewaard blijven en zullen wij in het gezicht dat straalt van het licht dat van het gezicht van Jezus afstraalt, de gelaatstreken herkennen van hen die wij liefhebben.

Bij Zijn wederkomst zullen alle kostbare doden Zijn stem horen, en tot heerlijk, onsterfelijk leven komen. Dezelfde kracht die Christus uit de doden heeft opgewekt, zal zijn kerk opwekken en met Hem verheerlijken, boven alle overheden, boven alle machten, boven elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de komende wereld. —*The Faith I Live By*, p. 180.

Onze enige hoop is volmaakt vertrouwen in het bloed van Hem die allen die door Hem tot God komen tot het uiterste kan redden. De dood van Christus aan het kruis van Golgotha is onze

enige hoop in deze wereld, en het zal ons thema zijn in de komende wereld. O, we begrijpen de waarde van de verzoening niet! Als we dat wel deden, zouden we er meer over praten. De gave van God in Zijn geliefde Zoon was de uitdrukking van een onbegrijpelijke liefde. Het was het uiterste dat God kon doen om de eer van Zijn wet te bewaren en toch de overtreder te redden. Waarom zou de mens het thema van de verlossing niet bestuderen? Het is het grootste onderwerp dat de menselijke geest kan bezighouden. Als de mensen de liefde van Christus, getoond in het kruis, zouden overwegen, zou hun geloof gesterkt worden om zich de verdiensten van Zijn vergoten bloed toe te eigenen, en zouden zij gereinigd en gered worden van de zonde. —*The Signs of the Times, December 30, 1889.*

Zondag 30 oktober: "Vanaf de grondlegging van de wereld"

Er waren duidelijke en specifieke profetieën gegeven over de verschijning van de Beloofde. Aan Adam was een verzekering gegeven van de komst van de Verlosser. De uitspraak over Satan: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; het zal uw hoofd kneuzen en gij zult zijn hiel kneuzen" (Genesis 3:15), was voor onze eerste ouders een belofte van de verlossing die door Christus tot stand zou komen. —*Acts of the Apostles, p. 222.*

Het verlossingsplan was al voor de schepping van de aarde vastgelegd; want Christus is "het Lam dat geslacht is vanaf de grondlegging der wereld" (Openbaring 13:8); toch was het een strijd, zelfs met de Koning van het universum, om Zijn Zoon op te geven om te sterven voor het schuldige ras. ... O, het mysterie van de verlossing! De liefde van God voor een wereld die Hem niet liefhad! Wie kan de diepten kennen van die liefde die "kennis te boven gaat"? Eindeloze eeuwenlang zullen onsterfelijke geesten, die het mysterie van die onbegrijpelijke liefde willen begrijpen, zich verwonderen en aanbidden.

God moest zich in Christus openbaren, "de wereld met Zichzelf verzoenend." 2 Korintiërs 5:19. De mens was door de zonde zo vernederd dat het voor hem onmogelijk was in zichzelf in harmonie te komen met Hem wiens natuur reinheid en goedheid is. Maar Christus kon, nadat Hij de mens had verlost van de veroordeling door de wet, goddelijke kracht verlenen om zich te verenigen met de menselijke inspanning. Zo konden de gevallen kinderen van Adam door berouw tot God en geloof in Christus weer "zonen van God" worden. 1 Johannes 3:2. —*Patriarchs and Prophets, p. 63, 64.*

Paulus liet zien hoe nauw God de offerdienst had verbonden met de profetieën over Degene die "als een lam ter slachting gebracht zou worden". De Messias moest Zijn leven geven als "een offer voor de zonde". Door de eeuwen heen kijkend naar de taferelen van de verzoening van de Verlosser, had de profeet Jesaja getuigd dat het Lam van God "Zijn ziel heeft uitgestort tot in de dood; en Hij was met de overtreders geteld, en Hij heeft de zonde van velen gedragen, en voor de overtreders voorspraak gedaan." Jesaja 53:7, 10, 12.

De Verlosser van de profetie moest komen, niet als een tijdelijke koning, om het Joodse volk te bevrijden van aardse onderdrukkers, maar als een mens onder de mensen, om een leven van armoede en nederigheid te leiden, en uiteindelijk te worden veracht, verworpen en gedood. De in de geschriften van het Oude Testament voorspelde Verlosser moest Zichzelf offeren als een offer namens het gevallen geslacht, en zo elke eis van de gebroken wet vervullen. In Hem moesten de offertypes hun tegenbeeld ontmoeten, en Zijn dood aan het kruis moest betekenis geven aan de hele Joodse economie. —*Acts of the Apostles, p. 227.*

Maandag 31 oktober: Een voorwoord aan het kruis

Toen Jezus [de discipelen] vertelde dat Hij ter dood gebracht zou worden en weer zou opstaan, probeerde Hij hen in gesprek te brengen met betrekking tot de grote test van hun geloof. Als zij bereid waren geweest te ontvangen wat Hij hun bekend wilde maken, zouden hun bittere angst en wanhoop bespaard zijn gebleven. Zijn woorden zouden troost hebben gebracht in het uur van verdriet en teleurstelling. Maar hoewel Hij zo duidelijk had gesproken over wat Hem te wachten stond, deed Zijn vermelding van het feit dat Hij spoedig weer naar Jeruzalem zou gaan, hun hoop ontstaan dat het koninkrijk op het punt stond opgericht te worden. Dit had geleid tot vragen over wie de hoogste ambten zou moeten bekleden. ...

De Verlosser verzamelde zijn discipelen om zich heen en zei tegen hen: "Als iemand de eerste wil zijn, zal hij de laatste van allen en de dienaar van allen zijn." In deze woorden lag een plechtigheid en indruk die de discipelen verre van begrepen. Wat Christus zag, konden zij niet zien. Zij begrepen de aard van Christus' koninkrijk niet, en deze onwetendheid was de duidelijke oorzaak van hun twistgesprek. ...

Heel teder, maar met plechtige nadruk, probeerde Jezus het kwaad te corrigeren. Hij liet zien wat het principe is dat in het Koninkrijk der hemelen geldt, en waarin ware grootheid bestaat, zoals geschat naar de maatstaf van de hoven hierboven. Zij die gedreven werden door hoogmoed en liefde voor onderscheid, dachten aan zichzelf en aan de beloningen die zij zouden krijgen, in plaats van aan de manier waarop zij de ontvangen gaven aan God moesten teruggeven. Zij zouden geen plaats hebben in het Koninkrijk der hemelen, want zij werden vereenzelvigd met de rangen van Satan. —*The Desire of Ages*, p. 435, 436.

De apostel Paulus voerde de gedachten van de Korinthische broeders vooruit naar de triomfen van de opstandingsmorgen, wanneer alle slapende heiligen zullen worden opgewekt, om voortaan voor eeuwig met hun Heer te leven. "Zie," verklaarde de apostel, "ik toon u een geheimenis: Wij zullen niet allen slapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin: want de bazuin zal klinken, en de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt, en wij zullen veranderd worden. ... De dood is verzwolgen in de overwinning. O dood, waar is uw engel? O graf, waar is uw overwinning? ...

Zo probeerde de apostel op de meest besliste en indrukwekkende wijze de valse en gevaarlijke ideeën en praktijken die in de Korinthische kerk heersten te corrigeren. Hij sprak duidelijk, maar in liefde voor hun zielen. In zijn waarschuwingen en terechtwijzingen scheen licht van de troon van God op hen, om de verborgen zonden te onthullen die hun leven bezoedelden. —*The Acts of the Apostles*, pp. 320, 321.

Dinsdag 1 november: "Het is volbracht!"

De engelen hadden de lijdensweg van hun geliefde Commandant gezien tot zij het niet langer konden aanzien, en zij verborgen hun gezichten voor de aanblik. De zon weigerde het vreselijke tafereel te aanschouwen. Jezus riep met luide stem, die de harten van Zijn moordenaars verschrikte: "Het is volbracht". Toen werd het voorhangsel van de tempel van boven tot onder gescheurd, de aarde beefde en de rotsen scheurden. Grote duisternis lag op de aarde. De laatste hoop van de discipelen leek weggevaagd toen Jezus stierf. Velen van Zijn volgelingen waren getuige van Zijn lijden en dood, en hun beker van verdriet was vol.

Satan verheugde zich toen niet zoals hij had gedaan. Hij had gehoopt het heilsplan te kunnen verbreken, maar het was te diep gelegd. En nu door de dood van Christus wist hij dat hijzelf uiteindelijk moest sterven, en zijn koninkrijk aan Jezus moest worden gegeven. Hij hield een raad met zijn engelen. Hij had niets gewonnen tegen de Zoon van God, en nu moesten zij hun

inspanningen opvoeren en zich met hun macht en sluwheid wenden tot Zijn volgelingen. Zij moeten voorkomen dat allen die zij kunnen de redding ontvangen die Jezus voor hen heeft gekocht. Op die manier zou Satan nog steeds de regering van God kunnen tegenwerken. Ook zou het in zijn eigen belang zijn om zoveel mogelijk mensen van Jezus af te houden. Want de zonden van hen die door het bloed van Christus zijn verlost, zullen uiteindelijk worden teruggeworpen op de aanstichter van de zonde, en hij moet hun straf dragen. —*Early Writings*, p. 177, 178.

Mozes en Aäron moesten sterven zonder Kanaän binnen te gaan, onderworpen aan dezelfde straf die viel op degenen in een meer nederige positie. Zij bogen in onderwerping, hoewel hun hart een onuitsprekelijke angst vertoonde, maar hun liefde voor en vertrouwen in God was onwankelbaar. Hun voorbeeld is een les die velen voorbijgaan zonder er lering uit te trekken zoals het hoort. Zonde lijkt niet zondig. Zelfverheffing lijkt hen niet smartelijk.

Maar weinigen beseffen de zondigheid van de zonde; zij vleien zich dat God te goed is om de overtreder te straffen. De gevallen van Mozes en Aäron, van David en vele anderen tonen aan dat het niet veilig is om te zondigen in woord, gedachte of daad. God is een Wezen van oneindige liefde en mededogen. In de afscheidsrede die Mozes gaf aan de kinderen van Israël zei hij: "Want de Heer uw God is een verterend vuur, een jaloerse God." Het ontroerende pleidooi van Mozes dat hij het voorrecht zou krijgen Kanaän binnen te gaan, werd standvastig geweigerd. De overtreding te Kades was openlijk en duidelijk; en hoe verhevener de positie van de overtreder, hoe onderscheidener de man, des te vaster was het besluit en des te zekerder de straf. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 369, 370.

Woensdag 2 november: Hij stierf voor ons

Christus aan het kruis roept de mensen niet alleen op tot berouw tegenover God voor de overtreding van zijn wet — want wie God vergeeft, maakt Hij eerst tot boeteling — maar Christus heeft de gerechtigheid bevredigd; Hij heeft zichzelf aangeboden als verzoening. Zijn stromend bloed en zijn gebroken lichaam voldoen aan de eisen van de gebroken wet, en zo overbrugt Hij de kloof die de zonde heeft gemaakt. Hij leed in het vlees, opdat Hij met Zijn gekneusde en gebroken lichaam de weerloze zondaar zou kunnen bedekken. De overwinning behaald met Zijn dood op Golgotha brak voor altijd de beschuldigende macht van Satan over het universum, en legde zijn beschuldigingen het zwijgen op dat zelfverloochening onmogelijk was bij God en daarom niet essentieel in de menselijke familie.

Allen die willen, kunnen overwinnaars worden. Laten we serieus streven naar het bereiken van de norm die voor ons ligt. Christus kent onze zwakheid, en tot Hem kunnen we dagelijks gaan voor hulp. Het is niet nodig voor ons om een maand vooruit kracht op te doen. Wij moeten van dag tot dag overwinnen. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 974.

Het was om ons te verlossen dat Jezus leefde, leed en stierf. Hij werd "een Man van Smarten", opdat wij deel zouden krijgen aan de eeuwige vreugde. God stond toe dat zijn geliefde Zoon, vol van genade en waarheid, uit een wereld van onbeschrijflijke heerlijkheid kwam, naar een wereld die ontsierd was door zonde, verduisterd door de schaduw van de dood en de vloek. Hij stond toe dat Hij de schoot van Zijn liefde verliet, de aanbidding van de engelen, om schande, belediging, vernedering, haat en dood te ondergaan. ... De smetteloze Zoon van God nam de last van de zonde op Zich. Hij, die één was met God, voelde in Zijn ziel de vreselijke scheiding die de zonde maakt tussen God en de mens. Dit wierp van Zijn lippen de angstige kreet: "Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?". Mattheüs 27:46. Het was de last van de zonde, het

befef van haar verschrikkelijke omvang, van haar scheiding van de ziel van God — dit was het wat het hart van de Zoon van God brak.

Maar dit grote offer werd niet gebracht om in het hart van de Vader een liefde voor de mens te scheppen, niet om Hem bereid te maken te redden. Nee, nee! "Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven." Johannes 3:16. De Vader houdt van ons, niet vanwege de grote verzoening, maar Hij zorgde voor de verzoening omdat Hij van ons houdt. Christus was het medium waardoor Hij zijn oneindige liefde kon uitstorten over een gevallen wereld. "God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende." 2 Korintiërs 5:19. God leed met Zijn Zoon. In de lijdensweg van Gethsemane, de dood van Golgotha, betaalde het hart van de oneindige liefde de prijs voor onze verlossing. —*Steps to Christ*, p. 13.

Donderdag 3 november: De betekenis van het kruis

Door de straf van de zonde te dragen, door af te dalen in het graf, heeft Christus het graf verlicht voor allen die in geloof sterven. God in menselijke gedaante heeft leven en onsterfelijkheid aan het licht gebracht door het evangelie. Door te sterven heeft Christus het eeuwige leven veiliggesteld voor allen die in Hem geloven. Door te sterven heeft Hij de aanstichter van zonde en ontrouw veroordeeld tot het ondergaan van de straf van de zonde — de eeuwige dood.

Als bezitter en geveer van eeuwig leven was Christus de enige die de dood kon overwinnen. Hij is onze Verlosser. —*Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 230, 231.

In zijn eerste uiting van ontevredenheid was Satan zeer sluw. Hij beweerde alleen dat hij een betere orde der dingen wilde invoeren, grote verbeteringen wilde aanbrengen. Hij leidde het heilige paar weg van God, weg van hun trouw aan Zijn geboden, op hetzelfde punt waar duizenden vandaag de dag worden verleid en waar duizenden vallen, namelijk door hun ijdele voorstellingen. Ware kennis is goddelijk. Satan insinueerde in de gedachten van onze eerste ouders een verlangen naar speculatieve kennis, waardoor hij verklaarde dat zij hun toestand aanzienlijk zouden verbeteren; maar om dit te verkrijgen, moesten zij een koers volgen die in strijd was met Gods heilige wil; want God wilde hen niet naar de grootste hoogten leiden. Het was niet Gods bedoeling dat zij kennis zouden verkrijgen die zijn grondslag had in ongehoorzaamheid. Dit was een breed veld waarin Satan Adam en Eva wilde leiden, en het is hetzelfde veld dat hij vandaag voor de wereld opent door zijn verleidingen. —*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 502.

"Als gij kunt geloven, zijn alle dingen mogelijk voor wie gelooft." Marcus 9:23. Het is het geloof dat ons met de hemel verbindt en ons kracht geeft om de machten van de duisternis het hoofd te bieden. In Christus heeft God voorzien in middelen om elke slechte eigenschap te bedwingen en elke verzoeking te weerstaan, hoe sterk ook. Maar velen voelen dat zij geen geloof hebben, en daarom blijven zij weg van Christus. Laat deze zielen, in hun hulpeloze onwaardigheid, zich werpen op de genade van hun barmhartige Verlosser. Kijk niet naar zichzelf, maar naar Christus. Hij die zieken genas en demonen uitdreef toen Hij onder de mensen wandelde, is nog steeds dezelfde machtige Verlosser. Grijp dan Zijn beloften als bladeren van de boom des levens: "Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen." Johannes 6:37. Als u tot Hem komt, geloof dan dat Hij u aanneemt, want Hij heeft het beloofd. U kunt nooit verloren gaan als u dit doet — nooit.

"God bewijst zijn liefde tegenover ons, doordat Christus voor ons gestorven is, toen wij nog zondaars waren." Romeinen 5:8.

En "als God voor ons is, wie kan er dan tegen ons zijn? Hij, die zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar Hem voor ons allen overgegeven heeft, hoe zal Hij met Hem niet ook ons alle dingen vrijelijk geven?" Romeinen 8:31, 32. — *The Ministry of Healing*, blz. 65, 66.

Vrijdag 4 november: voor verder lezen

Lift Him Up, "Faith in the Atonement," p. 331;
Steps to Christ, "Repentance," p. 27.

Les 7 - Christus' overwinning op de dood

Sabbatmiddag 5 november

Bedenk hoeveel het Christus heeft gekost om de hemelse hoven te verlaten en Zijn positie aan het hoofd van de mensheid in te nemen. Waarom deed Hij dit? Omdat Hij de enige was die het gevallen ras kon verlossen. Er was geen mens in de wereld die zonder zonde was. De Zoon van God trad af van zijn hemelse troon, legde zijn koninklijk gewaad en koningskroon af, en bekleedde zijn goddelijkheid met menselijkheid. Hij kwam om voor ons te sterven, om in het graf te liggen zoals mensen dat moeten, en om te worden opgewekt voor onze rechtvaardiging. Hij kwam om vertrouwd te raken met alle verleidingen waarmee de mens wordt belaagd. Hij stond op uit het graf en verkondigde boven het gescheurde graf van Jozef: "Ik ben de opstanding en het leven." Een gelijke met God ging door de dood in onze naam. Hij proefde de dood voor ieder mens, opdat door Hem ieder mens deel zou krijgen aan het eeuwige leven. — *In Heavenly Places*, p. 13.

Door het kruis leren we dat onze hemelse Vader ons liefheeft met een oneindige en eeuwige liefde, en ons tot zich trekt met meer dan het smachtende medeleven van een moeder voor een eigennig kind. Is het verwonderlijk dat Paulus uitriep: "God verhoede dat ik zou roemen, behalve in het kruis van onze Heer Jezus Christus"? Het is ook ons voorrecht te roemen in het kruis van Golgotha, ons voorrecht ons volledig over te geven aan Hem die Zichzelf voor ons gaf. Dan zullen wij met het licht van de liefde dat van zijn gezicht op het onze schijnt, uitgaan om het te weerspiegelen aan hen die in de duisternis zijn. — *Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1133.*

Jezus plaatste het kruis in lijn met het licht dat uit de hemel komt, want daar zal het het oog van de mens vangen. Het kruis staat in directe lijn met het schijnsel van de goddelijke gezichten, zodat de mensen door het aanschouwen van het kruis God en Jezus Christus, die Hij gezonden heeft, kunnen zien en kennen. Door God te aanschouwen, zien wij Hem die zijn ziel heeft uitgestort tot in de dood. Door het kruis te aanschouwen wordt de blik uitgebreid naar God, en wordt Zijn haat tegen de zonde opgemerkt. Maar terwijl wij in het kruis Gods haat tegen de zonde zien, zien wij ook Zijn liefde voor de zondaars, die sterker is dan de dood. Voor de wereld is het kruis het onweerlegbare argument dat God waarheid, licht en liefde is. — *The Signs of the Times, March 7, 1895.*

Zondag 6 november: Een verzegelde tombe

De priesters gaven aanwijzingen om het graf te beveiligen. Een grote steen was voor de opening geplaatst. Over deze steen legden zij koorden, waarvan zij de uiteinden vastmaakten aan de vaste rots en verzegelden met het Romeinse zegel. De steen kon niet worden verplaatst zonder het zegel te verbreken. Een wacht van honderd soldaten werd toen rond het graf geplaatst om te voorkomen dat er mee geknoeid zou worden. De priesters deden alles wat ze konden om het lichaam van Christus te houden waar het was neergelegd. Hij was zo veilig in zijn graf verzegeld alsof Hij daar altijd zou blijven.

Dus zwakke mannen raadden en planden. Deze moordenaars beseften niet hoe nutteloos hun inspanningen waren. Maar door hun actie werd God verheerlijkt. Juist de pogingen om de opstanding van Christus te verhinderen, zijn de meest overtuigende argumenten voor zijn bewijs. Hoe groter het aantal soldaten rond het graf, hoe sterker het getuigenis dat Hij was opgestaan. ... Romeinse bewakers en Romeinse wapens waren machteloos om de Heer van het leven in het graf op te sluiten. Het uur van Zijn vrijlating was nabij. —*The Desire of Ages*, p. 778.

Hoewel de Joodse heersers hun duivelse opzet om de Zoon van God te doden hadden uitgevoerd, waren hun angsten niet bedoord, noch was hun jaloezie op Christus dood. Vermengd met de vreugde van bevredigde wraak, was er een altijd aanwezige angst dat Zijn dode lichaam, dat in Jozefs graf lag, weer tot leven zou komen. Daarom "kwamen de overpriesters en Farizeeën tezamen tot Pilatus, zeggende: Mijnheer, wij herinneren ons dat die bedrieger, toen Hij nog leefde, zei: Na drie dagen zal Ik herrijzen. Beveel daarom, dat men het graf veiligstelt tot den derden dag, opdat Zijn discipelen niet des nachts komen, en Hem wegnemen, en tot het volk zeggen: Hij is opgestaan uit den dood; also zal de laatste dwaling erger zijn dan de eerste". Mattheüs 27:63, 64. Pilatus was even onwillig als de Joden dat Jezus met macht zou opstaan om de schuld te straffen van hen die Hem hadden vernietigd, en hij plaatste een bende Romeinse soldaten op bevel van de priesters. Hij zei: "Gij hebt een wacht; gaat uw weg, maakt hem zo zeker als gij kunt". En zij gingen heen en maakten het graf veilig, verzegelden de steen en zetten de wacht." Mattheüs 27:65, 66.

De Joden beseften het voordeel van zo'n bewaker bij het graf van Jezus. Zij plaatsten een zegel op de steen die het graf afsloot, zodat het niet verstoord kon worden zonder dat het feit bekend werd, en namen alle voorzorgsmaatregelen om te voorkomen dat de discipelen enig bedrog zouden plegen met betrekking tot het lichaam van Jezus. Maar al hun plannen en voorzorgsmaatregelen dienden slechts om de triomf van de opstanding vollediger te maken en de waarheid ervan vollediger vast te stellen. —*The Story of Redemption*, pp. 228, 229.

Maandag 7 november: "Hij is opgestaan! "

Door Christus uit de dood op te wekken, verheerlijkte de Vader zijn Zoon voor de Romeinse wacht, voor de satanische menigte en voor het hemelse universum. Een machtige engel, gekleed in het hemelse gewaad, daalde neer, de duisternis van zijn spoor verstrooiend, en, het Romeinse zegel verbrekend, rolde de steen van het graf terug alsof het een kiezelsteen was geweest, in een ogenblik het werk ongedaan makend dat de vijand had gedaan. De stem van God werd gehoord, die Christus riep uit zijn gevangenis. De Romeinse wacht zag hemelse engelen in eerbied vallen voor Hem die zij gekruisigd hadden, en Hij verkondigde boven het gescheurde graf van Jozef: "Ik ben de opstanding en het leven." Kunnen wij verbaasd zijn dat de soldaten als doden ter aarde vielen? —*Lift Him Up*, p. 102.

Christus was het medium waardoor [de Vader] zijn oneindige liefde kon uitstorten over een gevallen wereld. "God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende." 2 Korintiërs 5:19. God leed met Zijn Zoon. In de lijdensweg van Getsemane, de dood van Golgotha, betaalde het hart van oneindige liefde de prijs voor onze verlossing.

Jezus zei: "Daarom heeft Mijn Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven afleg, opdat Ik het weer opneem." Johannes 10:17. Dat wil zeggen: "Mijn Vader heeft u zo lief dat Hij zelfs meer van Mij houdt omdat Ik Mijn leven heb gegeven om u te verlossen. Door uw Plaatsvervanger en Borg te worden, door Mijn leven over te geven, door uw schulden, uw overtredingen op Mij te nemen, ben Ik geliefd bij Mijn Vader; want door Mijn offer kan God rechtvaardig zijn, en toch de Rechtvaardiger van hem die in Jezus gelooft."

Niemand anders dan de Zoon van God kon onze verlossing tot stand brengen; want alleen Hij die in de schoot van de Vader was, kon Hem verklaren. Alleen Hij die de hoogte en de diepte van de liefde van God kende, kon haar openbaar maken. Niets minder dan het oneindige offer dat Christus bracht namens de gevallen mens kon de liefde van de Vader voor de verloren mensheid uitdrukken. —*Steps to Christ, p. 13, 14.*

[De Romeinse garde] was vol verbazing toen ze zagen dat de grote steen van de deur van het graf was gerold en dat het lichaam van Jezus weg was. Ze haastten zich naar de stad om aan de priesters en de oudsten bekend te maken wat ze gezien hadden. Terwijl de moordenaars naar het wonderbaarlijke bericht luisterden, werd iedereen bleek. Afschuw greep hen aan bij de gedachte aan wat zij hadden gedaan. Als het verslag juist was, waren ze verloren. Een tijdlang zaten ze in stilte en keken elkaar aan, niet wetend wat te doen of te zeggen. Als ze het rapport zouden aanvaarden, zouden ze zichzelf veroordelen. Ze gingen opzij om te overleggen wat ze moesten doen. Zij redeneerden dat als het verslag van de wacht onder het volk zou worden verspreid, degenen die Christus ter dood hadden gebracht als zijn moordenaars zouden worden gedood. Er werd besloten om de soldaten in te huren om de zaak geheim te houden. ... Omwille van het geld verkocht de Romeinse garde haar eer en stemde ermee in de raad van de priesters en de oudsten te volgen. —*Early Writings, p. 183.*

Dinsdag 8 november: Velen verzezen met Hem

Toen Jezus, terwijl Hij aan het kruis hing, uitriep: "Het is volbracht", scheurden de rotsen, schudde de aarde en werden sommige graven geopend. Toen Hij opstond als overwinnaar over dood en graf, terwijl de aarde schudde en de heerlijkheid van de hemel rond de heilige plek scheen, kwamen velen van de rechtvaardige doden, gehoorzaam aan Zijn oproep, naar voren als getuigen dat Hij was opgestaan. Die begunstigde, verzezen heiligen kwamen verheerlijkt naar voren. Het waren uitverkorenen en heiligen van alle tijden, vanaf de schepping tot in de dagen van Christus. Dus terwijl de Joodse leiders probeerden het feit van Christus' opstanding te verbergen, verkoos God een gezelschap uit hun graven op te wekken om te getuigen dat Jezus was opgestaan, en zijn heerlijkheid te verkondigen. ...

Zij die na de opstanding van Jezus naar voren kwamen, verschenen aan velen en vertelden hen dat het offer voor de mens was voltooid, dat Jezus, die de Joden hadden gekruisigd, was opgestaan uit de dood; en als bewijs van hun woorden verklaarden zij: "Wij zijn met Hem opgestaan." Zij getuigden dat zij door Zijn macht uit hun graven waren opgewekt. —*Early Writings, p. 184.*

Laten we niet rouwen en treuren omdat we in dit leven niet vrij zijn van teleurstellingen en kwellingen. Als wij in de voorzienigheid van God worden opgeroepen om beproevingen te doorstaan, laten wij dan het kruis aanvaarden en de bittere beker drinken, in het besef dat het de hand van onze Vader is die hem voor onze lippen houdt. Laten we Hem vertrouwen, zowel in de duisternis als in de dag. Kunnen we niet geloven dat Hij ons alles zal geven wat voor ons goed is? "Hij, die zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar Hem voor ons allen overgegeven heeft, hoe zal Hij met Hem niet ook ons alle dingen geven?"

Wat een thema voor meditatie is het offer dat Jezus bracht voor verloren zondaars! "Hij werd gewond om onze overtredingen, Hij werd gekneusd om onze ongerechtigheden; de straf van onze vrede was op Hem; en met Zijn striemen zijn wij genezen." Hoe zullen wij de zegeningen inschatten die aldus binnen ons bereik zijn gebracht? Had Jezus meer kunnen lijden? Had Hij voor ons rijkere zegeningen kunnen kopen? . . . In onze huidige staat, begunstigd en gezegend als we zijn, kunnen we niet beseffen uit welke diepten we gered zijn. We kunnen niet meten hoeveel dieper onze beproevingen zouden zijn geweest, hoeveel groter onze ellende, als Jezus ons niet had omringd met zijn menselijke arm van medeleven en liefde, en ons had opgetild.

We mogen ons verheugen in hoop. . . Hij stierf opdat Hij onze zonden zou afwassen, ons zou bekleden met zijn gerechtigheid, en ons geschikt zou maken voor de samenleving van de hemel, waar wij voor altijd in het licht mogen wonen. —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 315, 316.*

Woensdag 9 november: Getuigen van de Verrezen Christus

De twee reizigers uit Emmaüs, hijgend van de haast waarmee zij hun reis hebben gemaakt, vertellen het wonderlijke verhaal van hoe Jezus aan hen is verschenen. Ze zijn net klaar, en sommigen zeggen dat ze het niet kunnen geloven, want het is te mooi om waar te zijn, wanneer zie, een andere Persoon voor hen staat. Alle ogen zijn gericht op de vreemdeling. Niemand heeft geklopt om binnen te komen. Geen voetstap is gehoord. De discipelen zijn geschokt, en vragen zich af wat het betekent. Dan horen zij een stem die geen andere is dan de stem van hun Meester. Helder en duidelijk vallen de woorden van Zijn lippen: "Vrede zij met u."

"Maar zij waren verschrikt en ontsteld, en veronderstelden dat zij een geest hadden gezien. En Hij zeide tot hen: Waarom zijt gij verontrust en waarom rijzen er gedachten in uw hart? Zie Mijn handen en Mijn voeten, dat Ik het Zelf ben; grijp Mij aan en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals gij Mij ziet. En toen Hij aldus gesproken had, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn voeten."

Ze zagen de handen en voeten, ontsierd door de wrede nagels. Ze herkenden Zijn stem als geen ander die ze ooit hadden gehoord. "En terwijl zij nog niet geloofden van vreugde, en zich verwonderden, zeide Hij tot hen: Hebt gij hier enig vlees? En zij gaven Hem een stuk gebraden vis en een honingraat. En Hij nam het, en at voor hen." "Toen waren de discipelen blij, toen zij de Heer zagen." Geloof en vreugde namen de plaats in van ongelooft, en met gevoelens die geen woorden konden uitdrukken, erkenden zij hun opgestane Verlosser. —*The Desire of Ages, pp. 802, 803.*

Jezus gaf zijn volgelingen in zijn behandeling van Thomas een les over de manier waarop zij moeten omgaan met hen die twijfels hebben over de religieuze waarheid en die deze twijfels naar voren brengen. Hij overstelpte Thomas niet met verwijtende woorden, noch ging Hij met hem in discussie; maar met uitgesproken neerbuigendheid en tederheid openbaarde Hij zich aan de twijfelaar. Thomas had een zeer onredelijk standpunt ingenomen door de enige voorwaarden van zijn geloof op te leggen; maar Jezus brak door zijn edelmoedige liefde en consideratie alle

barrières af die hij had opgeworpen. Een aanhoudende controverse verzwakt zelden het ongeloof, maar zet het eerder aan tot zelfverdediging, waar het nieuwe steun en excuus vindt. Jezus, geopenbaard in Zijn liefde en barmhartigheid als de gekruisigde Verlosser, zal van veel lippen die eens onwillig waren de erkenning van Thomas brengen: "Mijn Heer en mijn God." —*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1151.*

Donderdag 10 november: "De eerste vruchten van hen die gestorven zijn".

Christus stond op uit de dood als de eerste vrucht van hen die sliepen. Hij was de antitype van de golfschoof, en zijn opstanding vond plaats op de dag waarop de golfschoof voor de Heer moest worden gepresenteerd. Meer dan duizend jaar lang werd deze symbolische ceremonie uitgevoerd. Van de oogstvelden werden de eerste kropen rijp graan verzameld, en als het volk naar Jeruzalem ging voor het Pascha, werd de schoof van de eerste vruchten gezwaaid als dankoffer voor de Heer. Pas als dit werd aangeboden, kon de sikkel aan het graan worden gezet en het tot schoven worden verzameld. De aan God gewijde schoof stelde de oogst voor. Zo vertegenwoordigde Christus als eerste vrucht de grote geestelijke oogst die verzameld moest worden voor het koninkrijk van God. Zijn opstanding is het type en de belofte van de opstanding van alle rechtvaardige doden. —*The Faith I Live By, p. 180.*

De waarde die God hecht aan het werk van Zijn handen, de liefde die Hij heeft voor Zijn kinderen, blijkt uit de gave die Hij deed om de mens te verlossen. Adam viel onder de heerschappij van Satan. Hij bracht de zonde in de wereld, en de dood door de zonde. God gaf zijn eniggeboren Zoon om de mens te redden. Dit deed Hij opdat Hij rechtvaardig zou zijn, en toch de rechtvaardiger van allen die Christus aanvaarden. De mens verkocht zichzelf aan Satan, maar Jezus kocht het ras terug.

Je bent niet van jezelf. Jezus heeft je gekocht met zijn bloed. Begraaf je talenten niet in de aarde. Gebruik ze voor Hem. In welke zaak je ook bezig bent, breng Jezus erin. Als u merkt dat u uw liefde voor uw Verlosser verliest, geef dan uw zaken op, en zeg: "Hier ben ik, Verlosser; wat wilt U dat ik doe?" Hij zal u genadig ontvangen en u vrijelijk liefhebben. Hij zal overvloedig vergeven, want Hij is barmhartig en lankmoedig, en wil niet dat iemand verloren gaat.

Wij, en alles wat we hebben, behoren God toe. Wij moeten het niet als een offer beschouwen om Hem de genegenheid van ons hart te geven. Het hart zelf moet aan Hem worden gegeven als een gewillig offer. —*Messages to Young People, pp. 69, 70.*

Jezus Christus heeft zichzelf gegeven als een volledig offer namens elke gevallen zoon en dochter van Adam. O wat een vernedering droeg Hij! Hoe daalde Hij, stap na stap, lager en lager op de weg van vernedering, maar Hij vernederde Zijn ziel nooit met één vuile vlek van zonde! Dit alles heeft Hij geleden, opdat Hij u zou opheffen, reinigen, verfijnen en veredelen, en u als mede—erfgenaam met Zichzelf op Zijn troon zou plaatsen. Hoe maakt u uw roeping en verkiezing zeker? Wat is de weg van verlossing? Christus zegt: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven." Hoe zondig en schuldig u ook bent, u bent geroepen en uitverkoren. "Nader tot God, en Hij zal tot u naderen." ... Het bloed van Jezus is een nooit falend paspoort, waardoor al uw verzoekschriften toegang kunnen vinden tot de troon van God. —*Fundamentals of Christian Education, p. 251.*

Vrijdag 11 november: voor verder lezen

The Desire of Ages, "Why Weepest Thou?" pp. 788-794;
The Desire of Ages, "Vrede zij met u", blz. 802-808.

Les 8 - De nieuwtestamentische hoop

Sabbatmiddag 12 november

"Dit is het verslag, dat God ons het eeuwige leven heeft gegeven, en dit leven is in zijn Zoon" (1 Johannes 5:11). ...

Hij [de christen] kan sterven, maar het leven van Christus is in hem, en bij de opstanding van de rechtvaardigen zal hij opstaan tot nieuw leven. "In hem [Christus] was het leven, en het leven was het licht der mensen." Hier wordt niet het fysieke leven bedoeld, maar de onsterfelijkheid, het leven dat uitsluitend Gods eigendom is. Het Woord, dat bij God was en God was, had dit leven. Het fysieke leven is iets dat elk individu ontvangt. Het is niet eeuwig of onsterfelijk, want God, de Levengever, neemt het weer aan. De mens heeft geen controle over zijn leven. Maar het leven van Christus was niet geleend. Niemand kan dit leven van Hem afnemen. "Ik leg het van mijzelf af," zei Hij. In Hem was het leven, oorspronkelijk, ongeleend, ontsproten. Dit leven is niet inherent aan de mens. Hij kan het alleen door Christus bezitten. ...

Wij ontlenen onsterfelijkheid aan God door het leven van Christus te ontvangen, want in Christus woont al de volheid van de Godheid lichamenlijk. Dit leven is de mystieke vereniging en samenwerking van het goddelijke met het menselijke. —*Maranatha*, p. 302.

De komst van de Heer is in alle tijden de hoop geweest van Zijn ware volgelingen. De afscheidsbelofte van de Verlosser op Olijfberg, dat Hij zou wederkomen, verlichtte de toekomst voor Zijn discipelen en vulde hun harten met vreugde en hoop die verdriet niet kon doven en beproevingen niet konden verduisteren. Te midden van lijden en vervolging was de "verschijning van de grote God en onze Verlosser Jezus Christus" de "gezegende hoop". Toen de christenen van Thessaloniki vervuld waren van verdriet bij het begraven van hun geliefden, die hadden gehoopt te leven om de komst van de Heer mee te maken, wees Paulus, hun leraar, hen op de opstanding, die zou plaatsvinden bij de komst van de Verlosser. Dan zouden de doden in Christus opstaan en samen met de levenden worden opgenomen om de Heer in de lucht te ontmoeten. "En zo," zei hij, "zullen wij altijd bij de Heer zijn. Daarom troost elkaar met deze woorden." 1 Thessalonicenzen 4:16-18. —*The Great Controversy*, p. 302.

Dit zijn de dingen die we nooit mogen vergeten. De liefde van Jezus, met haar dwingende kracht, moet vers in ons geheugen blijven. Christus heeft deze dienst [de communie] ingesteld, opdat het tot onze zinnen zou spreken over de liefde van God die voor ons is uitgedrukt. Er kan geen vereniging zijn tussen onze zielen en God, behalve door Christus. De vereniging en liefde tussen broeder en broeder moet worden verstevigd en eeuwig gemaakt door de liefde van Jezus. En niets minder dan de dood van Christus kan Zijn liefde voor ons doeltreffend maken. Alleen door Zijn dood kunnen wij met vreugde uitzien naar Zijn tweede komst. Zijn offer is het centrum van onze hoop. Daarop moeten wij ons geloof vestigen. —*The Desire of Ages*, p. 660.

Zondag 13 november: Hoop voorbij dit leven

Esau staat voor hen die weinig waarde hechten aan de verlossing die Christus voor hen heeft gekocht, en bereid zijn hun erfgenaamschap van de hemel op te offeren voor de vergankelijke dingen van de aarde. Velen leven voor het heden, zonder gedachte of zorg voor de toekomst. Net als Esau roepen zij: "Laat ons eten en drinken, want morgen sterven wij." 1 Korintiërs 15:32. Zij worden beheerst door neigingen; en in plaats van zelfverloochening te beoefenen, zien zij af van de meest waardevolle overwegingen. ... Hoevelen, zelfs onder de belijdende christenen, houden vast aan aflaten die schadelijk zijn voor de gezondheid en die de

gevoeligheden van de ziel benevelen. Wanneer de plicht wordt voorgesteld om zich te reinigen van alle vuiligheid van vlees en geest, om de heiligheid te vervolmaken in de vreze Gods, zijn zij beledigd. ... Zij concluderen dat, omdat de weg naar het eeuwige leven zo smal is, zij die niet langer zullen bewandelen. —*Patriarchs and Prophets*, p. 181.

Wie zich bekeert van zijn zonde en het geschenk van het leven van de Zoon van God aanneemt, kan niet overwonnen worden. Door het geloof in de goddelijke natuur wordt hij een kind van God. Hij bidt, hij gelooft. Wanneer hij wordt verzocht en beproefd, claimt hij de kracht die Christus stierf om te geven, en overwint door Zijn genade. Dit moet elke zondaar begrijpen. Hij moet zich bekeren van zijn zonden, hij moet geloven in de kracht van Christus, en die kracht aanvaarden om hem te redden en te bewaren voor de zonde. ...

De hemel is ons alles waard, en als wij de hemel verliezen, verliezen wij alles. —*Sons and Daughters of God*, p. 349.

In de voorhoven hierboven pleit Christus voor zijn kerk — pleit voor hen voor wie Hij de verlossingsprijs van zijn bloed heeft betaald. Eeuwen, eeuwen kunnen nooit de effectiviteit van Zijn verzoenend offer verminderen. Leven noch dood, hoogte noch diepte kunnen ons scheiden van de liefde van God die in Christus Jezus is; niet omdat wij Hem zo stevig vasthouden, maar omdat Hij ons zo stevig vasthoudt. Als onze redding afhing van onze eigen inspanningen, zouden we niet gered kunnen worden; maar ze hangt af van Hem die achter alle beloften staat. Onze greep op Hem mag zwak lijken, maar Zijn liefde is die van een oudere broer; zolang wij ons met Hem verenigen, kan niemand ons uit Zijn hand rukken.

Hoe bevoorrecht zijn we dat we tot Jezus mogen komen zoals we zijn en ons op zijn liefde mogen werpen! Wij hebben geen andere hoop dan op Jezus. Hij alleen kan ons bereiken met zijn hand om ons op te tillen uit de diepte van ontmoediging en hopeloosheid en onze voeten op de Rots te plaatsen. Hoewel de menselijke ziel zich aan Jezus vastklampt met al het wanhopige besef van zijn grote nood, zal Jezus de zielen die door zijn eigen bloed zijn gekocht, steviger vasthouden dan de zondaar aan Hem. —*That I May Know Him*, p. 80.

Maandag 14 november: "Ik kom terug"

Ons gevaar wordt ons voorgelaten door Christus zelf. Hij kende de gevaren die wij in deze laatste dagen zouden ontmoeten, en wilde dat wij ons erop zouden voorbereiden. "Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen." Zij aten en dronken, plantten en bouwden, trouwden en huwden, en wisten het niet tot de dag dat Noach in de ark ging en de zondvloed kwam en hen allen wegvaagde. Op de dag van God zullen de mensen op dezelfde manier opgaan in de zaken en geneugten van de wereld. ...

Het geloof in de spoedige komst van de Mensenzoon in de wolken van de hemel zal er niet toe leiden dat de ware christen nalatig en zorgeloos wordt in de gewone zaken van het leven. De wachtenden die uitzien naar de spoedige verschijning van Christus zullen niet ledig zijn, maar ijverig in hun werk. Hun werk zal niet achteloos en oneerlijk worden gedaan, maar met trouw, stiptheid en grondigheid. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 309.

De reden waarom de Bruidegom vertraagt, is dat Hij lankmoedig is tegenover ons, niet willende dat iemand verloren gaat, maar dat allen tot bekering komen. O, de kostbare lankmoedigheid van onze genadige Verlosser! O, dat ieder de waarde van de ziel, die tegen oneindige kosten op Golgotha is gekocht, zou waarderen! Dat ieder een juiste inschatting zou maken van de mogelijkheden die hem door God zijn gegeven! ...

We leven in een veel te plechtige periode van de wereldgeschiedenis om achteloos en nalatig te zijn. U moet bidden, geloven en gehoorzamen. In uw eigen kracht kunt u niets doen; maar in de genade van Jezus Christus kunt u uw krachten zodanig aanwenden dat u het grootste goed voor uw eigen ziel en de grootste zegen voor de zielen van anderen bereikt. Houd Jezus vast, en u zult ijverig de werken van Christus werken, en uiteindelijk de eeuwige beloning ontvangen. —*Sons and Daughters of God*, p. 118.

Petrus hield in zijn hart de hoop op de wederkomst van Christus levend, en hij verzekerde de gemeente van de zekere vervulling van de belofte van de Verlosser: "Als Ik heenga en u een plaats bereid, zal Ik wederkomen en u tot Mij opnemen." Johannes 14:3. Voor de beproefden en getrouwen lijkt de komst misschien lang uitgesteld, maar de apostel verzekerde hen: "De Heer is niet slap wat Zijn belofte betreft, zoals sommigen slapte rekenen. ... Maar de dag des Heren zal komen als een dief in de nacht, waarin de hemelen met veel lawaai zullen vergaan, en de elementen zullen smelten met vurige hitte, ook de aarde en de werken die daarin zijn, zullen worden verbrand. —*Acts of the Apostles*, p. 536.

Dinsdag 15 november: "Ik zal hem oprichten".

Velen veronderstellen dat zij door Christus te volgen verplicht zullen zijn somber en troosteloos te zijn, omdat zij zich moeten onthouden van de genoegens en dwaasheden waar de wereld zich aan overgeeft. De levende christen zal vervuld zijn met vrolijkheid en vrede, omdat hij leeft als ziende op Hem die onzichtbaar is; en zij die Christus zoeken in zijn ware karakter hebben in zich de elementen van het eeuwige leven, omdat zij deelhebben aan de goddelijke natuur, en ontkomen zijn aan de verdorvenheden die door de begeerte in de wereld zijn. Jezus zei: "Dit is de wil van de Vader, die Mij gezonden heeft, dat Ik van alles wat Hij Mij gegeven heeft, niets verlies, maar het ten laatste dage weer opwek. En dit is de wil van Hem die Mij gezonden heeft, dat eenieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft; en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage" (Johannes 6:39, 40). —*Selected Messages*, bk 1, p. 136.

Christus is één vlees met ons geworden, opdat wij één geest met Hem zouden worden. Krachtens deze vereniging moeten wij uit het graf voortkomen — niet alleen als een manifestatie van de kracht van Christus, maar omdat door het geloof zijn leven het onze is geworden. Zij die Christus in zijn ware karakter zien en Hem in hun hart opnemen, hebben eeuwig leven. Het is door de Geest dat Christus in ons woont; en de Geest van God, door het geloof in het hart ontvangen, is het begin van het eeuwige leven. —*Maranatha*, p. 302.

Zij die toestaan dat God in hen werkt, zullen opgroeien tot de volle gestalte van mannen en vrouwen in Christus Jezus. Elke kracht van de geest en het lichaam zal gebruikt worden in dienst van God Hij heeft prachtige zegeningen te geven aan hen die Hem willen ontvangen. Hij is machtig in kracht en geweldig in raad. Door de bediening van de Heilige Geest tracht Hij zijn beeld op onze karakters te drukken. Als we ons met Hem voeden, worden we nieuwe schepselen in Christus Jezus. De deugden van een waar christelijk karakter, de voortreffelijkheden die in het karakter van Christus geopenbaard zijn, zullen gezien worden in het leven dat uit de Geest geboren is. De mens, met zijn menselijke natuur, wordt deelgenoot van de goddelijkheid. De kracht van Christus zal werken om elk deel van het wezen te heiligen, waardoor leven, activiteit en gezondheid door het geheel worden verspreid en geestelijke doeltreffendheid wordt ontwikkeld. —*That I May Know Him*, p. 106.

Woensdag 16 november: Bij het geluid van de bazuin

Toen Hij op het punt stond Zijn discipelen te verlaten, vertelde Jezus hun niet dat zij spoedig tot Hem zouden komen. "Ik ga heen om u een plaats te bereiden," zei Hij. "En als Ik heenga en een plaats voor u bereid, zal Ik wederkomen en u tot Mij nemen." Johannes 14:2, 3. En Paulus vertelt ons verder, dat "de Heer zelf zal neerdalen uit de hemel met een schreeuw, met de stem van de aartsengel en met de bazuin van God; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, die leven en blijven, samen met hen worden opgenomen in de wolken, de Heer tegemoet in de lucht; en zo zullen wij altijd bij de Heer zijn". En hij voegt eraan toe: "Troost elkaar met deze woorden." 1 Tessalonicenzen 4:16—18. ... Paulus wijst zijn broeders op de toekomstige komst van de Heer, wanneer de boeien van het graf zullen worden verbroken en de "doden in Christus" zullen worden opgewekt tot het eeuwige leven. —*The Great Controversy*, p. 548.

Voor de gelovige is Christus de opstanding en het leven. In onze Verlosser wordt het leven dat door de zonde verloren ging, hersteld; want Hij heeft het leven in Zich om levend te maken wie Hij wil. Hij heeft het recht onsterfelijkheid te schenken. Het leven dat Hij in de mensheid heeft gelegd, neemt Hij weer op en geeft het aan de mensheid.

Wanneer Christus komt om hen die trouw zijn geweest tot Zich te verzamelen, zal de laatste bazuin klinken, en de hele aarde, van de toppen van de hoogste bergen tot de laagste krochten van de diepste mijnen, zal het horen. De rechtvaardige doden zullen het geluid van de laatste bazuin horen, en uit hun graven komen. —*The Faith I Live By*, p. 183.

Alle rechtvaardige doden staan op met de frisheid en kracht van de eeuwige jeugd. De sterfelijke, verdorven vorm, verstoken van schoonheid, ooit verontreinigd door de zonde, wordt volmaakt, mooi en onsterfelijk. Hersteld aan de boom des levens in het lang verloren Eden, zullen de verlost "opgroeien" tot de volle gestalte van het ras in zijn oeroude glorie.

De levende rechtvaardigen worden veranderd "in een ogenblik, in een oogwenk." 1 Korintiërs 15:52. Op de stem van God werden zij verheerlijkt; nu zijn zij onsterfelijk gemaakt, en samen met de opgestane heiligen worden zij opgenomen om hun Heer in de lucht te ontmoeten. Kleine kinderen worden door heilige engelen in de armen van hun moeders gedragen. Lang door de dood gescheiden vrienden zijn verenigd, nooit meer gescheiden, en met liederen van blijdschap stijgen zij samen op naar de stad van God.

Alle kostbare doden, van de rechtvaardige Abel tot de laatste heilige die sterft, zullen ontwaken tot een heerlijk, onsterfelijk leven. —*The Faith I Live By*, p. 183.

Donderdag 17 november: De eeuwige ontmoeting

De Verlosser komt om de boeien van het graf te doorbreken. Hij zal de gevangenen voortbrengen en verkondigen: "Ik ben de opstanding en het leven." Daar staat de opgestane gastheer. De laatste gedachte was aan de dood en zijn pijnen. De laatste gedachten die zij hadden waren aan het graf en het graf, maar nu verkondigen zij: "O dood, waar is uw engel? O graf, waar is uw overwinning" (1 Korintiërs 15:55). De pijnen van de dood waren het laatste wat zij voelden.

Als ze ontwaken is de pijn verdwenen. "O graf, waar is uw overwinning?" hier staan zij en de finishing touch van onsterfelijkheid wordt op hen gelegd en zij gaan op om hun Heer in de lucht te ontmoeten. De poorten van de stad van God zwaaien terug op hun scharnieren, en de naties die de waarheid hebben bewaard, gaan binnen. —*Selected Messages*, Bk 3, p. 430, 431.

Wanneer Christus weer naar de aarde komt, zullen de mensen Hem niet zien als een gevangene omringd door het gepeupel. Zij zullen Hem dan zien als de Koning van de hemel. Christus zal komen in Zijn eigen glorie, in de glorie van Zijn Vader, en de glorie van de heilige engelen. Tienduizend maal tienduizend, en duizenden maal duizenden engelen, de schone en triomfantelijke zonen van God, die een buitengewone schoonheid en heerlijkheid bezitten, zullen Hem begeleiden op Zijn weg. Dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, en voor Hem zullen alle volken verzameld zijn. Dan zal elk oog Hem zien, en ook zij die Hem doorstoken hebben. In plaats van een doornenkroon zal Hij een kroon van heerlijkheid dragen, een kroon in een kroon. In plaats van dat oude purperen koningskleed zal Hij gekleed zijn in het witste kleed, "zoals geen voller op aarde ze kan witten." Markus 9:3. En op Zijn gewaad en op Zijn dij zal een naam geschreven staan: "Koning der koningen en Heer der heren." Openbaring 19:16. —*The Desire of Ages*, p. 739.

Christus komt met wolken en met grote glorie. Een schare stralende engelen zal Hem bijstaan. Hij zal komen om de doden op te wekken en de levende heiligen te veranderen van heerlijkheid tot heerlijkheid. Hij zal komen om hen te eren die Hem hebben liefgehad en zijn geboden hebben onderhouden, en om hen tot zich te nemen. Hij is hen niet vergeten, noch zijn belofte. De familieketting zal opnieuw worden verbonden. Wanneer wij naar onze doden kijken, mogen wij denken aan de morgen wanneer de bazuin van God zal klinken, wanneer "de doden onvergankelijk zullen worden opgewekt en wij veranderd zullen worden." 1 Korintiërs 15:52. Nog even en we zullen de Koning in zijn schoonheid zien. Nog even en Hij zal alle tranen van onze ogen afwissen. Nog even en Hij zal ons presenteren "onberispelijk voor de aanwezigheid van zijn heerlijkheid met buitengewone vreugde." Judas 1:24. Daarom zei Hij, toen Hij de tekenen van Zijn komst gaf: "Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, kijk dan op en hef uw hoofden op, want uw verlossing is nabij." —*The Desire of Ages*, p. 632.

Vrijdag 18 november: voor verder lezen

This Day With God, "Christ, the Bread of Life," p. 112;

The Acts of the Apostles, "Called to Reach a Higher Standard," pp. 319–321.

Les 9 - Tegenstrijdige passages?

Sabbatmiddag 19 november

Een juist begrip van "wat de Schriften zeggen" met betrekking tot de toestand van de doden is essentieel voor deze tijd. Gods Woord verklaart dat de doden niets weten, hun haat en liefde zijn verdwenen. We moeten ons verlaten op het zekere woord van de profetie. Tenzij wij verstandig zijn in de Schrift, mogen wij, wanneer deze machtige wonderbaarlijke macht van Satan zich in onze wereld openbaart, niet worden misleid en het de werking van God noemen; want het Woord van God verklaart dat, als het mogelijk was, de uitverkorenen zelf zouden worden misleid. Tenzij wij geworteld en gegrond zijn in de waarheid, zullen wij worden meegesleurd door Satans misleidende strikken. We moeten ons vastklampen aan onze Bijbels. Als Satan u kan doen geloven dat er dingen in het Woord van God staan die niet geïnspireerd zijn, zal hij bereid zijn uw ziel in de val te lokken. We zullen geen zekerheid hebben, geen zekerheid, juist op het moment dat we moeten weten wat waarheid is. —*The Review and Herald*, December 18, 1888.

Elke vorm van misleiding wordt nu ingebracht. De duidelijkste waarheden van Gods Woord worden bedekt met een massa door de mens gemaakte theorieën. Dodelijke dwalingen worden voorgesteld als de waarheid waarvoor allen moeten buigen. De eenvoud van ware godsvrucht wordt begraven onder traditie.

De leer van de natuurlijke onsterfelijkheid van de ziel is een dwaling waarmee de vijand de mens misleidt. Deze dwaling is bijna universeel.

Dit is een van de leugens die in de synagoge van de vijand worden gesmeed, een van de giftige ontwerpen van Babylon. "Alle volken hebben gedronken van de wijn van de toorn van haar ontucht, en de koningen der aarde hebben ontucht met haar gepleegd, en de kooplieden der aarde zijn rijk geworden door de overvloed van haar lekkernijen. En ik hoorde een andere stem uit de hemel, zeggende: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij geen deelhebt aan haar zonden en opdat gij niet ontvangt van haar plagen."—*Evangelism, p. 247.*

De kwestie van de onsterfelijkheid van de ziel moet ook met grote zorgvuldigheid worden behandeld, opdat bij de introductie van het onderwerp een diepe en opwindende controverse ontstaat die de deur sluit voor verder onderzoek naar de waarheid.

Grote wijsheid is vereist in de omgang met de menselijke geest, zelfs bij het geven van een reden voor de hoop die in ons is. Wat is de hoop waarvan wij een reden moeten geven? De hoop op eeuwig leven door Jezus Christus. Als je te veel stilstaat bij speciale ideeën en leerstellingen, wordt het hart van de ongelovige niet verzacht. Hem proberen te imponeren is als slaan op koud ijzer.

We hebben voortdurend wijsheid nodig om te weten wanneer we moeten spreken en wanneer we moeten zwijgen. Maar er is altijd volkomen veiligheid in het spreken over de hoop op eeuwig leven. En wanneer het hart helemaal gesmolten en onderworpen is door de liefde van Jezus, zal de vraag zijn: "Heer, wat moet ik doen om gered te worden?" — *Letter 12, 1890.*

Zondag 20 november: De rijke man en Lazarus

In de gelijkenis van de rijke man en Lazarus laat Christus zien dat de mens in dit leven zijn eeuwige bestemming bepaalt. Gedurende de proeftijd wordt de genade van God aan iedere ziel aangeboden. Maar als mensen hun kansen verspillen aan zelfbevrediging, snijden zij zichzelf af van het eeuwige leven. Er zal hun geen nabetaling worden toegekend. Door hun eigen keuze hebben zij een onoverbrugbare kloof tussen hen en hun God gemaakt.

Deze gelijkenis schetst een tegenstelling tussen de rijken die God niet tot hun afhankelijkheid hebben gemaakt, en de armen die God tot hun afhankelijkheid hebben gemaakt. Christus laat zien dat er een tijd komt waarin de positie van de twee klassen zal worden omgekeerd. Zij die arm zijn in de goederen van deze wereld, maar die op God vertrouwen en geduldig zijn in het lijden, zullen op een dag verheven worden boven hen die nu de hoogste posities bekleden die de wereld kan geven, maar die hun leven niet aan God hebben overgegeven. —*Christ's Object Lessons, p. 260.*

In deze gelijkenis ontmoette Christus de mensen op hun eigen terrein. De doctrine van een bewust bestaan tussen dood en opstanding werd door velen van hen, die naar Christus' woorden luisterden, aangehangen. De Verlosser wist van hun ideeën, en Hij stelde zijn gelijkenis zo op, dat Hij door deze vooropgezette meningen heen belangrijke waarheden kon overbrengen. Hij hield zijn toehoorders een spiegel voor waarin zij zichzelf in hun ware relatie tot God konden zien. Hij gebruikte de heersende opinie om het idee over te brengen dat Hij aan iedereen duidelijk

wilde maken, namelijk dat niemand gewaardeerd wordt om zijn bezittingen; want alles wat hij heeft, behoort hem alleen toe als geleend door de Heer. Misbruik van deze gaven plaatst hem onder de armste en meest bedroefde mens die God liefheeft en op Hem vertrouwt. —*Christ's Object Lessons*, p. 263.

De slotscènes van de geschiedenis van deze aarde worden uitgebeeld in het slot van de geschiedenis van de rijke man. De rijke man beweerde een zoon van Abraham te zijn, maar hij werd van Abraham gescheiden door een onbegaanbare kloof — een verkeerd ontwikkeld karakter. Abraham diende God en volgde zijn woord in geloof en gehoorzaamheid. Maar de rijke man had geen oog voor God en voor de noden van de lijdende mensheid. De grote kloof tussen hem en Abraham was de kloof van ongehoorzaamheid. ...

Wanneer de stem van God de dode wekt, zal hij uit het graf komen met dezelfde eetlust en passies, dezelfde sympathieën en antipathieën, die hij koesterde toen hij nog leefde. God verricht geen wonder om een mens te herscheppen die niet zou worden herschept wanneer hem alle mogelijkheden en faciliteiten zouden worden geboden. ...

Van Christus leren betekent Zijn genade ontvangen, die Zijn karakter is. Maar zij die de kostbare mogelijkheden en heilige invloeden die hen op aarde worden geboden niet waarderen en benutten, zijn niet geschikt om deel te nemen aan de zuivere devotie van de hemel. —*Christ's Object Lessons*, p. 269-271.

Maandag 21 november: "Vandaag ... met Mij in het paradijs"

Terwijl Hij aan het kruis hangt, zweeft er nog steeds het geluid van hoongelach en verwensingen naar Hem toe. Met verlangend hart heeft Hij geluisterd naar een uiting van geloof van Zijn discipelen. Hij heeft alleen de treurige woorden gehoord: "Wij vertrouwden erop dat Hij het was geweest die Israël had moeten verlossen." Hoe dankbaar was de uiting van geloof en liefde van de stervende dief voor de Verlosser! Terwijl de leidende Joden Hem ontkennen, en zelfs de discipelen twifelen aan Zijn goddelijkheid, noemt de arme dief, op de rand van de eeuwigheid, Jezus Heer. Velen waren bereid Hem Heer te noemen toen Hij wonderen verrichtte en nadat Hij uit het graf was opgestaan; maar niemand erkende Hem toen Hij stervend aan het kruis hing, behalve de boetvaardige dief die te elfder ure gered werd. ...

Ik zeg u vandaag: Gij zult met Mij in het paradijs zijn. Christus beloofde niet dat de dief die dag met Hem in het paradijs zou zijn. Hijzelf ging die dag niet naar het paradijs. Hij sliep in het graf, en op de morgen van de opstanding zei Hij: "Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader." Johannes 20:17. Maar op de dag van de kruisiging, de dag van de schijnbare nederlaag en duisternis, werd de belofte gegeven. "Vandaag", terwijl Hij stierf aan het kruis als een boosdoener, verzekert Christus de arme zondaar: Gij zult met Mij zijn in het Paradijs. —*The Desire of Ages*, p. 750, 751.

Jezus zei tegen Maria: "Raak me niet aan, want ik ben nog niet opgevaren naar mijn Vader." Toen Hij zijn ogen sloot in de dood aan het kruis, ging de ziel van Christus niet onmiddellijk naar de hemel, zoals velen geloven, of hoe zouden zijn woorden waar kunnen zijn: "Ik ben nog niet opgevaren naar mijn Vader"? De geest van Jezus sliep in het graf met zijn lichaam, en vloog niet naar de hemel, om daar een afzonderlijk bestaan te leiden en neer te kijken op de treurende discipelen, die het lichaam balsemen, waaruit hij was gevluht. Alles wat het leven en de intelligentie van Jezus omvatte, bleef met zijn lichaam in het graf; en toen Hij naar

buiten kwam, was dat als een geheel wezen; Hij hoefde zijn geest niet uit de hemel op te roepen. Hij had de macht om Zijn leven af te leggen en het weer op te nemen. —*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1150.*

De medelijdende Verlosser staat aan uw zijde om u te helpen. Hij wil elke engel uit de heerlijkheid sturen terwijl u worstelt om de zonde te overwinnen, zodat Satan niet de overwinning op u kan behalen. Christus ... nam de menselijke natuur op Zich, opdat Hij tot de mens zou komen in de verzoeking waarmee de mens wordt belaagd. De barmhartige Verlosser weet precies hoe hij ons moet helpen in al onze beproevingen. —*In Heavenly Places, p. 263.*

Dinsdag 22 november: "Vertrekken en bij Christus zijn"

Toen de apostel Paulus door de openbaring van Christus bekeerd werd van een vervolger tot een christen, verklaarde hij dat hij was als iemand die te vroeg geboren was. Voortaan was Christus alles en in alles voor hem. "Want voor mij is leven Christus," verklaarde hij. Dit is de meest perfecte uitleg in een paar woorden, in de hele Schrift, van wat het betekent een christen te zijn. Dit is de hele waarheid van het evangelie. Paulus begreep wat velen niet schijnen te kunnen begrijpen. Hoe intens serieus was hij! Uit zijn woorden blijkt dat zijn geest in Christus was gecentreerd, dat zijn hele leven verbonden was met zijn Heer. Christus was de auteur, de steun en de bron van zijn leven. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 903.*

Er is voor mij een kroon der gerechtigheid klaargelegd, die de Here, de rechtvaardige rechter, mij te dien dage zal geven; en niet alleen aan mij, maar ook aan allen die zijn verschijning liefhebben. 2 Timotheüs 4:8.

Paulus hield steeds de kroon des levens voor ogen die hem gegeven zou worden, en niet alleen aan hem, maar ook aan allen die de verschijning van Christus liefhebben. Maar het was de overwinning door Jezus Christus die hem de kroon des levens zo begeerlijk maakte. Jezus wil niet dat wij ambitieus zijn om beloning te krijgen, maar ambitieus om Gods wil te doen omdat het Zijn wil is, ongeacht de beloning die wij zullen ontvangen. —*Lift Him Up, p. 343.*

Langs de hele weg die naar de dood leidt zijn er pijnen en straffen, er zijn zorgen en teleurstellingen, er zijn waarschuwingen van Gods boodschappers om niet verder te gaan, en God zal het de achteloze en eigenzinnige mensen moeilijk maken om zichzelf te vernietigen. Op het steile pad dat naar het eeuwige leven leidt, zijn overal bronnen van vreugde om de vermoeiden te verkwikken. De ware, sterke vreugde van de ziel begint wanneer Christus in het binnenste wordt gevormd, de hoop op heerlijkheid. Als u nu de weg kiest waar God u naartoe leidt, en voorwaarts gaat waar de stem van de plicht u roept, zullen de moeilijkheden die Satan voor u heeft uitvergroot, verdwijnen.

Geen enkel pad is veilig, behalve dat wat duidelijker en steviger wordt naarmate het verder wordt gevolgd. De voet kan soms uitglijden op het veiligste pad. Om zonder angst te wandelen, moet je weten dat je hand stevig vastgehouden wordt door de hand van Christus. ...

Kijk naar Paulus; luister naar zijn woorden die langs de lijn van onze tijd klinken: "Ik heb een goede strijd gestreden, ik heb mijn loop volbracht, ik heb het geloof behouden; voortaan is er voor mij een kroon der gerechtigheid klaargelegd, die de Here, de rechtvaardige Rechter, mij te dien dage zal geven; en niet aan mij alleen, maar aan allen die Zijn verschijning liefhebben" (2 Timotheüs 4:7, 8). Hier is de strijdkreet van overwinning van Paulus. Wat zal de uwe zijn? —*Selected Messages, bk 2, p. 169.*

Woensdag 23 november: Preken tot de geesten in de gevangenis

God gaf de generatie van voor de zondvloed honderdentwintig jaar proeftijd, en gedurende die tijd predikte Hij tot hen door middel van Methusalem, Noach en vele anderen van Zijn dienaren. Als zij naar het getuigenis van deze trouwe getuigen hadden geluisterd, als zij berouw hadden getoond en tot hun trouw waren teruggekeerd, zou God hen niet hebben vernietigd. ...

"Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel zou vernietigen." Christus was bezig met deze oorlogsvoering in de tijd van Noach. Het was Zijn stem die tot de inwoners van de oude wereld sprak in boodschappen van waarschuwing, berisping en uitnodiging. Hij gaf de mensen een proeftijd van honderdtwintig jaar, waarin zij zich hadden kunnen bekeren. Maar zij kozen voor de misleidingen van Satan, en kwamen om in de wateren van de zondvloed. —*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1088.*

Zonden die niet zijn berouwd en verzaakt, worden niet vergeven en uitgewist in de boeken, maar zullen tegen de zondaar getuigen op de dag van God. Hij kan zijn slechte daden hebben begaan in het licht van de dag of in de duisternis van de nacht, maar ze waren open en bloot voor Hem met wie wij te doen hebben. Engelen van God waren getuige van elke zonde en schreven die op in de onfeilbare verslagen. De zonde kan worden verborgen, ontkend, bedekt voor vader, moeder, vrouw, kinderen en medestanders; niemand anders dan de schuldige kan het minste vermoeden koesteren van het onrecht; maar zij wordt blootgelegd voor de intelligenties van de hemel. De duisternis van de donkerste nacht, het geheim van alle bedrieglijke kunsten, is niet voldoende om één gedachte te verhullen voor de kennis van de Eeuwige. God heeft een nauwkeurig verslag van elke onrechtvaardige rekening en elke oneerlijke handel. Hij wordt niet misleid door de schijn van vroomheid. Hij maakt geen fouten in Zijn inschatting van karakter. Mensen kunnen misleid worden door hen die verdorven zijn in hun hart, maar God doorprikt alle vermommingen en leest het innerlijke leven. ...

Zoals de gelaatstrekken feilloos worden weergegeven op de gepolijste plaat van de kunstenaar, zo wordt het karakter getrouw weergegeven in de boeken hierboven. Maar hoe weinig zorg wordt besteed aan dat verslag dat de blik van hemelse wezens zal ontmoeten. Als de sluier die de zichtbare van de onzichtbare wereld scheidt, zou worden weggevaagd, en de mensenkinderen een engel zouden zien die elk woord en elke daad vastlegt, die zij in het oordeel opnieuw moeten ontmoeten, hoeveel woorden die dagelijks worden uitgesproken, zouden dan onuitgesproken blijven, hoeveel daden zouden dan ongedaan blijven. —*The Great Controversy, p. 486, 487.*

Donderdag 24 november: De zielen onder het altaar

Toen het vijfde zegel werd geopend, zag Johannes de Openbaringgever in een visioen onder het altaar het gezelschap dat werd gedood om het Woord van God en het getuigenis van Jezus Christus. Hierna kwamen de taferelen die beschreven worden in de achttiende Openbaring, wanneer zij die trouw en waarachtig zijn, uit Babylon worden geroepen (Openbaring 18:1-5). —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 968.*

God heeft altijd voor Zijn volk gewerkt in hun grootste extremiteit, wanneer er de minste hoop leek dat de ondergang kon worden afgewend. De plannen van slechte mensen, de vijanden van de kerk, zijn onderworpen aan Zijn macht en overheersende voorzienigheid. Hij kan de harten van staatslieden beroeren; de woede van de woelige en ontevreden, de haters van God,

Zijn waarheid en Zijn volk kunnen worden afgewend, zoals de rivieren van water worden gekeerd, als Hij het zo beveelt. Gebed beweegt de arm van de Almacht. Hij die de sterren in de hemel in orde brengt, wiens woord de golven van de grote diepte beheerst, dezelfde oneindige Schepper zal werken ten behoeve van zijn volk als zij Hem in geloof aanroepen. Hij zal de krachten van de duisternis beteugelen totdat de waarschuwing aan de wereld is gegeven en allen die er acht op slaan, zijn voorbereid op het conflict —*Testimonies for the Church, vol 5, p. 452.*

Het hele systeem van religieuze principes en doctrines, dat het fundament en het raamwerk van het sociale leven zou moeten vormen, lijkt een wankelende massa, klaar om ten onder te gaan. De smerigste misdadigers die voor hun overtredingen in de gevangenis worden gegooid, krijgen vaak geschenken en attenties alsof ze een benijdenswaardige onderscheiding hebben verworven. Grote publiciteit wordt gegeven aan hun karakter en misdaden. De pers publiceert de weezinwekkende details van ondeugd, waardoor anderen worden aangezet tot fraude, roof en moord; en Satan verheugt zich over het succes van zijn helse plannen. . . .

Rechtbanken zijn corrupt. Heersers worden gedreven door winstbejag en liefde voor zinnelijk genot. Onmatigheid heeft de vermogens van velen verduisterd, zodat Satan ze bijna volledig beheerst. Juristen zijn pervers, omgekocht, misleid. Dronkenschap en feestvreugde, hartstocht, afgunst, oneerlijkheid van elke soort, zijn vertegenwoordigd onder hen die de wetten beheren. "Het recht staat ver weg, want de waarheid is op straat gevallen, en de rechtvaardigheid kan niet binnengaan." Jesaja 59:14. —*The Great Controversy, p. 585, 586.*

Er zijn zelfs grenzen aan de verdraagzaamheid van God. De grens van Zijn lankmoedigheid kan bereikt worden, en dan zal Hij zeker straffen. En wanneer Hij de zaak van de aanmatigende zondaar aanpakt, zal Hij niet ophouden tot Hij een volledig einde heeft gemaakt. —*Ellen G. White Notes, in The SDA Bible Commentaries, vol. 3, p. 1166.*

Vrijdag 25 november: Voor verder lezen

Lift Him Up, "In the Father's Arms," p. 103;
Fundamentals of Christian Education, "Teachers as Examples of Christian Integrity," p. 504.

Les 10 - De vuren van de hel

Sabbatmiddag 26 november

Hoe zullen wij de Schrift onderzoeken? Zullen wij onze palen van de leer achter elkaar zetten, en dan proberen de hele Schrift aan onze gevestigde meningen te laten voldoen? Of zullen wij onze ideeën en opvattingen naar de Schrift brengen, en onze theorieën aan alle kanten afmeten aan de Schrift van de waarheid? Velen die de Bijbel lezen en zelfs onderwijzen, begrijpen de kostbare waarheid die zij onderwijzen of bestuderen niet.

Als zij hun leerstellingen naar het woord van God zouden brengen, en het woord van God niet zouden lezen in het licht van hun leerstellingen, om hun ideeën juist te bewijzen, zouden zij niet in duisternis en blindheid wandelen, of dwalingen koesteren. Velen geven aan de woorden van de Schrift een betekenis die hun eigen mening past, en zij misleiden zichzelf en anderen door hun verkeerde uitleg van Gods woord. —*Counsels to Writers and Editors, p. 36.*

Oh, hoe bedrieglijk is het menselijk hart! Hoe gemakkelijk is het om te harmoniseren met wat slecht is! Er is niets schadelijker voor het belang van de ziel, haar zuiverheid, haar ware en heilige opvattingen over God en over heilige en eeuwige dingen, dan voortdurend aandacht te schenken aan en zich te verheugen op datgene wat niet van God is. Het vergiftigt het hart en tast het begrip aan. Zuivere waarheid kan worden herleid tot haar goddelijke Bron, door haar verheffende, verfijnende, heiligende invloed op het karakter van de ontvanger. ...

"Let daarom op, hoe gij hoort" (Lucas 8:18), is een vermaning van Christus. Wij moeten horen om de waarheid te leren kennen, opdat wij erin mogen wandelen. En nogmaals: "Let op wat gij hoort" (Marcus 4:24). Onderzoek nauwkeurig, "onderzoek alle dingen" (1 Thessalonicenzen 5:21), "geloof niet iedere geest, maar beproeft de geesten of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn in de wereld uitgegaan" (1 Johannes 4:1). Dit is de raad van God; zullen wij er acht op slaan? —*Selected Messages, book 2, pp. 78, 79.*

Geloof in een leugen zal geen heiligende invloed hebben op het leven of het karakter. Geen enkele dwaling is waarheid, of kan tot waarheid worden gemaakt door herhaling, of door geloof erin. Oprechtheid zal een ziel nooit redden van de gevolgen van het geloven van een dwaling. Zonder oprechtheid is er geen ware godsdienst, maar oprechtheid in een valse godsdienst zal een mens nooit redden. Ik kan volkomen oprecht zijn in het volgen van een verkeerde weg, maar dat zal het niet de juiste weg maken, of mij brengen naar de plaats die ik wilde bereiken. De Heer wil niet dat wij een blinde goedgelovigheid hebben, en dat wij dat het geloof noemen dat heiligt. De waarheid is het beginsel dat heiligt, en daarom komt het ons toe te weten wat waarheid is. We moeten geestelijke dingen met geestelijke vergelijken. Wij moeten alle dingen bewijzen, maar alleen datgene vasthouden wat goed is, wat de goddelijke geloofsbrieven draagt, wat ons de ware motieven en beginselen voorhoudt die ons tot actie moeten aanzetten. —*Selected Messages, book 2, p. 56.*

Zondag 27 november: Onsterfelijke wormen?

Met Satan aan het hoofd trekt de menigte verder. Koningen en krijgers volgen dicht achter Satan aan, en de menigte volgt in compagnieën. Elke compagnie heeft zijn leider, en de orde wordt in acht genomen terwijl zij over het gebroken oppervlak van de aarde naar de Heilige Stad marcheren. Jezus sluit de poorten van de stad, en dit enorme leger omsingelt haar, en stelt zich op in slagorde, in afwachting van een hevig conflict. ...

Satan stort zich in het midden van zijn volgelingen en probeert de menigte tot actie aan te zetten. Maar vuur van God uit de hemel wordt op hen geregend, en de groten en machtigen, de edelen, de armen en ellendigen worden allen tezamen verteerd. Ik zag dat sommigen snel werden vernietigd, terwijl anderen langer leden. Zij werden gestraft naar hun daden in het lichaam. Sommigen werden vele dagen verteerd, en zolang er een deel van hen niet verteerd was, bleef al het gevoel van lijden. De engel zei: "De worm des levens zal niet sterven; hun vuur zal niet gedoofd worden zolang er het minste deeltje is om op te azen."—*Early Writings, p. 293, 294.*

De naties van de geredden zullen geen andere wet kennen dan de wet van de hemel. Allen zullen een gelukkige, verenigde familie zijn, bekleed met de gewaden van lof en dankbaarheid. Boven het toneel zullen de morgensterren samen zingen en de zonen van God zullen juichen van vreugde.

"En het zal geschieden, dat van de ene nieuwe maan tot de andere, en van de ene sabbat tot de andere, alle vlees zal komen om mij te aanbidden, zegt de Heer." De heerlijkheid van de Heer zal geopenbaard worden, en alle vlees zal het samen zien." "De Here God zal gerechtigheid

en lof doen uitspreken voor alle volken." "Te dien dage zal de Here der heerscharen zijn tot een kroon van heerlijkheid, en tot een diadeem van schoonheid, voor het overblijfsel van zijn volk." —*Maranatha*, p. 371.

Aan elk volk en elk individu van vandaag heeft God een plaats toegewezen in zijn grote plan. Vandaag worden mannen en naties gemeten aan de hand van de duiker in de hand van Hem die zich niet vergist. Allen bepalen door hun eigen keuze hun lot, en God overheerst allen voor de verwezenlijking van Zijn doeleinden.

De geschiedenis die de grote IK BEN in Zijn woord heeft uitgestippeld, waarbij schakel na schakel in de profetische keten van de eeuwigheid in het verleden tot de eeuwigheid in de toekomst is samengevoegd, vertelt ons waar wij ons thans in de stoet der eeuwen bevinden, en wat in de komende tijd mag worden verwacht. Alles wat de profetie heeft voorspeld als komend, tot de huidige tijd, is getraceerd op de bladzijden van de geschiedenis, en we kunnen er zeker van zijn dat alles wat nog moet komen, in zijn volgorde zal worden vervuld. —*Educations*, p. 178.

Maandag 28 november: De vuren van de hel

De oorlog tegen Gods wet, die in de hemel is begonnen, zal worden voortgezet tot het einde der tijden. Ieder mens zal op de proef worden gesteld. Gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid is de vraag waarover de hele wereld zal beslissen. Allen zullen worden opgeroepen om te kiezen tussen de wet van God en de wetten van de mensen. Hier zal de scheidslijn worden getrokken. Er zullen slechts twee klassen zijn. Elk karakter zal ten volle worden ontwikkeld; en allen zullen tonen of zij de kant van trouw of die van rebellie hebben gekozen.

Dan zal het einde komen. God zal zijn wet rechtvaardigen en zijn volk bevrijden. Satan en allen die met hem in opstand zijn gekomen zullen worden afgesneden. Zonde en zondaars zullen vergaan, wortel en tak, (Maleachi 4:1), Satan de wortel en zijn volgelingen de takken. . . .

Dit is geen daad van willekeurige macht van God. De verwerpers van Zijn barmhartigheid oogsten wat zij gezaaid hebben. God is de bron van het leven; en wanneer iemand kiest voor de dienst van de zonde, scheidt hij zich af van God, en snijdt zo zichzelf af van het leven. . . . Door een leven van rebellie plaatsen Satan en allen die zich met hem verenigen zich zo buiten de harmonie met God dat Zijn aanwezigheid zelf voor hen een verterend vuur is. De glorie van Hem die liefde is, zal hen vernietigen. —*The Desire of Ages*, p. 763, 764.

God verlangt de vernietiging van niemand. "Zoals ik leef, zegt de Here God, heb ik geen behagen in de dood van de goddeloze, maar dat de goddeloze zich afkeert van zijn weg en leeft. Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen, want waarom zult gij sterven?" Ezechiël 33:11. Gedurende de gehele proeftijd smeekt Zijn Geest de mensen het geschenk van het leven aan te nemen. Alleen zij die Zijn smeekbede afwijzen, zullen verloren gaan. God heeft verklaard dat de zonde moet worden vernietigd als een kwaad dat het universum te gronde richt. Zij die vasthouden aan de zonde zullen omkomen in haar vernietiging. —*Christ's Object Lessons*, p. 123.

God is vol van liefde en overvloedig in barmhartigheid; maar Hij zal in geen geval hen vrijspreken die het grote heil dat Hij heeft voorzien, verwaarlozen. De langlevende antediluvianen werden van de aarde geveegd omdat zij de goddelijke wet ongeldig maakten. God zal niet opnieuw van de hemel boven en de aarde beneden wateren als Zijn wapens brengen om te gebruiken bij de vernietiging van de wereld; maar wanneer vervolgens Zijn wraak zal worden

uitgestort op hen die Zijn gezag verachten, zullen zij worden vernietigd door vuur dat verborgen ligt in de ingewanden van de aarde en dat tot intense activiteit wordt opgewekt door vuren uit de hemel boven. Dan zal uit de gezuiverde aarde een loflied opstijgen: "Zegen, en eer, en heerlijkheid, en macht, aan Hem die op de troon zit, en aan het Lam tot in eeuwigheid." Openbaring 5:13. "Groot en wonderbaarlijk zijn Uw werken, Here God Almachtig; rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Gij Koning der heiligen." En iedereen die de hemelse schat de eerste overweging heeft gemaakt, zal zich aansluiten bij de blijde triomfantelijke stam. —*Our High Calling*, p. 252.

Dinsdag 29 november: De heiligen in het vagevuur

De voortschrijdende eeuwen waren getuige van een voortdurende toename van dwaling in de leerstellingen die vanuit Rome werden verkondigd. Zelfs vóór de vestiging van het pausdom had de leer van heidense filosofen aandacht gekregen en invloed uitgeoefend in de kerk. Velen die zich bekeerden, hielden vast aan de leerstellingen van hun heidense filosofie, en bestudeerden deze niet alleen zelf, maar drongen er ook bij anderen op aan om hun invloed onder de heidenen te vergroten. Zo werden ernstige dwalingen in het christelijk geloof geïntroduceerd. Prominent daarbij was het geloof in de natuurlijke onsterfelijkheid van de mens en zijn bewustzijn in de dood. Deze leer legde het fundament waarop Rome de aanroeping van heiligen en de verering van de maagd Maria vestigde. Hieruit ontstond ook de ketterij van de eeuwige kwelling voor de onboetvaardigen, die al vroeg in het pauselijke geloof werd opgenomen.

Toen werd de weg bereid voor de invoering van nog een andere uitvinding van het heidendom, die Rome het vagevuur noemde en gebruikte om de goedgelovige en bijgelovige menigte angst aan te jagen. Door deze ketterij wordt het bestaan bevestigd van een plaats van kwelling, waarin de zielen van hen die de eeuwige verdoemenis niet hebben verdiend, straf moeten ondergaan voor hun zonden, en waaruit zij, wanneer zij bevrijd zijn van onreinheid, worden toegelaten tot de hemel. —*The Story of Redemption*, p. 332, 333.

God wordt benaderd door Jezus Christus, de Middelaar, de enige weg waardoor Hij zonden vergeeft. God kan geen zonden vergeven ten koste van zijn rechtvaardigheid, zijn heiligheid en zijn waarheid. Maar Hij vergeeft zonden wel, en wel volledig. Er zijn geen zonden die Hij niet vergeeft in en door de Heer Jezus Christus. Dit is de enige hoop van de zondaar, en als hij hier in oprecht geloof rust, is hij zeker van vergiffenis en dat volledig en gratis. Er is maar één kanaal en dat is voor iedereen toegankelijk, en door dat kanaal wacht de berouwvolle, berouwvolle ziel een rijke en overvloedige vergeving en worden de donkerste zonden vergeven.

...

De wierook die nu door mensen wordt geofferd, de missen die worden opgedragen voor de bevrijding van zielen uit het vagevuur, zijn bij God niet van het minste nut. Alle altaren en offers, de tradities en uitvindingen waarmee de mensen hopen redding te verdienen, zijn misvattingen. Buiten mogen geen offers worden gebracht, want de grote Hogepriester verricht zijn werk in het heilige. Geen prins of vorst waagt zich binnen de heilige ruimte. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentaries, vol. 7, pp. 912, 913.*

Niemand kan het standpunt innemen dat er geen waarheid meer te onthullen valt, en dat al onze uiteenzettingen van de Schrift foutloos zijn. Het feit dat bepaalde leerstellingen jarenlang door onze mensen als waarheid zijn beschouwd, is geen bewijs dat onze ideeën onfeilbaar zijn. Ouderdom maakt van dwaling geen waarheid, en waarheid kan het zich veroorloven eerlijk te

zijn. Geen enkele ware leer zal iets verliezen door nauwkeurig onderzoek. —*Counsels to Writers and Editors*, p. 35.

Woensdag 30 november: Een paradijs vol geesten zonder lichaam

Op de fundamentele fout van de natuurlijke onsterfelijkheid rust de leer van het bewustzijn in de dood — een leer die, evenals de eeuwige kwelling, in strijd is met de leer van de Schrift, met de dictaten van de rede en met onze gevoelens van menselijkheid. Volgens het populaire geloof zijn de verlostten in de hemel op de hoogte van alles wat zich op aarde afspeelt en vooral van het leven van de vrienden die zij hebben achtergelaten. Maar hoe kan het een bron van geluk zijn voor de doden om de problemen van de levenden te kennen, om getuige te zijn van de zonden van hun eigen geliefden, en om hen alle zorgen, teleurstellingen en angsten van het leven te zien doorstaan? Hoeveel van de hemelse gelukzaligheid zouden zij genieten die over hun vrienden op aarde zweefden? En hoe weerzinwekkend is het geloof dat de ziel van de onboetvaardige, zodra de adem het lichaam verlaat, wordt overgeleverd aan de vlammen van de hel! In welke diepte van angst moeten zij terechtkomen die hun vrienden onvoorbereid naar het graf zien gaan, om een eeuwigheid van ellende en zonde tegemoet te gaan! Velen zijn tot waanzin gedreven door deze schrijnende gedachte.

Wat zeggen de Schriften over deze dingen? David verklaart dat de mens niet bij bewustzijn is in de dood. "Zijn adem gaat uit, hij keert terug naar zijn aarde, op diezelfde dag zijn gedachten vergaan." Psalm 146:4. Salomo getuigt hetzelfde: "De levenden weten dat zij zullen sterven, maar de doden weten niets." "Hun liefde, en hun haat, en hun nijd, is nu vergaan; ook hebben zij geen deel meer voor eeuwig in iets dat onder de zon geschiedt." "In het graf, waarheen gij gaat, is geen werk, geen apparaat, geen kennis, geen wijsheid." Prediker 9:5, 6, 10. —*The Great Controversy*, p. 545.

"Want David spreekt over Hem: Ik voorzag de Heer altijd voor mijn aangezicht, want Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet zou worden verplaatst; daarom verheugde mijn hart zich, en mijn tong was blij; bovendien zal ook mijn vlees rusten in de hoop, want Gij laat mijn ziel niet in de hel, noch laat Gij Uw Heilige het verderf zien."

Petrus laat hier zien dat David niet over zichzelf kan hebben gesproken, maar zeker over Jezus Christus. . . . David was als koning van Israël, en ook als profeet, speciaal door God geëerd. In profetische visioenen werd hem het toekomstige leven en de bediening van Christus getoond. Hij zag zijn verwerping, zijn proces, kruisiging, begrafenis, opstanding en hemelvaart.

David getuigde dat de ziel van Christus niet in de hel (het graf) zou achterblijven, noch dat zijn vlees verderf zou zien. Petrus toont de vervulling van deze profetie in Jezus van Nazareth. God had Hem daadwerkelijk uit het graf opgewekt voordat Zijn lichaam verderf zag. Hij was nu de verhoogde in de hemel der hemelen. —*The Story of Redemption*, p. 244, 245.

Donderdag 1 december: De Bijbelse visie

Jezus heeft de mensen liefgehad, en heeft alle voorzieningen getroffen opdat de door bloed gekochte ziel een nieuwe geboorte zal hebben, een nieuw leven ontleend aan Zijn eigen leven. "Wie de Zoon heeft, heeft het leven; en wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet." Zij die in Christus geloven ontleen hun drijfkracht en de structuur van hun karakter aan Hem in wie zij geloven. —*Sons and Daughters of God*, p. 299.

Jezus verklaarde: "Ik ben de opstanding en het leven." In Christus is het leven, origineel, ongeleend, ondergeschikt. . . . De goddelijkheid van Christus is de verzekering van de gelovige

van het eeuwige leven. "Wie in Mij gelooft", zei Jezus, "al was hij dood, toch zal hij leven; en wie leeft en in Mij gelooft, zal nooit sterven." Johannes 11:25, 26.

Voor de gelovige is de dood maar een kleinigheid. Christus spreekt erover alsof het van weinig belang is. "Indien iemand mijn uitspraak bewaart, zal hij de dood nooit zien", "hij zal de dood nooit smaken." Johannes 8:51, 52. Voor de christen is de dood slechts een slaap, een moment van stilte en duisternis. Het leven is met Christus verborgen in God, en "wanneer Christus, die ons leven is, zal verschijnen, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid." Kolossenzen 3:4. ...

Christus is één vlees met ons geworden, opdat wij één geest met Hem zouden worden. Krachtens deze vereniging moeten wij uit het graf voortkomen — niet alleen als een manifestatie van de kracht van Christus, maar omdat door het geloof zijn leven het onze is geworden. Zij die Christus in zijn ware karakter zien en Hem in hun hart opnemen, hebben eeuwig leven. Het is door de Geest dat Christus in ons woont; en de Geest van God, door het geloof in het hart ontvangen, is het begin van het eeuwige leven. —*The Faith I Live By*, p. 187.

Niemand minder heilig dan de Eniggeborene van de Vader kon een offer brengen dat doeltreffend zou zijn om allen te reinigen — zelfs de meest zondige en vernederde — die de Verlosser als hun verzoening aanvaardden en gehoorzaam worden aan de wet van de Hemel. Niets minder kon de mens in Gods gunst herstellen.

Christus gaf zijn leven om het mogelijk te maken dat de mens wordt hersteld naar het beeld van God. Het is de kracht van Zijn genade die de mensen samenbrengt in gehoorzaamheid aan de waarheid. ...

In het hart dat gereinigd is, is alles veranderd. De Geest van God brengt een nieuw leven voort in de ziel, en brengt de gedachten en verlangens in gehoorzaamheid aan de wil van Christus; en de inwendige mens wordt vernieuwd naar het beeld van God. Zwakke en dwalende mannen en vrouwen tonen aan de wereld dat de verlossende kracht van genade het gebrekkige karakter kan doen evolueren tot symmetrie en overvloedige vruchtbaarheid. —*God's Amazing Grace*, p. 103.

Vrijdag 2 december: Voor verder lezen

This Day With God, "Securing Our Inheritance," p. 152;

The Great Controversy, "Can Our Dead Speak to Us?" pp. 551–562.

Les 11 - Bedrog in de eindtijd

Sabbatmiddag 3 december

Hoe meer wij leren over de eerste dagen van de christelijke kerk, en zien met welke subtiliteit Satan werkte om haar te verzwakken en te vernietigen, hoe beter wij voorbereid zullen zijn om zijn listen te weerstaan en de komende gevaren het hoofd te bieden. Wij bevinden ons in de tijd waarin beproevingen zoals de wereld nog nooit heeft gezien, de overhand zullen krijgen. "Wee de bewoners van de aarde en van de zee, want de duivel is tot u neergedaald met grote toorn, omdat hij weet dat hij maar een korte tijd heeft." Maar God heeft grenzen gesteld die Satan niet kan passeren. Ons allerheiligst geloof is deze barrière; en als wij ons opbouwen in het geloof, zullen wij veilig zijn in de bewaring van de Machtige. "Omdat gij het woord van Mijn geduld bewaard hebt, zal Ik ook u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om hen, die op de aarde wonen, te beproeven." —*Testimonies for the Church*, vol 5, p. 297.

De ervaringen uit het verleden zullen zich herhalen. In de toekomst zal Satans bijgeloof nieuwe vormen aannemen. Fouten zullen op een aangename en vleierende manier worden voorgesteld. Valse theorieën, bekleed met lichte kleding, zullen aan Gods volk worden gepresenteerd. Zo zal Satan proberen, indien mogelijk, de uitverkorenen te misleiden. De meest verleidelijke invloeden zullen worden uitgeoefend; geesten zullen worden gehypnotiseerd.

Allerlei soorten corruptie, vergelijkbaar met die onder de generatie voor de zondvloed, zullen worden ingebracht om de geesten gevangen te nemen. De verheffing van de natuur als God, de ongebreidelde vrijheid van de menselijke wil, de raadgevingen van de goddelozen — deze gebruikt Satan als middelen om bepaalde doelen te bereiken. Hij zal de macht van de geest over de geest gebruiken om zijn plannen uit te voeren. —*Testimonies for the Church, vol. 8, p. 293.*

Christus werd op alle punten verzocht zoals de mens wordt verzocht, maar op geen enkel moment bracht Hij tegen de verleider een vernietigende beschuldiging in. Bij elke verzoeking presenteerde Hij het woord van de Heer. "Er staat geschreven" was Zijn nooit falende wapen. Wij, als vertegenwoordigers van Christus, moeten elke aanval van de vijand beantwoorden met het woord van de levende God. Wij mogen nooit het spoor van de slang volgen door zijn wetenschappelijke argumenten te gebruiken. Satan kan nooit voordeel halen uit het kind van God dat vertrouwt op het woord van God als zijn verdediging.

Onze raadsman heeft ons diep ingeprent dat Gods gebodsgetrouwe volk door de waarheid moet worden geheiligd en dat de waarheid altijd de eerste plaats moet krijgen. We mogen niet vergeten dat Satan nog steeds leeft om zijn misleidende macht uit te oefenen door middel van valse wetenschap.

Christus was de Majesteit van de hemel, de Vorst van het leven; toch vernederde Hij zich als mens en werd gehoorzaam aan elke wet van God. Hij ging over de grond die ieder mens moet betreden die zijn naam aanneemt, en kwam zuiver en onbesmet door de zonde uit zijn beproeving. Hij was ons voorbeeld in alle dingen. —*Testimonies for the Church, vol. 9, pp. 68, 69.*

Zondag 4 december: Mystiek

Er is een valse ervaring die nu overal heerst met betrekking tot de liefde van Jezus — dat we moeten stilstaan bij de liefde van Jezus, dat geloof in Jezus alles is wat we nodig hebben — maar deze zielen moeten worden onderwezen dat de liefde van Jezus in het hart zal leiden tot nederigheid van leven en gehoorzaamheid aan al zijn geboden. "Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en de waarheid is niet in hem" (1 Johannes 2:4). De liefde tot Jezus die niet verder gaat dan de lippen, zal geen enkele ziel redden, maar een grote misleiding zijn. ...

Zij die de waarheid van de Bijbel verwerpen, doen dat onder het mom van liefde voor Jezus. Zij die Jezus liefhebben zullen die liefde openbaren door gehoorzame kinderen te zijn. Zij zullen daders van het Woord zijn en niet slechts hoorders. Zij zullen niet voortdurend zeggen: "Alles wat wij moeten doen is in Jezus geloven." Dit is in de meest volledige zin waar, maar zij begrijpen het niet, zij nemen het niet in de meest volledige zin aan. In Jezus geloven is Hem aannemen als je Verlosser, als je Patroon. Allen die Jezus liefhebben moeten Zijn voorbeeld volgen. Zij moeten zich even nauw met Jezus verbinden als de tak met de levende wijnstok. — *This Day With God, p. 299.*

De menselijke natuur is aarzelend. De mensen begrijpen de waarheid met hun waarnemingsvermogen, maar zij weigeren zich af te scheiden van de wereld. De mensen willen er niet mee instemmen Gods eigen volk te zijn. Zij kennen de waarheid van de Bijbel, maar willen niet gehoorzamen, en keren zich van de waarheid af. Zij handelen uit hun ongelof, en duisternis komt over hun zielen. Zij kiezen hun eigen weg en worden aan hun lot overgelaten. De waarheid wordt beledigd, Christus wordt genegeerd, en de ondergang zal hun deel zijn, tenzij zij zich bekeren. —*The Upward Look*, p. 18.

Gevoel en geloof zijn even verschillend van elkaar als het oosten van het westen. Geloof is niet afhankelijk van gevoel. Dagelijks moeten wij ons aan God toewijden en geloven dat Christus het offer begrijpt en aanneemt, zonder onszelf te onderzoeken of wij die mate van gevoel hebben die volgens ons met ons geloof moet overeenstemmen. Hebben wij niet de zekerheid dat onze hemelse Vader meer bereid is de Heilige Geest te geven aan hen die Hem in geloof vragen, dan ouders zijn om goede gaven te geven aan hun kinderen? Wij moeten voortgaan alsof wij op elk gebed dat wij tot de troon van God zenden, het antwoord horen van Hem wiens beloften nooit falen. Zelfs als we gedeprimeerd zijn door verdriet, is het ons voorrecht om in ons hart melodie te maken voor God. Wanneer wij dit doen, zullen de nevels en wolken worden teruggedrukt en zullen wij uit de schaduw en de duisternis overgaan in de heldere zonneschijn van Zijn aanwezigheid. —*Mind, Character, and Personality*, vol. 2, p. 537.

Maandag 5 december: Bijna dood ervaringen

De vorst der duisternis, die zo lang de krachten van zijn meesterbrein heeft gebogen tot het werk van misleiding, past zijn verleidingen handig aan aan mensen van alle klassen en omstandigheden. Aan mensen van cultuur en verfijning presenteert hij het spiritualisme in zijn meer verfijnde en intellectuele aspecten en slaagt er zo in velen in zijn val te lokken. De wijsheid die het spiritualisme bijbrengt is die welke de apostel Jacobus beschrijft, welke "niet van boven komt, maar aards, zinnelijk en duivels is". Jakobus 3:15. De grote bedrieger verbergt dit echter wanneer het verbergen hem het beste uitkomt.

Hij die bekleed met de helderheid van de hemelse serafs voor Christus kon verschijnen in de woestijn van verzoeking, komt tot de mensen op de meest aantrekkelijke manier als een engel van licht. Hij appelleert aan het verstand door de presentatie van verheffende thema's; hij verrukt de fantasie met verrukkelijke taferelen; en hij wekt de affectie op door zijn welsprekende voorstellingen van liefde en naastenliefde. Hij prikkelt de verbeelding tot verheven vluchten, waardoor de mensen zo trots zijn op hun eigen wijsheid dat zij in hun hart de Eeuwige verachten. Dat machtige wezen dat de Verlosser van de wereld naar een buitengewoon hoge berg kon brengen en alle koninkrijken van de aarde en de heerlijkheid daarvan voor Hem kon brengen, zal zijn verleidingen aan de mensen voorleggen op een wijze die de zinnen van allen die niet door goddelijke macht worden beschermd, bederft. — *The Great Controversy*, p. 553.

De naam zelf van hekserij wordt nu veracht. De bewering dat mensen kunnen communiceren met boze geesten wordt beschouwd als een fabel uit de middeleeuwen. Maar het Spiritualisme, dat zijn bekeerlingen bij honderdduizenden, ja bij miljoenen telt, dat zijn intrede heeft gedaan in wetenschappelijke kringen, dat kerken is binnengedrongen en gunst heeft gevonden in wetgevende lichamen en zelfs in de rechtbanken van koningen — dit gigantische bedrog is slechts een herleving in een nieuwe vermomming van de hekserij die vroeger werd veroordeeld en verboden. —*The Story of Redemption*, p. 395.

Bijbellezen, het kritisch onderzoeken van Bijbelse onderwerpen, verhandelingen geschreven over onderwerpen die de geest verbeteren en kennis verschaffen, het bestuderen van de profetieën of de kostbare lessen van Christus — deze zullen een invloed hebben om de geestelijke krachten te versterken en de spiritualiteit te vergroten. Een vertrouwde kennis van de Schrift scherpt het onderscheidingsvermogen en versterkt de ziel tegen de aanvallen van Satan.

...

Het intellect, evenals het hart, moet worden gewijd aan de dienst van God. Hij eist alles van ons op. De volgeling van Christus moet zich niet overgeven aan enige bevrediging, of een onderneming aangaan, hoe onschuldig of prijzenswaardig die ook lijkt, waarvan een verlicht geweten hem vertelt dat die zijn ijver zou verminderen of zijn spiritualiteit zou doen afnemen. Iedere Christen zou zich moeten inspannen om het tij van het kwaad terug te dringen. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp. 543, 544.

Dinsdag 6 december: Reïncarnatie

Satan bedriegt de mensen nu zoals hij Eva in Eden bedroog door vleierij, door een verlangen naar verboden kennis aan te wakkeren, door ambitie naar zelfverheffing op te wekken. Het was het koesteren van deze kwaden die zijn val veroorzaakte, en daardoor wil hij het verderf van de mensen bewerkstelligen. "Gij zult zijn als goden," verklaart hij, "goed en kwaad kennende." Genesis 3:5. Spiritualisme leert "dat de mens het schepsel is van progressie; dat het vanaf zijn geboorte zijn bestemming is om vooruit te gaan, zelfs tot in de eeuwigheid, naar de Godheid." En nogmaals: "Elke geest zal zichzelf beoordelen en niet een andere." "Het oordeel zal juist zijn, want het is het oordeel over zichzelf. ... De troon is in u." Zei een spirituele leraar, toen het "spirituele bewustzijn" in hem ontwaakte: "Mijn medemensen, allen waren ongevalen halfgoden." En een ander verklaart: "Elk rechtvaardig en volmaakt wezen is Christus."

Dus, in plaats van de gerechtigheid en volmaaktheid van de oneindige God, het ware voorwerp van aanbidding; in plaats van de volmaakte gerechtigheid van Zijn wet, de ware norm voor menselijke verwezenlijking, heeft Satan de zondige, dwalende natuur van de mens zelf in de plaats gesteld als het enige voorwerp van aanbidding, de enige regel van oordeel, of norm van karakter. Dit is vooruitgang, niet opwaarts, maar neerwaarts. —*The Great Controversy*, p. 554.

Satan wilde de mensen de kennis van God ontnemen, hun aandacht afleiden van de tempel van God en zijn eigen koninkrijk vestigen. Zijn strijd om de heerschappij leek bijna volledig succesvol te zijn. Het is waar dat God in elk geslacht zijn vertegenwoordigers had. Zelfs onder de heidenen waren er mannen door wie Christus werkte om het volk te verheffen van hun zonde en verloedering. Maar deze mannen werden veracht en gehaat. Velen van hen leden een gewelddadige dood. De donkere schaduw die Satan over de wereld had geworpen werd dieper en dieper.

Door het heidendom had Satan eeuwenlang de mensen van God afgewend; maar hij behaalde zijn grote triomf door het geloof van Israël te verdraaien. Door hun eigen opvattingen te overdenken en te aanbidden, hadden de heidenen de kennis van God verloren en waren zij steeds verdorvener geworden. Zo was het ook met Israël. Het beginsel dat de mens zichzelf kan redden door zijn eigen werken lag aan de basis van elke heidense godsdienst; het was nu het beginsel geworden van de Joodse godsdienst. Satan had dit beginsel ingeplant. Overal waar het wordt aangehangen, hebben de mensen geen belemmering tegen de zonde. —*The Desire of Ages*, p. 35.

Woensdag 7 december: Necromantie en voorouderverering

De meest treurige gedachte is dat de mensen onder [Satans] bedrieglijke invloed een vorm van godsvrucht zullen hebben, zonder een werkelijke band met God te hebben. Zoals Adam en Eva, die aten van de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad, voeden velen zich ook nu nog met de bedrieglijke hapjes van de dwaling.

Satanische organisaties kleden valse theorieën in een aantrekkelijk jasje, zoals Satan in de hof van Eden zijn identiteit voor onze eerste ouders verborgen hield door via de slang te spreken. Deze instanties brengen in de menselijke geesten iets in wat in werkelijkheid een dodelijke dwaling is. De hypnotiserende invloed van Satan zal rusten op hen die zich van het duidelijke woord van God afwenden tot aangename fabels. —*Testimonies for the Church, vol 8, p. 293, 294.*

In dit gedegeneerde tijdperk heeft Satan controle over hen die van het recht afwijken en zich op zijn terrein wagen. Hij oefent zijn macht op alarmerende wijze op hen uit. Ik werd gewezen op deze woorden: "Indringend in de dingen die hij niet heeft gezien, ijdel opgeblazen door zijn vleeselijke geest." Sommigen, zo werd mij getoond, bevredigen hun nieuwsgierigheid en knoeien met de duivel. Zij hebben geen echt geloof in het spiritisme en zouden met afschuw terugschrikken bij het idee medium te zijn. Toch wagen zij het en plaatsen zichzelf in een positie waarin Satan zijn macht op hen kan uitoefenen. Zij willen niet diep in dit werk doordringen, maar zij weten niet wat zij doen. Zij wagen zich op het terrein van de duivel en verleiden hem hen te beheersen. Deze machtige vernietiger beschouwt hen als zijn wettige prooi en oefent zijn macht op hen uit, en dat tegen hun wil. Wanneer zij zich willen beheersen, kunnen zij dat niet. Zij hebben hun geest overgegeven aan Satan, en hij laat zijn aanspraken niet varen, maar houdt hen gevangen. Geen andere macht kan de verstrikte ziel bevrijden dan de macht van God in antwoord op de ernstige gebeden van zijn trouwe volgelingen. —*Testimonies for the Church, vol. 1, p. 299.*

Door de voorspelling van Sauls ondergang, gedaan via de vrouw van Endor, wilde Satan het volk Israël in de val lokken. Hij hoopte dat zij vertrouwen zouden krijgen in de tovenares en haar zouden raadplegen. Zo zouden zij zich van God als hun raadgever afkeren en zich onder de leiding van Satan stellen. Het lokmiddel waarmee het spiritualisme de menigte aantrekt, is zijn voorgewende macht om de sluier van de toekomst weg te trekken en de mensen te openbaren wat God verborgen heeft. God heeft in Zijn woord de grote gebeurtenissen van de toekomst voor ons geopend — alles wat wij moeten weten — en Hij heeft ons een veilige gids gegeven voor onze voeten te midden van alle gevaren; maar het is Satans doel om het vertrouwen van de mensen in God te vernietigen, hen ontevreden te maken met hun toestand in het leven en hen ertoe te brengen kennis te zoeken van wat God wijselijk voor hen verborgen heeft gehouden, en te verachten wat Hij in Zijn Heilig Woord heeft geopenbaard. —*Patriarchs and Prophets, p. 686.*

Donderdag 8 december: Personages en andere verschijningen

Misleide stervelingen aanbidden boze engelen en geloven dat zij de geesten van hun dode vrienden zijn. Het woord van God verklaart uitdrukkelijk dat de doden geen deel meer hebben aan alles wat onder de zon geschiedt. Spiritualisten zeggen dat de doden alles weten wat er onder de zon gebeurt, dat zij communiceren met hun vrienden op aarde, waardevolle informatie geven en wonderen verrichten. Psalm 115:17: "De doden prijzen de Heer niet, noch iemand die in stilte ten onder gaat." Satan, veranderd in een engel des lichts, werkt met alle bedrieglijkheid van ongerechtigheid. Hij die de Zoon van God, die een weinig lager dan de engelen werd gemaakt, kon opnemen en Hem op een pinakel van de tempel kon plaatsen, en Hem naar een zeer hoge berg kon brengen om Hem de koninkrijken van de wereld voor te stellen, kan zijn macht uitoefenen op de menselijke familie, die in kracht en wijsheid veel minder is dan de Zoon van

God, zelfs nadat Hij de natuur van de mens op zich had genomen. —*Testimonies for the Church, vol. 1, p. 298.*

"Wij worstelen niet tegen vlees en bloed," verklaart Paulus, "maar tegen overheden, tegen machten, tegen de heersers van de duisternis van deze wereld." Efeziërs 6:12. Tot het einde der tijden zal er een conflict zijn tussen de kerk van God en degenen die onder controle staan van de kwade engelen.

De vroege christenen werden vaak opgeroepen om de machten van de duisternis tegemoet te treden. Door drogredenen en vervolging probeerde de vijand hen van het ware geloof af te brengen. In de huidige tijd, waarin het einde van alle aardse dingen snel nadert, doet Satan wanhopige pogingen om de wereld in de val te lokken. Hij bedenkt vele plannen om de geesten bezig te houden en de aandacht af te leiden van de waarheden die essentieel zijn voor de verlossing. In elke stad zijn zijn agentschappen druk bezig met het organiseren van partijen die tegen de wet van God zijn. De aartsverrader is aan het werk om elementen van verwarring en rebellie te introduceren, en mensen worden aangevuurd met een ijver die niet in overeenstemming is met de kennis. —*Acts of the Apostles, p. 219.*

Vastbesloten om het beeld van God in de mens uit te wissen, werkt Satan met een intense inspanning om God aan het oog te onttrekken. Hij werkt niet openlijk, maar heimelijk, waarbij hij het menselijke en het goddelijke, het valse en het echte vermengt en zo verwarring en onrust probeert te stichten. Maar in evenredige kracht wordt de goddelijke barmhartigheid geopenbaard om dit goddeloze werk tegen te gaan en de verborgen bedoelingen van de vijand aan het licht te brengen.

Gods volk moet een moedig, vastberaden getuigenis voor de waarheid horen, waarbij de doelen van God worden ontvouwd door het getuigenis van pen en stem. Plaats na plaats moeten zij de boodschap van Gods Woord verkondigen en mannen en vrouwen opwekken om de waarheid te begrijpen.

Er is een realiteit in de gezonde leer. Het is niet als een damp, die vergaat. Licht moet schijnen uit het Woord van God. God roept Zijn volk op om tot Hem te naderen. Laat niemand tussen Hem en Zijn volk komen. Christus klopt aan de deur van het hart, op zoek naar toegang. Wilt u Hem binnenlaten? —*This Day With God, p. 308.*

Vrijdag 9 december: Voor verder lezen

The Ministry of Healing, "Pantheistic Theories," pp. 428, 429;
Evangelism, "Dealing With False Science, Cults, Isms, and Secret Societies," pp. 602–609.

Les 12 - Het Bijbelse wereldbeeld

Sabbatmiddag 10 december

Als we vechten in de kracht van de Machtige, staan we aan de kant die uiteindelijk zal winnen. Uiteindelijk zullen we overwinnen. Het grootste werk, de gevaarlijkste scènes liggen voor ons. Het dodelijke conflict moeten we tegemoet treden. Zijn we er klaar voor? God spreekt nog steeds tot de mensenkinderen. Hij spreekt op verschillende manieren. Zullen ze Zijn stem horen? Zullen wij onze handen in vertrouwen in de Zijne leggen en zeggen: "Leid mij, leid mij"?

Goedkope godsdienst is er in overvloed, maar goedkoop christendom bestaat niet. In een valse godsdienst kan het ego een grote rol spelen, maar het kan niet voorkomen in de christelijke ervaring. U werkt samen met God. "Zonder Mij," zei Christus, "kunt gij niets doen." Wij kunnen geen herders van de kudde zijn, tenzij wij ons ontdoen van onze eigenaardige gewoonten, manieren en gebruiken, en in Christus' gelijkenis komen. —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 339.

Het is absoluut noodzakelijk voor hen die de waarheid geloven, om voortdurend vooruitgang te boeken en op te groeien tot de volle gestalte van mannen en vrouwen in Christus Jezus. Er is geen tijd voor terugval en onverschilligheid. Iedereen moet een levende ervaring hebben in de dingen van God. Wortel in uzelf. Wordt gegrond in het geloof, zodat u, na alles gedaan te hebben, met onwrikbaar vertrouwen in God de tijd kunt doorstaan die ieders werk en karakter op de proef zal stellen. Oefen uw krachten in geestelijke dingen, tot u de diepe dingen van Gods Woord kunt waarderen, en ga van kracht tot kracht.

Er zijn duizenden die beweren het licht der waarheid te hebben, die geen stappen vooruitzetten. Zij hebben geen levende ervaring, hoewel zij elk voordeel hebben gehad. Het Woord van God biedt geestelijke vrijheid en verlichting aan hen die er ernstig naar zoeken. Zij die de beloften van God aanvaarden en er met levend geloof naar handelen, zullen het licht van de hemel in hun leven hebben. Zij zullen drinken van de fontein des levens, en anderen leiden naar de wateren die hun eigen zielen hebben verfrist. —*Sons and Daughters of God*, p. 332.

"De tijd zal komen," schreef Paulus aan Timotheüs, "dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar naar hun eigen begeerten zich leraars zullen opwerpen, die jeukende oren hebben; en zij zullen hun oren van de waarheid afkeren en zich tot fabels wenden. Maar waakt in alles, verdraagt verdrukkingen, doet het werk van een evangelist, bewijst ten volle uw bediening." [2 Timoteüs 4:3-5.]

Een "gezonde leer" is Bijbelse waarheid — waarheid die vroomheid en toewijding bevordert en Gods volk bevestigt in het geloof. Goede leer betekent veel voor de ontvanger; en het betekent ook veel voor de leraar, de bedienaar van de gerechtigheid; want overal waar het evangelie gepredikt wordt, is elke arbeider, ongeacht zijn dienst, ofwel trouw of niet trouw aan zijn verantwoordelijkheid als boodschapper van de Heer. —*Gospel Workers*, p. 311.

Zondag 11 december: Het model van Jezus

Het prachtige voorbeeld van het leven van Christus, de weergaloze tederheid waarmee Hij inging op de gevoelens van de verdrukte ziel, wenend met hen die weenden, zich verheugend met allen die zich in Zijn liefde verheugden, moet een diepe invloed hebben op het karakter van allen die God liefhebben en Zijn geboden onderhouden.

Zij zullen sympathie geven, niet met tegenzin maar royaal; door vriendelijke woorden en daden zullen zij trachten de weg even gemakkelijk te maken voor vermoeide voeten als zij wensen dat de weg voor hun voeten wordt gemaakt. Aangezien wij dagelijks en ieder uur de zegen van God ontvangen, kunnen wij niet minder doen om onze dankbaarheid te tonen dan een vriendelijke, onzelfzuchtige belangstelling te hebben voor hen voor wie Christus is gestorven. —*Our High Calling*, p. 183.

Als wij de discipelen van Christus zijn geworden, zullen wij van Hem leren — elke dag leren wij hoe wij een of andere liefdeloze karaktertrek kunnen overwinnen, elke dag kopiëren wij Zijn voorbeeld en komen wij een beetje dichter bij het patroon. Als wij ooit die woningen willen

beërven die Hij voor ons is gaan bereiden, moeten wij hier zulke karakters vormen als de bewoners ervan moeten hebben.

De eisen van God zijn gesteld in wijsheid en goedheid. Door ze te gehoorzamen verruimt het verstand, verbetert het karakter, en vindt de ziel een vrede en rust die de wereld niet kan geven of wegnemen. —*That I May Know Him*, p. 121.

Christus gaf zijn discipelen hun opdracht. Hij trof volledige voorzieningen voor de voortzetting van het werk en nam de verantwoordelijkheid voor het welslagen ervan op Zich. Zolang zij Zijn woord gehoorzaamden en in verbinding met Hem werkten, konden zij niet falen. Ga naar alle volken, gebood Hij hen. Ga naar het verste deel van de bewoonbare wereldbol, maar weet dat Mijn aanwezigheid daar zal zijn. Werk in geloof en vertrouwen, want de tijd zal nooit komen dat Ik u zal verlaten.

De opdracht van de Verlosser aan de discipelen omvatte alle gelovigen. Zij omvat alle gelovigen in Christus tot het einde der tijden. Het is een fatale vergissing te veronderstellen dat het werk van het redden van zielen alleen afhangt van de gewijde predikant. Allen tot wie de hemelse inspiratie is gekomen, zijn in vertrouwen gesteld met het evangelie. Allen die het leven van Christus ontvangen zijn gewijd om te werken voor de redding van hun medemensen. ...

Wat iemands roeping in het leven ook is, zijn eerste interesse moet zijn om zielen te winnen voor Christus. Hij kan misschien niet tot gemeenten spreken, maar hij kan voor individuele personen werken. Aan hen kan hij het van zijn Heer ontvangen onderricht meedelen. Het ambt bestaat niet alleen uit prediking. Zij die de zieken en de lijdenden verzorgen, de behoeftigen helpen, woorden van troost spreken tot de moedelozen en degenen van weinig geloof. ... Christus wil dat zijn dienaren de zieke zielen bedienen. — *The Desire of Ages*, p. 822.

Maandag 12 december: Het lichaam als tempel

De grootste lof die mensen aan God kunnen brengen is om gewijde kanalen te worden waardoor Hij kan werken. De tijd gaat snel over in de eeuwigheid. Laten we God niet onthouden wat Hem toebehoort. Laten we Hem niet datgene weigeren wat, hoewel het niet met verdienste kan worden gegeven, niet kan worden geweigerd zonder ondergang. Hij vraagt om een heel hart; geef het Hem; het is van Hem, zowel door de schepping als door de verlossing. Hij vraagt om uw intellect; geef het aan Hem; het is van Hem. Hij vraagt om uw geld; geef het aan Hem; het is van Hem. "Gij zijt niet van uzelf, want gij zijt gekocht met een prijs." 1 Korintiërs 6:19, 20. God eist de hulde van een geheiligde ziel, die zich, door de oefening van het geloof dat door liefde werkt, heeft voorbereid om Hem te dienen. Hij houdt ons het hoogste ideaal voor, zelfs de volmaaktheid. Hij vraagt ons absoluut en volledig voor Hem te zijn in deze wereld, zoals Hij voor ons is in de tegenwoordigheid van God. —*Acts of the Apostles*, p. 566.

Mensen zullen nooit echt gematigd zijn totdat de genade van Christus een blijvend principe is in het hart. ...

Omstandigheden kunnen geen hervormingen bewerkstelligen. Het christendom stelt een hervorming in het hart voor. Wat Christus van binnen werkt, zal worden uitgewerkt onder het dictaat van een bekeerd intellect. Het plan van buiten beginnen en proberen naar binnen te werken heeft altijd gefaald, en zal altijd falen. Gods plan, is te beginnen bij de eigenlijke zetel van alle moeilijkheden, het hart, en dan zullen uit het hart de beginselen van de gerechtigheid voortkomen; de reformatie zal zowel naar buiten als naar binnen zijn. —*Counsels on Diet and Foods*, p. 35.

Geliefde, ik wens boven alles dat gij voorspoedig en gezond zijt, gelijk uw ziel voorspoedig is. 3 Johannes 1:2.

Het juiste gebruik van jezelf is de meest waardevolle les die geleerd kan worden. We moeten geen hersenwerk doen en het daarbij laten, of lichamelijke inspanning leveren en het daarbij laten; we moeten optimaal gebruik maken van de verschillende onderdelen waaruit de menselijke machine bestaat: hersenen, botten, spieren, hoofd en hart.

Het juiste gebruik van zichzelf omvat de hele cirkel van verplichtingen tegenover zichzelf, de wereld en God. Gebruik dan de fysieke krachten evenredig met de mentale krachten.

...

U bent van de Heer, want Hij heeft u geschapen. U bent van Hem door verlossing, want Hij gaf zijn leven voor u. Bewaar elk deel van de levende machines, zodat je het kunt gebruiken voor God. Bewaar het voor Hem. Uw gezondheid hangt af van het juiste gebruik van uw fysieke organisme. Misbruik geen enkel deel van uw door God gegeven krachten, fysiek, mentaal of moreel. Al uw gewoonten moeten onder de controle worden gebracht van een geest die zelf onder de controle van God staat. —*Sons and Daughters of God*, p. 171.

Dinsdag 13 december: De geest van Christus

Velen zijn zich bewust van hun grote tekort, en zij lezen en bidden en nemen zich voor, en toch boeken zij geen vooruitgang. Zij schijnen onmachtig te zijn de verzoeking te weerstaan. De reden is dat zij niet diep genoeg gaan. Zij streven niet naar een grondige bekering van de ziel, opdat de stromen die eruit voortkomen zuiver zullen zijn, en het gedrag zal getuigen dat Christus van binnen regeert. Alle gebreken van het karakter vinden hun oorsprong in het hart. Trots, ijdelheid, slecht humeur en hebzucht komen voort uit het vleeselijke hart dat niet vernieuwd is door de genade van Christus. Als het hart verfijnd, verzacht en veredeld is, zullen de woorden en daden daarvan getuigen. Wanneer de ziel volledig aan God is overgegeven, zal er een vast vertrouwen zijn in Zijn beloften, en een ernstig gebed en vastberaden inspanning om de woorden en daden te beheersen. —*Our High Calling*, p. 336.

We hebben werk te doen om de verleiding te weerstaan. Wie niet ten prooi wil vallen aan Satans listen, moet de wegen van de ziel goed bewaken; hij moet vermijden te lezen, te zien of te horen wat onzuivere gedachten oproept. De geest mag niet in het wilde weg ronddwalen over elk onderwerp dat de tegenstander van de ziel kan voorstellen. ... Paulus zegt: "Welke dingen ook waar zijn, welke dingen ook eerlijk zijn, welke dingen ook rechtvaardig zijn, welke dingen ook zuiver zijn, welke dingen ook lieflijk zijn, welke dingen ook van goede reputatie zijn; als er enige deugd is, en als er enige lof is, denk dan aan deze dingen." Filippenzen 4:8. Dit vereist ernstig gebed en onophoudelijke waakzaamheid. Wij moeten worden geholpen door de blijvende invloed van de Heilige Geest, die de geest naar boven zal trekken en hem zal gewennen aan zuivere en heilige dingen. En we moeten ijverig het woord van God bestuderen. "Waarmee zal een jongeman zijn weg reinigen? Door acht te slaan op Uw woord." "Uw woord," zegt de psalmist, "heb ik in mijn hart verborgen, opdat ik niet tegen U zou zondigen." Psalm 119:9, 11. —*Patriarchs and Prophets*, p. 460.

Laat uw ziel opgaan in het mediteren over de heerlijke waarheden in het Woord van God, en u zult niet voortdurend verlangen naar iets wat u niet hebt. U zult goedkope, ijdele gedachten verachten. U zult altijd proberen te voldoen aan de verheven norm van deugd en heiligheid die u

in het evangelie wordt voorgehouden. U zult zoeken naar hogere verworvenheden in het goddelijke leven. Converseer met God door het medium van zijn woord.

Door het verheven ideaal dat Hij voor u heeft geplaatst te overwegen, wordt u opgetild in een zuivere en heilige atmosfeer, zelfs de aanwezigheid van God. Wanneer u hier verblijft, gaat er van u een licht uit dat allen die met u verbonden zijn, bestraalt. —*In Heavenly Places*, p. 161.

Woensdag 14 december: De leiding van de Geest

"Wanneer Hij, de Geest der waarheid, gekomen is," zei Jezus, "zal Hij u in alle waarheid leiden."

De Trooster wordt "de Geest der waarheid" genoemd. Zijn werk is de waarheid te bepalen en te handhaven. Hij woont eerst in het hart als de Geest der waarheid, en zo wordt Hij de Trooster. Er is troost en vrede in de waarheid, maar in onwaarheid kan geen echte vrede of troost worden gevonden. ... Door de Schriften spreekt de Heilige Geest tot de geest en drukt de waarheid op het hart. Zo ontmaskert Hij dwalingen en verdrijft ze uit de ziel. Het is door de Geest der waarheid, werkzaam door het woord van God, dat Christus zijn uitverkoren volk aan Zich onderwerpt. ...

De Heilige Geest was de hoogste van alle gaven die Hij van Zijn Vader kon vragen voor de verheffing van Zijn volk. De Geest moest worden gegeven als een regenererend middel, en zonder dit zou het offer van Christus van geen nut zijn geweest. De macht van het kwaad had zich eeuwenlang versterkt, en de onderwerping van de mensen aan deze satanische gevangenschap was verbazingwekkend. De zonde kon alleen worden weerstaan en overwonnen door de machtige werking van de Derde Persoon van de Godheid, die zou komen zonder gewijzigde energie, maar in de volheid van goddelijke kracht. Het is de Geest die effectief maakt wat door de Verlosser van de wereld is bewerkt. Door de Geest wordt het hart rein gemaakt. Door de Geest wordt de gelovige deelgenoot van de goddelijke natuur. —*The Desire of Ages*, p. 670, 671.

We moeten individueel God zoeken. Dit is een persoonlijk werk. Laat ons tot God naderen en niets toelaten dat in onze inspanningen de waarheid voor deze tijd zou verdraaien. Laat iedereen belijden, niet de zonde van zijn broeder, maar zijn eigen zonde. Laat hij zijn hart verootmoedigen voor God en zo vervuld worden met de Heilige Geest dat uit zijn leven zal blijken dat hij wedergeboren is. We lezen: "Zovelen, die Hem aangenomen hebben, heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, namelijk zij, die in zijn naam geloven." Johannes 1:12.

Het evangelie van Christus moet worden geleefd, beoefend in het dagelijks leven. De dienaren van God moeten gereinigd worden van alle kilte, alle egoïsme. Eenvoud, zachtmoedigheid, nederigheid zijn van grote waarde in het werk van God. Probeer de werkers te verenigen in vertrouwen en liefde. Als u dit niet kunt, wees dan zelf juist, en laat de rest aan God over. Werk in geloof en gebed. Selecteer christelijke jongeren, en train hen om geen werkers te zijn met een hart als ijzer, maar werkers die bereid zijn tot harmonie.

Ik bid dat de Heer de harten zal veranderen van hen die, tenzij zij meer genade ontvangen, in verzoeking zullen komen. Ik bid dat Hij elk hart zal verzachten en onderwerpen. We moeten in nauwe gemeenschap met God leven, zodat we elkaar kunnen liefhebben zoals Christus ons heeft liefgehad. Zo moet de wereld weten dat wij zijn discipelen zijn. Laat er geen zelfverheffing zijn. Als de werkers hun harten verootmoedigen voor God, zal de zegen komen. —*Testimonies for the Church*, vol. 9, pp. 218, 219.

Donderdag 15 december: Klaar voor zijn verschijning

Alles in de wereld is in beroering. De tekenen des tijds zijn onheilspellend. Komende gebeurtenissen werpen hun schaduwen vooruit. De Geest van God trekt zich terug van de aarde, en rampspoed volgt op rampspoed over zee en over land. Er zijn stormen, aardbevingen, branden, overstromingen, moorden van alle soorten. Wie kan de toekomst lezen? Waar is zekerheid? Er is zekerheid in niets dat menselijk of aards is. Snel scharen mensen zich onder de vlag die ze hebben gekozen. Onrustig wachten ze en kijken naar de bewegingen van hun leiders. Er zijn er die wachten en kijken en werken voor de verschijning van onze Heer. Een andere klasse sluit zich aan bij de generaals van de eerste grote afvallige. Weinigen geloven met hart en ziel dat we een hel te mijden en een hemel te winnen hebben.

De crisis dringt langzaam tot ons door. De zon schijnt aan de hemel, gaat over zijn gebruikelijke ronde, en de hemel verkondigt nog steeds de heerlijkheid van God. Mensen eten en drinken nog steeds, planten en bouwen nog steeds, trouwen nog steeds en geven nog steeds huwelijken... . . Satan ziet dat zijn tijd kort is. Hij heeft al zijn diensten aan het werk gezet opdat de mensen misleid, misleid, bezet en geboeid worden, totdat de dag van de proeftijd zal zijn geëindigd en de deur der barmhartigheid voor altijd gesloten zal zijn. —*The Desire of Ages*, p. 636.

Het feit dat iemand geen hypocriet is, maakt hem nog niet minder een echte zondaar. Wanneer de oproepen van de Heilige Geest tot het hart komen, ligt onze enige veiligheid in het onverwijld beantwoorden ervan. Wanneer de oproep komt: "Ga vandaag werken in Mijn wijngaard," weiger de uitnodiging dan niet. "Heden, indien gij Zijn stem hoort, verhardt uw hart niet." Hebréeën 4:7. Het is onveilig om gehoorzaamheid uit te stellen. Misschien hoort u de uitnodiging nooit meer. ...

Als u trouw de wijngaard van uw ziel bewerkt, maakt God u samen met Zichzelf tot arbeider. En u zult werk te doen hebben, niet alleen voor uzelf, maar ook voor anderen. Door de kerk voor te stellen als de wijngaard, leert Christus niet dat wij onze sympathieën en arbeid moeten beperken tot ons eigen aantal. De wijngaard van de Heer moet worden uitgebreid. In alle delen van de aarde wil Hij haar uitbreiden. Terwijl wij het onderwijs en de genade van God ontvangen, moeten wij anderen kennis bijbrengen over de verzorging van de kostbare planten. Zo kunnen wij de wijngaard van de Heer uitbreiden. God kijkt naar bewijzen van ons geloof, onze liefde en ons geduld. Hij kijkt of wij elk geestelijk voordeel gebruiken om bekwame arbeiders te worden in zijn wijngaard op aarde, zodat wij het Paradijs van God kunnen binnengaan, dat huis in Eden waarvan Adam en Eva door overtreding werden uitgesloten. —*Christ's Object Lessons*, p. 280, 282.

Vrijdag 16 december: voor verder lezen

The Upward Look, "As a Thief in the Night," p. 365;

The Sanctified Life, "True and False Theories Contrasted," pp. 7–16.

Les 13 - Het beoordelingsproces

Sabbatmiddag, 17 december

"Hierna," zei Jezus, "zult gij de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de macht, en komen in de wolken des hemels." In deze woorden stelde Christus het omgekeerde voor van het tafereel dat zich toen afspeelde. Hij, de Heer van leven en heerlijkheid, zou zitten

aan Gods rechterhand. Hij zou de rechter zijn van de gehele aarde, en van Zijn beslissing kon geen beroep worden gedaan. Dan zou elke geheime zaak in het licht van Gods aangezicht worden gesteld, en zou over ieder mens worden geoordeeld naar zijn daden.

De woorden van Christus deden de hogepriester opschrikken. De gedachte dat er een opstanding van de doden zou zijn, wanneer allen aan de balie van God zouden staan, om te worden beloond naar hun werken, was een schrikbeeld voor Kajafas. Hij wilde niet geloven dat hij in de toekomst veroordeeld zou worden naar zijn werken. Als een panorama verschenen de taferelen van het laatste oordeel voor zijn geestesoog. Even zag hij het angstige schouwspel van de graven die hun doden opgaven, met de geheimen waarvan hij had gehoopt dat ze voor altijd verborgen waren. Een ogenblik voelde hij zich alsof hij voor de eeuwige Rechter stond, wiens oog, dat alle dingen ziet, zijn ziel las en geheimen aan het licht bracht die verondersteld werden met de doden verborgen te zijn. —*The Desire of Ages*, pp. 707, 708.

Het werk van ieder mens passeert de revue voor God. Tegenover elke naam in de boeken van de hemel staat met vreselijke nauwkeurigheid elk verkeerd woord, elke zelfzuchtige daad, elke onvervulde plicht en elke geheime zonde, met elke kunstige vermomming. Door de hemel gezonden waarschuwingen of berispingen die worden genegeerd, verspilde momenten, onverbeterde kansen, de invloed die ten goede of ten kwade wordt uitgeoefend, met de verreikende gevolgen, alles wordt opgetekend door de registrerende engel.

Als uw naam is ingeschreven in het boek des levens van het Lam, dan zal alles goed met u zijn. Wees bereid en angstig om uw fouten te belijden en ze te verzaken, opdat uw fouten en zonden vooraf naar het oordeel gaan en worden uitgewist. —*The Faith I Live By*, p. 210.

Iedereen die ooit de naam van Christus op zich heeft genomen, moet dit onderzoek doorstaan. Zowel de levenden als de doden zullen geoordeeld worden "naar hetgeen in de boeken geschreven staat, naar hun werken." Openbaring 20:12.

Zei de rechter: "Allen zullen worden gerechtvaardigd door hun geloof en geoordeeld door hun werken." ...

Het oordeel wordt nu geveld in het heiligdom boven. Dit werk is al vele jaren aan de gang. Binnenkort — niemand weet hoe snel — zal het overgaan naar de zaken van de levenden. In de vreselijke aanwezigheid van God zullen onze levens de revue passeren. In deze tijd boven alle andere moet iedere ziel acht slaan op de vermaning van de Verlosser: "Waakt en bidt, want gij weet niet wanneer de tijd is." Markus 13:33. —*The Faith I Live By*, p. 211.

Zondag 18 december: Het Laatste Oordeel

Christus is een opgestane Verlosser; want hoewel Hij dood was, is Hij weer opgestaan en leeft Hij altijd om voor ons te bemiddelen. Wij moeten met het hart geloven tot gerechtigheid, en met de mond belijden tot zaligheid. Zij die gerechtvaardigd zijn door geloof zullen Christus belijden. "Wie mijn woord hoort en gelooft in Hem die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is overgegaan van de dood in het leven" (Johannes 5:24). Het grote werk dat wordt verricht voor de zondaar die bevlekt en bezoedeld is door het kwaad, is het werk van de rechtvaardiging. Door Hem die de waarheid spreekt wordt hij rechtvaardig verklaard. De Heer rekent de gelovige de gerechtigheid van Christus toe en verklaart hem rechtvaardig voor het universum. Hij draagt zijn zonden over aan Jezus, de vertegenwoordiger, plaatsvervanger en borg van de zondaar. Op Christus legt Hij de ongerechtigheid van elke ziel die gelooft. "Hij heeft Hem voor ons tot zonde gemaakt, die geen

zonde gekend heeft, opdat wij in Hem de gerechtigheid Gods zouden worden" (2 Korintiërs 5:21).

Christus heeft de schuld van de hele wereld voldaan, en allen die in geloof tot God komen, zullen de gerechtigheid van Christus ontvangen, "die zelf in zijn lichaam aan de boom onze zonden heeft gedragen, opdat wij, dood zijnde voor de zonden, zouden leven tot gerechtigheid; door wiens striemen gij genezen zijt" (1 Petrus 2:24). Onze zonde is uitgeboet, weggedaan, in de diepte van de zee geworpen. Door berouw en geloof zijn wij verlost van de zonde, en zien wij de Heer aan als onze gerechtigheid. Jezus heeft geleden, de rechtvaardige voor de onrechtvaardige. —*Selected Messages, book 1, p. 392.*

Paulus probeerde de gedachten van zijn toehoorders te richten op het ene grote Offer voor de zonde. Hij wees op de offers die schaduwen waren van het goede dat komen gaat, en stelde dan Christus voor als het antitype van al die ceremoniën — het object waarnaar zij wezen als de enige bron van leven en hoop voor de gevallen mens. De oude heilige mensen werden gered door het geloof in het bloed van Christus. Terwijl zij de stervende lijdensweg van de offerdoden zagen, keken zij over de kloof van eeuwen naar het Lam van God dat de zonde van de wereld zou wegnemen.

God eist terecht de liefde en gehoorzaamheid van al zijn schepselen. Hij heeft hen in Zijn wet een perfecte norm van recht gegeven. Maar velen vergeten hun Maker en volgen hun eigen weg, tegen Zijn wil in. Zij stellen vijandschap tegenover liefde die zo hoog is als de hemel en zo breed als het heelal. God kan de eisen van Zijn wet niet verlagen om te voldoen aan de standaard van goddeloze mensen; noch kan de mens op eigen kracht voldoen aan de eisen van de wet. Alleen door geloof in Christus kan de zondaar worden gereinigd van schuld en in staat worden gesteld gehoorzaam te zijn aan de wet van zijn Maker. —*The Acts of the Apostles, pp. 424, 425.*

Maandag 19 december: Het pre-Advent oordeel

Wij beslissen elk over onze eeuwige bestemming, en het ligt geheel aan ons of wij het eeuwige leven zullen verwerven. Zullen wij de lessen uit het Woord van God, het grote lesboek van Christus, naleven? Het is het grootste, en toch het eenvoudigste en gemakkelijkst te begrijpen boek dat ooit is gemaakt voor het geven van onderwijs in goed gedrag, in spraak, in manieren, in genegenheid. Het is het enige boek dat de mens voorbereidt op het leven dat overeenkomt met het leven van God. En zij die dit Woord tot hun dagelijkse studie maken, zijn de enigen die waardig zijn een diploma te ontvangen dat hen het recht geeft de kinderen op te voeden en te trainen voor toegang tot de hogere school, om gekroond te worden als zegevierende overwinnaars.

Christus Jezus is de enige rechter over de geschiktheid van mensen om het eeuwige leven te ontvangen. De poorten van de heilige stad zullen opengaan voor hen die nederige, zachtmoedige, nederige volgelingen van Hem zijn geweest, die hun lessen van Hem hebben geleerd en van Hem hun levensverzekering hebben ontvangen, en die karakters vormen naar de goddelijke gelijkenis. —*My Life Today, p. 339.*

In de grote dag van de definitieve verzoening en het onderzoekend oordeel worden alleen de gevallen van het belijdende volk van God in aanmerking genomen. Het oordeel over de goddelozen is een apart en afzonderlijk werk, en vindt later plaats. De boeken in de hemel, waarin de namen en de daden van de mensen staan opgetekend, moeten de beslissingen van het oordeel bepalen.

Het boek des levens bevat de namen van allen die ooit in dienst van God zijn getreden. Jezus gebod zijn discipelen: "Verblijdt u, want uw namen zijn geschreven in de hemel." Lucas

10:20. Paulus spreekt over zijn trouwe medewerkers: "Wiens namen in het boek des levens staan." Filippenzen 4:3.

Een "gedenkboek" is geschreven voor God, waarin de goede daden staan van "hen die de Heer vreesden en aan zijn naam dachten". Maleachi 3:16. Hun woorden van geloof, hun daden van liefde, staan opgetekend in de hemel. —*The Faith I Live By*, p. 210.

Als de boeken van het oordeel worden geopend, worden de levens van allen die in Jezus hebben geloofd voor God beoordeeld. Beginnend met hen die het eerst op aarde leefden, presenteert onze Advocaat de gevallen van elke opeenvolgende generatie, en sluit af met de levenden. Elke naam wordt genoemd, elk geval nauwkeurig onderzocht. Namen worden aanvaard, namen verworpen. Als er nog zonden in de boeken staan, zonder berouw en onvergeven, zullen hun namen worden uitgewist uit het boek des levens, en het verslag van hun goede daden zal worden uitgewist uit het boek van Gods gedachtenis. De Heer verklaarde aan Mozes: "Wie tegen Mij gezondigd heeft, die zal Ik uit Mijn boek uitwissen." Exodus 32:33. —*The Great Controversy*, p. 483.

Dinsdag 20 december: Het duizendjarige oordeel

Bij de komst van Christus worden de goddelozen van de hele aarde weggevaagd — verteerd door de geest van Zijn mond en vernietigd door de glans van Zijn heerlijkheid. Christus neemt zijn volk mee naar de stad van God, en de aarde wordt ontdaan van haar bewoners. "Zie, de Heer maakt de aarde leeg, en maakt haar afval, en keert haar ondersteboven, en verstroot haar inwoners." "Het land zal geheel worden leeggehaald, en geheel worden bedorven, want de Heer heeft dit woord gesproken." "Omdat zij de wetten hebben overtreden, de verordening hebben veranderd, het eeuwige verbond hebben verbroken. Daarom heeft de vloek de aarde verteerd, en zij, die daarin wonen, zijn verlaten; daarom zijn de bewoners der aarde verbrand." Jesaja 24:1, 3, 5, 6.

De hele aarde lijkt op een verlaten wildernis. De ruïnes van steden en dorpen die door de aardbeving zijn verwoest, ontwortelde bomen, rafelige rotsen die door de zee zijn uitgeworpen of uit de aarde zelf zijn gerukt, liggen verspreid over haar oppervlak, terwijl enorme spelonken de plaats markeren waar de bergen van hun fundamenteën zijn gescheurd. —*Maranatha*, p. 306.

Nadat de heiligen in onsterfelijkheid zijn veranderd en samen met Jezus zijn opgenomen, nadat zij hun harpen, hun gewaden en hun kronen hebben ontvangen en de stad zijn binnengegaan, zitten Jezus en de heiligen in het oordeel. De boeken worden geopend: het boek des levens en het boek des doods. Het boek des levens bevat de goede daden van de heiligen; en het boek des doods bevat de slechte daden van de goddelozen. Deze boeken worden vergeleken met het wetboek, de Bijbel, en aan de hand daarvan worden de mensen beoordeeld. De heiligen vellen samen met Jezus hun oordeel over de goddeloze doden. "Ziet," zei de engel, "de heiligen, in vereniging met Jezus, zitten in het oordeel, en delen de goddelozen uit naar hun daden in het lichaam, en wat zij bij de voltrekking van het oordeel moeten ontvangen, wordt met hun namen verrekend." Dit, zo zag ik, was het werk van de heiligen met Jezus gedurende de duizend jaar in de Heilige Stad, voordat deze naar de aarde afdaalt. —*Early Writings*, p. 52.

Het overvloedige bewijs dat God de redding van allen verlangt, zal de veroordeling zijn van hen die het geschenk van de hemel weigeren. Op de laatste grote dag, wanneer allen zullen worden beloofd of gestraft overeenkomstig hun gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid, zal het

kruis van Golgotha duidelijk verschijnen voor hen die voor de rechter van de hele aarde staan om het vonnis voor de eeuwigheid te ontvangen. Zij worden in staat gesteld om iets te begrijpen van de liefde die God heeft uitgedrukt voor de gevallen mens. Zij zien hoezeer Hij onteerd is door hen die in overtreding zijn gebleven, partij hebben gekozen voor Satan en de wet van Jehovah hebben veracht. ...

Gods wet is het afschrift van Zijn karakter, en alleen zij die deze wet gehoorzamen zullen door Hem worden aanvaard. — *In Heavenly Places*, p. 361.

Woensdag 21 december: Het uitvoerend oordeel

Heeft God, door genade te tonen aan de zondaar, opgehouden rechtvaardig te zijn? Heeft Hij Zijn heilige wet onteerd, en zal Hij voortaan de overtreding ervan door de vingers zien? God is waarachtig. Hij verandert niet. De voorwaarden voor verlossing zijn altijd dezelfde. Leven, eeuwig leven, is voor allen die Gods wet willen gehoorzamen. Volmaakte gehoorzaamheid, geopenbaard in gedachte, woord en daad, is nu even essentieel als toen de advocaat aan Christus vroeg: "Wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?" Jezus zei tot hem: "Wat staat er in de wet geschreven? Hoe leest gij? Dit doet gij, en gij zult leven" (Lucas 10:25—28).

Onder het nieuwe verbond zijn de voorwaarden voor het verkrijgen van eeuwig leven dezelfde als onder het oude — volmaakte gehoorzaamheid. Onder het oude verbond waren er vele overtredingen van een gedurfd, aanmatigend karakter, waarvoor de wet geen verzoening aangaf. In het nieuwe en betere verbond heeft Christus de wet vervuld voor de wetsovertreders als zij Hem door geloof aannemen als persoonlijke Verlosser. Genade en vergeving zijn het loon van allen die tot Christus komen vertrouwend op zijn verdiensten om hun zonden weg te nemen. In het betere verbond worden wij gereinigd van zonde door het bloed van Christus. De zondaar is hulpeloos om te boeten voor één zonde. De kracht ligt in de vrije gave van Christus, een belofte die alleen gewaardeerd wordt door hen die zich bewust zijn van hun zonden en die hun zonden verzaken en hun hulpeloze ziel op Christus werpen, de zondevergevende Verlosser. Hij zal Zijn volmaakte wet in hun harten leggen, die "heilig, rechtvaardig en goed" is (Romeinen 7:12), de wet van Gods eigen natuur. — *That I May Know Him*, p. 299.

De vlammen die de steden op de vlakte verteerden, werpen hun waarschuwend licht tot in onze tijd. Wij leren de angstige en plechtige les dat Gods barmhartigheid weliswaar lang duurt voor de overtreder, maar dat er een grens is waarboven de mens niet in zonde mag doorgaan. Wanneer die grens is bereikt, wordt het aanbod van barmhartigheid ingetrokken en begint de bediening van het oordeel. ...

De oordelen van God zullen spoedig over de aarde worden uitgestort. "Vlucht voor uw leven" is de waarschuwing van de engelen van God. Andere stemmen zeggen: "Raak niet opgewonden; er is geen reden tot bijzondere onrust." Zij die op hun gemak zijn in Sion roepen "Vrede en veiligheid", terwijl de hemel verklaart dat snelle vernietiging op het punt staat te komen over de overtreder. ... Zo was het bij de vernietiging van de oude wereld en toen Sodom en Gomorra door vuur werden verteerd. In de nacht voor hun vernietiging gingen de steden op de vlakte uit hun dak. Lot werd bespot om zijn angsten en waarschuwingen. Maar het waren deze spotters die omkwamen in de vlammen. Diezelfde nacht werd de deur der barmhartigheid voorgoed gesloten voor de goddeloze, achteloze inwoners van Sodom. — *Conflict and Courage*, p. 53.

Donderdag 22 december: De tweede dood

De hele goddeloze wereld staat voor de balie van God terecht wegens hoogverraad tegen de regering van de hemel. Zij hebben niemand om hun zaak te bepleiten; zij hebben geen excuus; en het vonnis van de eeuwige dood is tegen hen uitgesproken.

Het is nu voor iedereen duidelijk dat het loon van de zonde niet nobele onafhankelijkheid en eeuwig leven is, maar slavernij, ondergang en dood. De goddelozen zien wat zij hebben verspeeld door hun leven van rebellie. Het veel grotere en eeuwige gewicht van de heerlijkheid werd veracht toen het hun werd aangeboden; maar hoe begeerlijk lijkt het nu. "Dit alles," roept de verloren ziel, "had ik kunnen hebben; maar ik verkoos deze dingen ver van mij te zetten. O, vreemde verliefdheid! Ik heb vrede, geluk en eer ingeruild voor ellende, schande en wanhoop." Allen zien dat hun uitsluiting uit de hemel terecht is. —*The Great Controversy*, p. 668.

De goddelozen zagen wat zij verloren hadden; en vuur werd van God op hen geblazen en verteerde hen. Dit was de uitvoering van het oordeel. De goddelozen ontvingen toen wat de heiligen, in vereniging met Jezus, hun gedurende de duizend jaar hadden aangedaan. Hetzelfde vuur van God dat de goddelozen verteerde, reinigde de hele aarde. De gebroken, haveloze bergen smolten met vurige hitte, de atmosfeer ook, en al het stoppelhout werd verteerd. Toen ging onze erfenis voor ons open, glorieus en mooi, en wij erfden de hele aarde die nieuw was gemaakt. Wij riepen allen met luide stem: "Glorie; Alleluia!"—*Early Writings*, p. 54.

Nu de zonden van de rechtvaardigen op Satan zijn overgedragen, moet hij niet alleen lijden voor zijn eigen opstandigheid, maar voor alle zonden die hij Gods volk heeft aangedaan. Zijn straf zal veel groter zijn dan die van degenen die hij heeft misleid. Nadat allen zijn omgekomen die door zijn bedrog zijn gevallen, zal hij nog leven en lijden. In de reinigende vlammen worden de goddelozen eindelijk vernietigd, wortel en tak — Satan de wortel, zijn volgelingen de takken. De volledige straf van de wet is voltrokken; aan de eisen van de gerechtigheid is voldaan; en hemel en aarde, aanschouwend, verklaren de gerechtigheid van Jehovah.

Satans werk van verderf is voorgoed beëindigd. Zesduizend jaar lang heeft hij zijn wil doorgevoerd, de aarde gevuld met ellende en verdriet veroorzaakt in het hele universum. De hele schepping kreunde en zuchtte samen in pijn. Nu zijn Gods schepselen voor altijd verlost van zijn aanwezigheid en verzoeking. "De hele aarde is in rust, en is stil; zij [de rechtvaardigen] breken uit in gezang." Jesaja 14:7. En een schreeuw van lof en triomf stijgt op uit het hele trouwe universum. "De stem van een grote schare," "als de stem van vele wateren, en als de stem van machtige donderslagen," wordt gehoord, zeggende: "Alleluia, want de Heer God almachtig regeert." Openbaring 19:6. —*The Great Controversy*, p. 673.

Vrijdag 23 december: Voor verder lezen

Early Writings, "The Earth Desolated," pp. 189–191;

The Great Controversy, "The Controversy Ended," pp. 662–673.

Les 14 - Alles wordt nieuw

Sabbatmiddag 24 december

Christus' plan is het enige veilige. Hij verklaart: "Zie, Ik maak alle dingen nieuw." Openbaring 21:5. "Als iemand in Christus is, is hij een nieuw schepsel." 2 Korintiërs 5:17. De

Verlosser moedigt niemand aan te denken dat Hij een lapjesgodsdienst zal aanvaarden. Zo'n godsdienst heeft geen waarde in Zijn ogen. In het begin kan het lijken alsof er wat van zichzelf is en wat van Christus; maar al snel blijkt dat er niets van Christus is. De lappen egoïsme nemen toe tot het hele kleed ermee bedekt is.

Een godsdienst gevormd naar het goddelijke patroon is de enige die zal standhouden. Alleen door ernaar te streven het leven van Christus hier te leven, kunnen wij ons voorbereiden op een leven met Hem in de eeuwige eeuwen. — *Our High Calling*, p. 342.

Door het verlangen naar zelfverheffing kwam de zonde de wereld binnen, en verloren onze eerste ouders de heerschappij over deze schone aarde, hun koninkrijk. Het is door zelfverloochening dat Christus verlost wat verloren was. En Hij zegt dat wij moeten overwinnen zoals Hij deed. Openbaring 3:21. Door nederigheid en zelfovergave kunnen wij met Hem erfgenamen worden wanneer "de zachtmoedigen de aarde zullen beërven." Psalm 37:11.

De aan de zachtmoedigen beloofde aarde zal niet zijn zoals deze, verduisterd door de schaduw van de dood en de vloek. "Wij verwachten naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waarin gerechtigheid woont." 2 Petrus 3:13. ...

Er is geen teleurstelling, geen verdriet, geen zonde, niemand die zal zeggen: Ik ben ziek; er zijn geen begrafenistreinen, geen rouw, geen dood, geen afscheid, geen gebroken harten; maar Jezus is er, de vrede is er. — *Thoughts from the Mount of Blessings*, p. 17

Vóór de vernietiging van de oude wereld door een vloed waren er begaafde mannen, mannen die vaardigheid en kennis bezaten. Maar zij werden verdorven in hun verbeelding, omdat zij God buiten hun plannen en raden lieten. Zij waren wijs om te doen wat God hun nooit had opgedragen, wijs om kwaad te doen. De Heer zag dat dit voorbeeld schadelijk zou zijn voor hen die daarna geboren zouden worden, en Hij nam de zaak in handen. Honderd twintig jaar lang zond Hij hen waarschuwingen door zijn knecht Noach. Maar zij gebruikten de zo genadig verleende proeftijd om Noach belachelijk te maken. Ze maakten een karikatuur van hem en bekritiseerden hem. Zij lachten hem uit om zijn bijzondere ernst en intens gevoel met betrekking tot de oordelen waarvan hij verklaarde dat God ze zeker zou vervullen. Ze spraken over de wetenschap en de natuurwetten. Toen hielden ze een carnaval over de woorden van Noach, en noemden hem een gekke fanaticus. Gods geduld was op. Hij zei tot Noach: "Het einde van alle vlees is voor Mij gekomen, want de aarde is door hen met geweld vervuld, en zie, Ik zal hen van de aarde verdelgen." — *Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, blz. 1091.*

Zondag 25 december: Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde

Een angst om de erfenis van de heiligen te materieel te doen lijken, heeft velen ertoe gebracht de waarheden die ons ertoe brengen de nieuwe aarde als ons thuis te zien, weg te vergeestelijken. Christus verzekerde Zijn discipelen dat Hij heenging om herenhuizen voor hen te bereiden. Zij die de leer van Gods Woord aanvaarden, zullen niet geheel onwetend zijn over de hemelse verblijfplaats. En toch verklaart de apostel Paulus: "Het oog heeft niet gezien, noch het oor gehoord, noch is het binnengedrongen in het hart van de mens, wat God bereid heeft voor degenen die Hem liefhebben." 1 Korintiërs 2:9. Menselijke taal is ontoereikend om de beloning van de rechtvaardigen te beschrijven. Het zal alleen bekend zijn aan hen die het aanschouwen. Geen eindig verstand kan de heerlijkheid van het Paradijs van God bevatten. — *The Story of Redemption*, p. 430.

Het leven op aarde is het begin van het leven in de hemel; onderwijs op aarde is een inwijding in de beginselen van de hemel; het levenswerk hier is een training voor het levenswerk daar. Wat wij nu zijn, in karakter en heilige dienst, is de zekere voorbode van wat wij zullen zijn.

...

In ons leven hier op aarde, hoe beperkt ook door de zonde, ligt de grootste vreugde en de hoogste opvoeding in dienstbaarheid. En in de toekomstige staat, onbelemmerd door de beperkingen van de zondige mensheid, is het in dienstbaarheid dat onze grootste vreugde en ons hoogste onderwijs zal worden gevonden — getuige zijn, en steeds opnieuw leren "de rijkdom van de heerlijkheid van dit geheimenis", "die Christus is in u, de hoop der heerlijkheid" (Kolossenzen 1:27). — *God's Amazing Grace*, p. 362.

Voordat Hij opsteeg naar de hemel, gaf Christus zijn discipelen hun opdracht. Hij zei hun dat zij de uitvoerders moesten zijn van het testament waarin Hij de wereld de schatten van het eeuwige leven naliet. Jullie zijn getuigen geweest van Mijn leven van opoffering ten behoeve van de wereld, zei Hij tegen hen. ... En hoewel Mijn volk niet tot Mij wilde komen om leven te hebben, hoewel priesters en heersers Mij hebben aangedaan zoals zij opgaven, hoewel zij Mij hebben verworpen, zullen zij nog een kans krijgen om de Zoon van God aan te nemen. U hebt gezien dat allen die tot Mij komen en hun zonden belijden, Ik vrijelijk ontvang. Wie tot Mij komt, zal Ik in geen geval verstoten. Aan jullie, Mijn discipelen, vertrouw Ik deze boodschap van barmhartigheid toe. Het moet worden gegeven aan zowel Joden als niet—Joden — eerst aan Israëel, en dan aan alle naties, talen en volkeren. Allen die geloven moeten worden verzameld in één kerk.

De evangelieopdracht is het grote zendingshandvest van Christus' koninkrijk. De discipelen moesten ijverig werken voor de zielen en aan allen de uitnodiging tot barmhartigheid geven. Zij moesten niet wachten tot de mensen naar hen toe kwamen; zij moesten met hun boodschap naar de mensen toe gaan. — *Acts of the Apostles*, p. 27, 28.

Maandag 26 december: In de tempel van God

Dit visioen beschrijft gebeurtenissen die zullen plaatsvinden aan het einde van de duizend jaar na Christus' tweede komst.

Met Jezus aan ons hoofd zijn wij allen vanuit de stad afgedaald naar deze aarde, op een grote en machtige berg. ...

De berg Sion lag vlak voor ons, en op de berg stond een prachtige tempel, en daaromheen lagen nog zeven andere bergen, waarop rozen en lelies groeiden. En ik zag de kleintjes klimmen, of, als zij dat wilden, hun kleine vleugels gebruiken en naar de top van de bergen vliegen en de nooit verblekende bloemen plukken. Rondom de tempel stonden allerlei soorten bomen om de plaats te verfraaien — de buks, de den, de spar, de olie, de mirte, de granaatappel en de vijgenboom die gebogen was onder het gewicht van zijn tijdige vijgen; deze maakten de plaats helemaal schitterend. En toen we op het punt stonden de tempel binnen te gaan, verhief Jezus Zijn lieflijke stem en zei: "Alleen de 144.000 gaan deze plaats binnen," en wij riepen: "Alleluia!"

Deze tempel werd ondersteund door zeven pilaren, allemaal van doorzichtig goud, bezet met parels. De prachtige dingen die ik daar zag, kan ik niet beschrijven. O, dat ik kon spreken in de taal van Kanaän, dan kon ik iets vertellen van de heerlijkheid van de betere wereld. — *Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 67-69.

Zij die de stad van God binnengaan zullen de gouden kroon op hun hoofd krijgen. Dat zal een vreugdevol tafereel zijn, dat niemand van ons kan missen. Wij zullen onze kronen aan de

voeten van Jezus werpen, en telkens weer zullen wij Hem de eer geven en Zijn heilige naam loven. Engelen zullen zich verenigen in de liederen van triomf. Hun gouden harpen beroerend, zullen zij de gehele hemel vullen met rijke muziek en liederen voor het Lam. —*In Heavenly Places*, p. 216.

De dag komt dat de strijd gestreden en de overwinning behaald zal zijn. De wil van God zal op aarde geschieden zoals in de hemel. De naties van de geredden zullen geen andere wet kennen dan de wet van de hemel. Allen zullen een gelukkige, verenigde familie zijn, bekleed met de gewaden van lof en dankbaarheid — het kleed van Christus' gerechtigheid. De hele natuur, in haar overtreffende schoonheid, zal God een eerbetoon van lof en aanbidding brengen. De wereld zal baden in het licht van de hemel. Het licht van de maan zal zijn als het licht van de zon, en het licht van de zon zal zevenmaal zo groot zijn als nu. De jaren zullen in vreugde voortgaan. Boven het toneel zullen de morgensterren samen zingen, de zonen van God zullen schreeuwen van vreugde, terwijl God en Christus zullen verenigen in de verkondiging: "Er zal geen zonde meer zijn, noch zal er een dood meer zijn." —*The Ministry of Healing*, p. 504.

Dinsdag 27 december: In de aanwezigheid van God

Door bij ons te komen wonen, openbaarde Jezus God zowel aan de mensen als aan de engelen. Hij was het Woord van God, Gods gedachte hoorbaar gemaakt. In Zijn gebed voor Zijn discipelen zegt Hij: "Ik heb hun Uw naam verklaard," — "barmhartig en genadig, lankmoedig en overvloedig in goedheid en waarheid." ... Maar deze openbaring werd niet alleen aan Zijn aardse kinderen gegeven. Onze kleine wereld is het lesboek van het universum. Gods wonderbaarlijke doel van genade, het mysterie van verlossende liefde, is het thema waarin "engelen willen kijken," en het zal hun studie zijn door eindeloze eeuwen heen. Zowel de verlost en de niet—gevallen zullen in het kruis van Christus hun wetenschap en hun lied vinden. Men zal zien dat de glorie die schijnt in het gezicht van Jezus de glorie is van zelfopofferende liefde. In het licht van Golgotha zal worden gezien dat de wet van zelfverloochenende liefde de wet van het leven is voor aarde en hemel; dat de liefde die "niet het hare zoekt" haar bron heeft in het hart van God; en dat in de zachtmoedige en nederige het karakter wordt geopenbaard van Hem die woont in het licht waartoe niemand kan naderen. —*The Desire of Ages*, p. 19.

"Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien." Mattheüs 5:8. Ja, net als Mozes, zij zullen Hem zien die onzichtbaar is. ...

Als u waakt en bidt, en u serieus inspant in de goede richting, zult u grondig doordrenkt worden met de geest van Christus. "Trek de Here Jezus Christus aan, en maak geen voorziening voor het vlees, om de begeerten daarvan te vervullen." Romeinen 13:14. ... Als u acht slaat op het onderwijs dat in het woord van God wordt gegeven, kunt u voortgaan met een ontwikkeling van intellectuele en morele kracht die zelfs engelen zal doen jubelen, en God zal u met gezang verblijden. Onder deze discipline zult u de volledige ontwikkeling van uw vermogens verkrijgen. ... Trek dag na dag Christus aan, en in de korte tijd van uw test en beproeving hier beneden handhaaft u uw waardigheid in de kracht van God, als medewerkers van de hoogste instanties van de hemel. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 103.

De Heer zuivert het hart heel erg zoals we een kamer luchten. ... We openen de deuren en gooien de ramen wijd open, en laten de reinigende atmosfeer van de hemel binnenstromen. De Heer zegt: "Wie de waarheid doet, komt tot het licht." De ramen van impulsen, van gevoelens, moeten worden geopend naar de hemel, en het stof van egoïsme en aardsheid moet worden

verdreven. De genade van God moet de kamers van de geest doorkruisen, de verbeelding moet hemelse thema's hebben om over na te denken, en elk element van de natuur moet gezuiverd en gevitalseerd worden door de Geest van God. —*Manuscript 3, 1892.*

Woensdag 28 december: Geen dood en tranen meer

Na zijn verdrijving uit Eden was Adams leven op aarde vervuld van verdriet. Elk stervend blad, elk slachtoffer van een offer, elke aantasting van het schone gezicht van de natuur, elke vlek op de reinheid van de mens, waren nieuwe herinneringen aan zijn zonde. Verschrikkelijk was de kwelling van wroeging toen hij de ongerechtigheid in overvloed zag en, in antwoord op zijn waarschuwingen, de verwijten ontmoette die op hemzelf werden afgevuurd als de oorzaak van de zonde ... Trouw bekeerde hij zich van zijn zonde en vertrouwde op de verdiensten van de beloofde Verlosser, en hij stierf in de hoop op een opstanding. De Zoon van God heeft het falen en de val van de mens verlost; en nu, door het werk van de verzoening, is Adam hersteld in zijn eerste heerschappij.

Verrukt van vreugde ziet hij de bomen die ooit zijn vreugde waren — dezelfde bomen waarvan hij zelf de vruchten plukte in de dagen van zijn onschuld en vreugde. ... Zijn geest begrijpt de realiteit van het tafereel; hij begrijpt dat dit inderdaad het herstelde Eden is, mooier nu dan toen hij eruit verbannen was. De Verlosser leidt hem naar de boom des levens, plukt de heerlijke vrucht en beveelt hem te eten. Hij kijkt om zich heen en ziet een menigte van zijn verlost familie staan in het Paradijs van God. Dan werpt hij zijn glinsterende kroon aan de voeten van Jezus en valt op Zijn borst en omhelst de Verlosser. ...

Van deze hereniging zijn de engelen getuige die weenden bij de val van Adam en zich verheugden toen Jezus na zijn opstanding ten hemel steeg, nadat hij het graf had geopend voor allen die in zijn naam zouden geloven. Nu zien zij het werk van de verlossing volbracht, en zij verenigen hun stemmen in het loflied. —*The Adventist Home, p. 540, 541.*

Toen zag ik een zeer groot aantal engelen uit de stad heerlijke kronen brengen — een kroon voor elke heilige, met zijn naam erop geschreven. Terwijl Jezus om de kronen riep, boden engelen ze Hem aan, en met Zijn eigen rechterhand plaatste de lieflijke Jezus de kronen op de hoofden van de heiligen. ... Toen zag ik Jezus het verlost gezelschap leiden naar de poort van de stad. ... Hij keek naar zijn verlost heiligen; hun gezichten straalden van heerlijkheid; en terwijl Hij zijn liefdevolle ogen op hen vestigde, zei Hij met zijn rijke, muzikale stem: "Ik zie het werk van mijn ziel en ben tevreden. Deze rijke heerlijkheid is voor u om eeuwig van te genieten. Uw smarten zijn beëindigd. Er zal geen dood meer zijn, noch verdriet noch huilen, noch pijn." Ik zag de verlost buigen en hun glinsterende kronen aan de voeten van Jezus werpen, en toen Zijn lieflijke hand hen optilde, raakten zij hun gouden harpen aan en vulden de hele hemel met hun rijke muziek en liederen voor het Lam. —*Early Writings, p. 288.*

Donderdag 29 december: Zijn naam op hun voorhoofd

Om de hemel binnen te gaan moet een mens Christus in zich gevormd hebben, de hoop op heerlijkheid, en de hemel met zich meenemen. Alleen de Heer Jezus kan het karakter vormen en veranderen. Bij gebrek aan geduld, vriendelijkheid, verdraagzaamheid, onzelfzuchtigheid en liefde komen de eigenschappen onwillekeurig tevoorschijn als men niet op zijn hoede is, en onchristelijke woorden, onchristelijkheid van karakter barsten soms los tot het verderf van de ziel. "Verheugt zich niet in ongerechtigheid." Let op. De apostel bedoelt dat waar oprechte liefde voor dierbare zielen wordt gekweekt, deze zal worden tentoongesteld voor degenen die het meest behoefte hebben aan dat geduld dat lang lijdt en vriendelijk is, en niet bereid zal zijn een kleine

indiscretie of een directe fout uit te vergroten tot grote onvergeeflijke overtredingen, en geen kapitaal zal maken van andermans misstappen. — *Fundamentals of Christian Education*, p. 279.

Onze tijd hier is op zijn best kort, en we willen dat elke beweging die we maken bijdraagt aan de versterking en bevordering van de zaak van God. ... Laat uw roep tot God zijn, bekeer mijn diepste ziel. Pleit bij God voor de transformerende kracht van Zijn genade. Houd u vast aan uw Verlosser zoals Jacob deed, totdat God u niet alleen zal openbaren, maar u zichzelf zal openbaren, en u in Jezus een kracht en steun, een helderheid en kracht zult zien die u nog nooit hebt gevoeld en gerealiseerd.... Als uw geloof volhardend de beloften aangrijpt, zult u overwinnen. Dit is de overwinning die de wereld overwint, namelijk ons geloof. — *This Day With God*, p. 334.

Alle roemen op onze eigen verdiensten is misplaatst. "Laat de wijze niet roemen in zijn wijsheid, laat de machtige niet roemen in zijn macht, laat de rijke niet roemen in zijn rijkdom; maar laat hij die roemt, roemen in dit, dat hij Mij begrijpt en kent, dat Ik de Heer ben, die goedertierenheid, recht en gerechtigheid uitoefent op de aarde; want in deze dingen heb Ik behagen, zegt de Heer." Jeremia 9:23, 24.

De beloning is niet uit werken, opdat niemand zich zou beroemen, maar het is allemaal uit genade. "Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze vader, naar het vlees gevonden heeft? Want als Abraham door werken gerechtvaardigd werd, heeft hij iets om zich op te beroemen, maar niet voor God. Want wat zegt de Schrift? Abraham geloofde God, en het werd hem tot gerechtigheid gerekend. Aan hem die werkt wordt het loon niet gerekend uit genade, maar uit schuld. Maar wie niet werkt, maar gelooft in Hem die de goddeloze rechtvaardigt, zijn geloof wordt gerekend tot gerechtigheid." Romeinen 4:1—5. Daarom is er voor de een geen aanleiding om zich op de ander te beroemen of wrok tegen de ander te koesteren. Niemand is bevoorrecht boven een ander, noch kan iemand het loon opeisen als een recht. — *Christ's Object Lessons*, p. 401.

Vrijdag 30 december: Voor verder lezen

In Heavenly Places, "Kingdom of Holy Love," p. 372;
Heaven, "A Call for Us to Be There," pp. 185–192.